AUT, XLV, 2007, p. 15-72

TOPONIMIA VĂILOR BISTRA ŞI SEBEŞ. GLOSAR (I)

de

Diana BOC-SÎNMĂRGHIŢAN

Lucrarea de faţă reprezintă un capitol dintr-o lucrare mai amplă privind *Toponimia văilor Bistra şi Sebeş*.

Materialul toponimic a fost cules prin anchete la faţa locului, apelându-se în egală măsură şi la lucrările de toponimie (dicţionare, monografii, articole, studii), la culegeri de documente, la lucrări istorice şi memorialistice, ghiduri, planuri etc. Localităţile ale căror nume topice au făcut obiectul nostru de studiu sunt aşezate de-a lungul văilor Bistra (localităţile: Băuţar, Bucova, Cireşa, Ciuta, Cornişoru, Glimboca, Iaz, Măgura, Mal, Marga, Măru, Obreja, Ohaba, Oţelu Roşu, Poiana Mărului, Preveciori, Rusca Montană, Ruschiţa, Valea Bistrei, Vama Marga, Var, Voislova, Zăvoi) şi Sebeş (localităţile: Borlova, Caransebeş, Cicleni, Dalci, Turnu Ruieni, Zerveşti, Zlagna), principali afluenţi ai râului Timiş.

A

Afináru Máre (RusM) – pârâu, izvorăşte din Vârful Padeş şi se varsă în Lozna. – După top. **Afinaru* < s. *afinar* „tufă de afin” (înregistrat de DA pentru Haţeg) (DEX) + determ. adj. *mare* (DTB, I, 3).

Afináru Mic (RusM) – pârâu, izvorăşte din Vârful Padeş şi se varsă în Lozna. – După top. **Afinaru* (v. *supra*) + determ. adj. *mic*

Aglicea [aglíśa] (Mal) – teren în pantă, arabil. – După s. reg. Ban. *aglice* (DA) s. v. *aglică* „plantă erbacee din familia Rosaceelor” (DTB, I, 4).

Albína (Bor) – pădure de foioase pe valea râului Slătinioara. – După antrop. *Albina* (DOR, 180, cf. şi Densusianu, Ţ.H., 83 care înregistrează numele de capră *Albina*) sau s. *albină* (DTB, I, 7).

Aléea Aluníşului (Car) – stradă. – După s. *alee* „drum într-un parc, într-o grădină etc. aşternut cu nisip sau cu prundiş şi mărginit de arbori sau de flori. Stradă plantată cu arbori; stradă îngustă şi scurtă; stradelă, intrare. Spaţiu de circulaţie, mărginit pe ambele părţi de elemente arhitecturale” (< fr. *allée*) (DEX) + determ. subst. *aluniş* „pădurice, desiş de aluni” (DEX) (gen.).

Aléea Bujórului (Car) – stradă. – După s. *alee* + determ. subst. *bujor* (gen.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Aléea Grădiníței (Car) – stradă. – După s. *alee* + determ. subst. *grădiniță* (gen.).

Aleea Independenței (Car) – stradă. – După s. *alee* + determ. subst. *independență*, cu referire la Ziua Independenței (gen.).

Aléea Liliácului (Car) – stradă. – După s. *alee* + determ. subst. *liliac* „arbust înalt cu frunze ovale, cu flori plăcut mirositoare, albe sau colorate în diferite nuanțe de violet sau albastru-violet, crescute în formă de buchete, cultivat ca plantă ornamentală; iorgovan, mălin *(Syringa vulgaris)*. Floarea acestui arbust” (< tc. *leylâk*. Cf. bg. *liuleak*) (DEX) (gen.).

Aléea Mărăşéşti (Car) – stradă. – După s. *alee* + determ. topon. *Mărăşeşti* (top. istoric).

Aléea Narcíselor (Car) – stradă. – După s. *alee* + determ. subst. *narcisă* (gen. pl.).

Aléea Oitúz (Car) – stradă. – După s. *alee* + determ. top. *Oituz* (cu rezonanță istorică) (< tc. *otuz*, *oltuz* „treizeci”) (cf. Iordan, *Top. rom*., 280).

Aléea Sportívilor (Car) – stradă. – După s. *alee* + determ. subst. *sportiv* (gen. pl.).

Aléea Trandafírilor (Car) – stradă. – După s. *alee* + determ. subst. *trandafir* (gen. pl.).

Alúnu (RusM) – pârâu, izvorăşte din Scărişoara. – După s. *alun* „arbust cu frunze rotunde, păroase pe dos, cu flori monoice, cele mascule sub formă de amenți, şi cu fructe comestibile (*Corylus avellana*)” (DTB, I,14).

Andrilésti (Zer) – terenuri agricole. – După n. grup *andrileşti* < antrop. *Andrilă* (DTB, I, 16).

Ánini (Mal) – teren arabil. – După s. *anin* (pl.) „nume dat mai multor specii de arbori cu frunze ovale, dințate, şi cu flori verzui-roşiatice, grupate în amenți (*Alnus*) (DEX) (< lat. **alninus*, de la *alnus* (Hasdeu 1205; Densusianu, *Hlr.* 119; Candrea, *Conv. lit.,* XXXIX, 1120; Puşcariu 90; REW 375a; DAR; Rosetti, *Rhotacisme,* 20). Pentru cuvântul lat., cf. Meillet s. v. *alnus*. Alternanța *arin – anin* pare să arate că trebuie plecat de la o formă disimilată **alinus* › *arin*, care ulterior s-ar fi asimilat: *arin* > *anin*. Ambele forme româneşti se bucură de mare circulație, *anin* mai ales în Muntenia şi Banat. Schimbarea de accent trebuie să fie proprie lat. Meyer-Lübke, *ZRPh.,* VIII, 147, Hasdeu şi Densusianu consideră forma *anin* anterioară lui *arin* (DER).

Ánini (OR) – şes arabil. – După s. *ánin*, (pl.) var. bănățeană, cu acentul pe prima silabă, a lui *anín* (DTB, I, 17).

Ánini (Var) – deal cu pădure. – După s. *anin* (pl.).

Áninii Strúgului (Var) – deal cu pădure. – După top. *Anini* + determ. topon. **Strugu* (< s. *strug* „unealtă de tâmplărie folosită la cojirea (şi cioplirea) unui lemn (rotund); cuțitoaie” (DEX) (gen.).

Apa Bucovei [~búcovi] (Băț) – pârâu. – După s. *apă* „pârâu” + determ. topon. *Bucova* (gen.) < adj. *bukovŭ* „de fag” prin substantivizare; v. şi top. scr. *Bukova Glava*, *Bukovo*, RČM. V. şi Iordan, *Top. rom*., 66-67, Petrovici, SDT, 290, DTB, I, 137.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Apa de la Dealu Negru [~đi la đálu ńégru] (M) – pârâu, izvorăşte de la La Şor şi se varsă în Prodana. – După s. *apă* + determ. topon. *Dealu Negru* precedat de prep. comp. *de la*.

Ápa Prislópului (M) – pârâu. – După s. *apă* + determ. topon. *Prislop* < s. *prislop* „loc adâncit în formă de şa sau de curmătură care separă două culmi de munte sau de deal; trecătoare îngustă între munţi, situată la înălţime şi având formă de şa” (DLR), „trecătoare în formă de şa, curmătură” (cf. Petrovici, SDT, 225-236, v. şi TTRT (Sălaj), 265).

Ápa Sârbului (TRu) – pârâu, izvorăşte din Dealu Turnului şi se varsă în Slatina. – După s. *apă* + determ antrop., n. fam. *Sârbu* (DNFR, 417) (gen.).

Aria [áriia] (Zăv) – culme de deal cu fâneţe şi teren arabil. – După s. *arie* „loc special amenajat unde se adună şi se treieră cerealele” (DEX). V. şi DTB, I, 23.

Ária Máre (Vos) – şes cu păşune. – După top. **Arie* + determ. adj. *mare*.

Ária Mícă (Vos) – şes cu păşune. – După top. **Arie* + determ. adj. *mică*.

Árie (Măg) – teren arabil. – După s. *arie*.

Arşiţă [arşíţă] (Bcv) – deal cu fâneţe „o fáţă cam ră”. – După s. *arşiţă* „parte a muntelui către soare” (DA), „coastă pietroasă, neroditoare a unui deal” (CADE). V. şi Iordan, *Top. rom.*, 108, DTB, I, 26, Frăţilă, STD, 52 < lat. pop. **arsicia,* forma feminină a adj. **arsicius, -a, -um* „care arde” (DA).

Ascuţita [ascuţíta] (Glb) – pădure de foioase şi conifere. – După adj. *ascuţit,* prin substantivizare (v. DTB, I, 28, Iordan, *Top. rom*. 109).

Ascuţita Máre [ascuţíta~] (Ciut) – deal cu pădure. – După top. **Ascuţita* + determ. adj. *mare*.

Ascuţita Máre (Glb) – deal. – După top. *Ascuţita* + determ. adj. *mare*.

Ascuţita Máre (Obr) – deal împădurit. – După top. *Ascuţita* + determ. adj. *mare*.

Ascuţita Máre (OR) – deal cu pădure. – După top. *Ascuţita* + determ. adj. *mare*.

Ascuţita Mare (RusM) – deal cu pădure. – După top. *Ascuţita* + determ. adj. *mare*.

Ascuţita Mícă (Glb) – deal. – După top. *Ascuţita* + determ. adj. *mic*.

Ascuţita Mícă (Obr) – deal împădurit. – După top. *Ascuţita* + determ. adj. *mic*.

Ascuţita Mícă (OR) – deal cu pădure. – După top. *Ascuţita* + determ. adj. *mic*.

Ascuţita Mícă (RusM) – deal cu pădure. – După top. *Ascuţita* + determ. adj. *mic*.

Ascuţita Porcului [ascuţíta pórculuı̯] (RusM) – parte de deal. – După top. *Ascuţita* + determ. subst. *porc* (gen.).

Ascuţita Scărişorii [ascuţíta scărişu̯óri] (RusM) – parte de deal. – După top. *Ascuţita* + determ. topon. *Scărişoara* (gen.).

B

Babini [bábiń] (M) – culme, deal cu fâneţe „loc đe fînaţ întră Stírna şî Mărgăńeásca”. – După n. grup. *babini* (< antrop. *Babin* (DFNFR, I, 116), cf. şi

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Babîn (DOR, 185) s. v. *Baba* (DNFR, 42)), cf. şi scr. *babin*, adj. pos. „al *babei*, al lui *baba*”, *bàbína (dušica), bábina* (*žila*), numele unei flori (VUK *apud* DTB, I, 31).

Babini (Vos) – teren în pantă cu fânețe şi pomi fructiferi. V. *supra*.

Báca (Var) – poiană „târsâtă” cu izlaz. – După antrop. *Baca* (DOR, 185) s. v. *Bac* (DNFR, 42, DFNFR, I, 118, v. şi DTB, I, 31).

Báca Máre (Obr) – deal în Masivul Țarcu. – După top. *Baca* + determ adj. *mare*.

Báca Mícă (Obr) – deal în Masivul Țarcu. – După top. *Baca* + determ adj. *mică*.

Báia (Glb) – deal cu fânețe şi pădure. – După s. *baie* „mină” < magh. *bánya* (DTB, I, 34), „loc cu izvoare tămăduitoare, loc de scaldă” (DA). Cf. şi antrop. *Baia* (DFNFR, I, 126).

Baia (Glb) – pârâu, izvorăşte din pădurea Baia. V. *supra*.

Baia (Obr) – deal cu fânețe şi pădure. V. *supra*.

Baia (OR) – pârâu, izvorăşte din pădurea Baia şi trece prin hotarul oraşului Oțelu Roşu. V. *supra*.

Baia de Piátră (Bcv) – carieră de marmură. – După s. *baie* „mină” + determ. subst. *piatră* cu prep. *de*.

Baia de Piatră (RusM) – parte de sat. V. *supra*.

Baicu [bái̯cu] (TRu) – munte. – După antrop. *Baicu* (Paşca, ȚO, 167-168, DOR, 187, Pătruț, OR, 17, 19, 20 *apud* DTB, I, 34, DNFR, I, 127).

Baieru [bái̯eru] (Bor) – izvor. – După antrop. *Baieru* (DNFR, 44) sau scr. *Bàir*, *bajer*, „deal, colină” (SKOK, I, 93 s.v. *bair*), cf. şi scr. *bàjer* şi hidronimul *Bajer* (SKOK, I, 94 *apud* DTB, I, 34).

Baieru (Bor) – pădure de foioase. V. *supra*.

Bálca (Bor) – pădure de foioase şi răşinoase pe valea pârâului Balca. – După antrop. *Balca* (DOR, 188, Pătruț, OR, 85, DTB, I, 35, DFNFR, I, 134).

Bálota (Cir) – teren arabil. – După antrop. *Balotă* (Pătruț, OR, 13, DNFR, 43, DTB, I, 37) < hipoc. *Balu* (< *Balomir*) + suf. *-otă*).

Balota (Măg) – şes cu teren arabil, pădure şi pârâu, izvorăşte din Muntele Mic, trece prin pădure şi se varsă în Bistra. V. *supra*.

Balota (Măr) – drum forestier, şes cu teren arabil şi pădure. V. *supra*.

Balota (PoiMr) – drum forestier şi pârâu, se varsă în Bistra. V. *supra*.

Balota (Zăv) – şes cu teren arabil şi pădure. V. *supra*.

Balotíța (Măr) – drum forestier. – După top. *Balota* + suf. dim. *-iță*.

Balotíța (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Muntele Mic şi se varsă în Bistra. – După top. *Balota* + suf. dim. *-iță*.

Bálta Cireşului [~şiréşului̯] (Cir) – apă. – După s. *baltă* + determ. topon. (*Pârâu*) *Cireşului* (gen.).

Balta de la Valea Crucii [~đi la vália crúśi] (Mal) – pârâu. – După s. *baltă* + determ. topon. *Valea Crucii* precedat de prep. comp. *de la*.

Balta Neagră (OR) – pârâu. – După s. *baltă* + determ. adj. *neagră*.

Balta Neagră (Zăv) – pârâu. V. *supra*.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Bálta Pietroańii (Măg) – pârâu, izvorăşte din Socet şi se varsă în Bistra. – După s. *baltă* + determ. subst. augum. *pietroańe* (= pietroaie) „piatră mare” (gen.).

Balta Pietroása (VB) – pârâu. – După s. *baltă* + determ. adj. *pietroasă*.

Balta Préjbii (Vos) – apă. – După s. *baltă* + determ. topon. *Prejba* (gen.).

Balta Rámnii (Glb) – pârâu. – După s. *baltă* + determ. topon. *Ramna* (gen.).

Balta Slatinei [~slắćini] (Vos) – pârâu, izvorăşte din Măgura Mărgănească şi se varsă în Bistra. – După s. *baltă* + determ. topon. *Slatina* (gen.).

Balta Slatinei (Glb) – pârâu, izvorăşte de sub Muntele Mic şi se varsă în Bistra. V. *supra*.

Balta Sărátă (Car) – şes arabil, actualmente cartier al oraşului. Denumirea este foarte veche, fiind amintită deja în anul 1561. (Gidiu, Bălan, *Monografia Caransebeşului*, p. 262, v. şi DTB, I, 39). Aici s-au descoperit materiale arheologice aparţinând neoliticului (cultura Vinča), eneoliticului (cultura Tiszapolgár, cultura vaselor cu toarte pastilate), epocii bronzului (grupul cultural Balta Sărată), perioadei daco-romane şi Evului Mediu timpuriu. Săpăturile sistematice au dus la descoperirea a două niveluri de locuire neolitice, dar şi complexe răzleţe eneolitice şi din celelalte epoci enumerate. (cf. Luca, *Descoperiri,* 57). – După s. *baltă* + determ. adj. *sărată*.

Balta Slătinica [~slăćińica] (Zăv) – teren arabil. – După s. *baltă* + determ. topon. *Slătinica*.

Balta Strấmbii (Mal) – pârâu, izvorăşte din pădurea Strâmba Mare şi se varsă în Bistra. – După s. *baltă* + determ. topon. *Strâmba* (gen.).

Balta Vădắnii (Cir) – apă. – După s. *baltă* + determ. topon., cf. Pârâu *Vădănii*.

Baltele [bálćile] (Măr) – fâneţe, „fostă vatră a satului”. – După s. *baltă* (pl.).

Baráju (Măr) – centrală elecrică unde se adună apa. – După s. *baraj* „obstacol construit de-a curmezişul unei ape pentru a-i opri complet curgerea, în scopul ridicării nivelului în amonte, stăvilar, răgaz” (DA).

Baráju Bístra (PoiMr) – baraj la Poiana Mărului. – După s. *baraj* + determ. topon. *Bistra*.

Barăci [barắś] (Dlc) – deal. – După s. *baracă* (pl.) sau *barâcă* „baltă, loc mlăştinos” (DTB, I, 42), cf. alb. *b(ë)rrak(ë),* înrudit cu rom. *bară,* scr. *bara,* bg. *bara* „idem”; cf. şi *băracă = bărăcie* „un loc apătos, în care te cufunzi când intri şi care nu are o întindere mare”, atestat de DA pentru sud-estul Transilvaniei.

Băceni [băśéń] (VB) – teren arabil. – După n. grup. *băceni* (< antrop. *Baca, Băca, Baciu*) (DTB, I, 47).

Bălána (M) – loc parcelat extravilan, „îi̯ aprọ́ape đe pădúri̯e íntră părắu Şípot şî Hođinśór” şi pârâu, afluent al Şipotului cu doi afluenţi: *Bălana Mare* şi *Bălana Mică* . – După antrop. *Bălana* (DTB, I, 49; DFNFR, I, 177).

Bălána Máre (M) – pârâu. – După top. *Bălana* + determ. adj. *mare*.

Bălana Mícă (M) – pârâu, se varsă în Bălana Mare. – După top. *Bălana* + determ. adj. *mică*.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Bălánu (Bor) – fânețe și pădure de foioase și conifere. – După antrop. *Bălanu* (DTB, I, 49; DFNFR, I, 177).

Băltățeaua cea Mijlocană [băltățáu̯a a mijlocáńe] (Var) – izlaz „curge apă la toate băltățelele când plouă”. – După top. *Băltățea(ua)* + determ. adj. *mijlocan* „de mijloc”.

Băltățeaua cu Hocna [băltățáu̯a cu hócna] (Var) – izlaz. – După s. *băltățeauă* „baltă mică”, neînregistrat de dicționare, un derivat diminutival dublu de la *baltă* + suf. *-uță* > *băltuță* + suf. *-ea(uă)* > *băltuțeauă* și, prin asimilarea lui *u* neaccentuat la *ă*, *băltățeauă* + determ. subst. *hocnă* „ocnă”, „mină” cu apariția neetimologică a lui *h* (v. Frățilă, *Top. băn*. 31-32, *apud* DTB, I, 51, cf. și Frățilă, *Lexic. și top.* 125-125).

Băltățeaua Mare [băltățáu̯a máre] (Var) – deal cu izlaz. – După top. *Băltățea(uă)* + determ. adj. *mare*.

Băltățelele [băltățălile] (Glb) – deal cu pășune. – După s. *băltățea* (pl. art.).

Băltățelele (Var) – deal cu pășune. V. *supra*.

Bălúșa (Glb) – pârâu, izvorăște de la Culmea Joianului și se varsă în Valea Satului. – După antrop. *Bălușa* (DNFR, 55) sau antrop. *Băluș* (Idem, *ibidem*, v. DOR, 188 s. v. *Bal*) + suf. top. *-a* (DTB, I, 52), cf. și DFNFR, I, 184.

Băni [băń] (M) – grădini la marginea comunei „pă vrémi̯a nu̯ástă acoló i̯eráu grópi̯ cu ápă și muiéri̯li̯e lăsáu̯ acoló cíńepa du̯áu̯ă săptămîń la moi̯, dup-ái̯a o spăláu̯, o uscáu̯, o mi̯eli̯táu̯ sî o torșéu̯”. – După s. *bańe* „baie”, pl. *băń*.

Bănicitura [băńișitúra] (Glb) – teren arabil. – După suf. *-(it)ură* pare un derivat românesc, tema rămâne însă obscură (DTB, I, 54).

Bắrcu (Bor) – pășune. – După s. *bărc*, variantă a lui *berc* „dumbravă, pădurice” (< magh. *berek*) (DEX), (despre animale) „cu coada scurtă sau scurtată; fără coadă” (DEX). În localitate este cunoscut cu primul sens.

Bărlóva (M) – pârâu. – După antrop. *Bărla*, *Bărle(a)* (DFNFR, I, 192) (v. și Petrovici, SDT, 33, DOR, 204 s. v. *bârlă*) + suf. *-ova* (DTB, I, 36).

Bărnița [bărńíța] (Măr) – pârâu, vine din satul Măgura și se varsă în Bistra. – După top. sl. *Brenica* (< **brŭn* „noroi, lut, argilă” + suf. *-ica*, specific hidronimelor, cf. la noi *Ialomița*, *Dâmbovița*, v. Frățilă, *Top. băn*, cf. și top. scr. *Brenica* (SKOK, I, 214 s. v. *brna*, Duridanov, *Vardar*, DTB, I, 56).

Bărnița (PoiMr) – fânețe. V. *supra*.

Bărúțu (Băț) – teren în pantă și pârâu. – După antrop. *Băruț*, *Bărutu* (DFNFR, I, 193), cf. și *Barutiu* (DNFR, 49), cf. și *bară* „mlaștină”, dim. **bărută*, cu schimbare de gen. (v. Densusianu, Ț. H., 62; Ioniță, *Nume*, 30, nota 1; DTB, I, 57).

Bărutu (Glb) – teren în pantă cu fânețe și pomi. V. *supra*.

Bărutu (OR) – deal cu fânețe. V *supra*.

Bătrắnu (Măr) – deal. – După antrop. *Bătrânu* (DFNFR, I, 195, v. și DTB, I, 58).

Băuțarul [boțárḭu] (Băț) – fânețe. – După s. *băuțar*, col. (< *băuță* „pietricică, piatră de cuarț” (DA) s. v. *beuță*, cf. și Ioniță, *Glosar*, nota 11, DTB, I, 58).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Bâia [bʹîi̯a] (Măr) – pădure. – După antrop. *Bâia* (cf. *bâie* „albă” (despre oi şi despre lâna lor) (DNFR, 65; DFNFR, I, 246; DTB, I, 87).

Bârconi [bîrcu̯óń] (Băţ) – parte de sat. – După n. grup. *bârconi* (< antrop. *Bârcu*, *Bârca*) (DTB, I, 88; DFNFR, 249).

Bârlovíţa (M) – pârâu. – După top. *Bârlova* + suf. dim. *-iţa*.

Bârnărád (Bor) – fânețe. – După antrop. *Bârnar* < *bârnar* „locuitor al satului Bârna”, este posibil sa fi existat în româneşte un apelativ **bârnar* „(loc) argilos, (loc) lutos, noroios” (v. sl. *brŭna* „idem”) (v. DTB, I, 89) sau mai degrabă o „adaptare” a numelui *Bernard*.

Bârsâconi [bîrsîcóń] (Glb) – şes cu fânețe. – După n. grup. *bârsâconi* < *Bârsâc* (cf. *Bârzâc*, DOR, 204, DTB, I, 90).

Bârsánu (Var) – şes arabil. – După antrop. *Bârsan(u)* (v. DOR, 204) s. v. *Bârsu* (DNFR, 205; DTB, I, 90; DFNFR, I, 259).

Bérca (Zg) – terenuri arabile. – După s. reg. *berc* „pădure mică de tufăriş” (v. DTB, I, 73) „tufiş, pădure deasă” < magh. *berek* (CADE). Cuvântul este cunoscut pe mici arii în Banatul de est (este rar folosit în zona munţilor Cernei, unde este concurat de *tufiş*, cf. şi ALR, II, h. 585, pct. 2) şi frecvent mai spre nord (la Glimboca, v. ALR) şi în zona Făgetului. Costin, *Graiul bănăţean*, II, 42 îl înregistrează şi cu forma feminină *bercă* „câmp lângă sat”. De asemenea, se foloseşte sporadic în Gorj, doar în satele de sub munte, cu populaţie ungurenească sau care au menţinut o permanentă legătură cu locuitorii de peste Carpaţi (alături stau şi variantele *bărc* şi *bârc*, toate pătrunzând şi în toponimie: *Bercu Greasova*, c. Runcu, după *bărc*, c. Baia de Fier, *Bârca*, c. Scoarţa). Apelativul *bărc* caracterizează Moldova şi Transilvania, unde are sensul de „tufă de răchită”, cf. Copilu, *Turda*, 130). „Loc de obicei acoperit cu tufăriş des, aşezat între braţele unui râu”, cf. MARCU, DEDA, 158), „pădurice” (Desnusianu, Ţ.H., 309), „spini crescuţi laolaltă” (în Birchiş, cf. Costin, *Graiul bănăţean*, II, 42), precum şi o parte din Crişana (Bihor, cf. Oros, *Bistra*) + suf. top. *-a*.

Bércu (OR) – teren arabil în pantă. V. *supra*.

Bércu (Var) – pădure. V. *supra*.

Bersămán (Măr) – pârâu, izvorăşte din Muntele Mic şi se varsă în Bistra. – După antrop. *Bersăman*, v. *infra Bersămani*.

Bersămań (VB) – teren accidentat spre Poiana Mărului. – După n. grup *bersămani* < antrop. *Bersăman* (DTB, I, 76).

Biburi [bíburi̇] (Băţ) – coastă cu fânețe. – După n. grup *biburi* (< antrop. *Bibu*, cf. bg. *Bibo*) (DNFR, 63), prin analogie cu pl. *dealuri*, *vârfuri*.

Bisericúţa (Car) – ruinele unei mici capele. – După s. dim. *bisericuţă*.

Bístra (Băţ) – râu, izvorăşte la est de satul Poiana Mărului, având o lungime de 60/919 km², merge spre nord, apoi se varsă spre vest; trece prin satul Bucova, Băuţar, la nord de satul Marga prin satul Voislova, Valea Bistrei, Zăvoi, Cireşa, Oţelu-Roşu, Glimboca, Obreja, Ciuta şi se varsă în râul Timiş la est de satul Ciuta. Afluenţi pe stânga: Valea Lupului (la sud-est de Bucova, Marga), Nermeş (sat Băuţar), Bistra Mărului (sat Cireşa), pe dreapta Rusca (sat Voislova), Glimboca (sat Glimboca), Vârciorova (sat Obreja). – După top. sl. *Bystra* < *bystrŭ* „repede” şi „limpede”.

Bístra (M) – râu. V. *supra*.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Bístra Mắrului (Măg) – râu, izvorăşte din Şaua Iepii şi se varsă în Bistra Mare, având o lungime de 35 km/293 km². – După top. *Bistra* + determ. topon. *Măru* (gen.).

Bístra Montánă (Vos) – râu, izvorăşte din Munţii Poiana Ruscă şi se varsă în Bistra. – După top. *Bistra* + determ. adj. *montană*.

Blidaru [blidárụ] (Var) – coastă de deal cu pădure. – După antrop. *Blidaru* < s. *blidar* „cel ce face blide” (DTB, I 94). După Ioniţă, *Nume*, 192, cele mai multe toponime *Blidaru* se află pe locuri pe care au fost descoperite mari aglomerări de cioburi de ceramică, fiind mărturii ale unor vechi aşezări omeneşti.

Blóju (Măr) – munte cu păşune şi pădure. – După antrop. *Bloj(u)* (DFNFR, I, 263-264) < s., adj. băn. *bloj* „om prost, murdar” (DTB, I, 94); „1. persoană mascată în diverse scopuri; 2. sperietoare, momâie de alungat păsările” (DSB, IV, 36-37), cf. şi Densusianu, Ţ.H., 83 care înregistrează numele de ţap *Blożu*. Cf. şi *bloj* „numele unei practici în legătură cu agricultura, ceea ce în alte părţi sunt paparudele” (I. Conea, *Clopotiva,* I, Bucureşti, 1940, p. 57-58).

Blóju (PoiMr) – gol alpin. V. *supra*.

Boance [bụánśĕ] (PoiMr) – fânețe. – După s. *boancă* (pl.) „copac gros şi găunos înăuntru, buturugă” (DA) (v. DTB, I, 95).

Boance (Măr) – fânețe. V. *supra*.

Boboráta Mare (PoiMr) – pădure. – După top. **Boborata* + determ. adj. *mare*.

Bóbu (Var) – teren arabil. – După antrop. *Bobu* (DFNFR, I, 271; DOR, 205 s. v. *Bob*; DNFR, 67, care înregistrează şi top. *Bobul*) (v. şi DTB, I, 97).

Bócşă (VB) – izlaz comunal, loc unde se fac cărbuni din lemn. – După s. *bocşă* „locul unde se ard lemnele pentru a le preface în cărbuni” (CADE) (v. şi DTB, I, 98) < ung. *bogsa* (Densusianu, Ţ. H., 60).

Bogáta (M) – fânețe în apropiere de Bălana. – După antrop. *Bogatu* (< top. *Bogata* din jud. Mureş) + suf. topon. *-a*.

Bogdánu (Bcv) – pârâu. – După antrop. *Bogdan* (DOR, 24, DNFR, 69).

Bogdánu (Glb) – deal. V. *supra*.

Bonţica [bonţ́ica] (Var) – păşune. – După antrop. *Bonţica* (< *Boanţă* + suf. *-ica*) (v. DTB, I, 110).

Borcioanea [borśoańa] (M) – izlaz comunal împădurit, cu ridicături şi coborâşuri, înconjurat de râurile Mărguţa şi Măcişte, „loc vălurit unde pasc vacile şi caii”. – După antrop. *Borcea* + suf. fem. *-oańe*.

Bórd (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *bord* „stâncă” (v. şi Loşonţi, *Toponime*, 32; DTB, I, 112; DTRO, I, 354; Frăţilă, STD, 55).

Bórdu (Bcv) – pârâu. – După s. reg. *bord* „1. (Trans.) Piatră, pietricică. – 2. (Trans.) Bulgăre de pământ uscat. Origine necunoscută. Ar putea fi o formaţie spontană, pornind de la *boţf-*. După Diculescu, *Elementele*, 490, provine din lat. **bŏlĭdum* ‹ βωλώδης „plin de cocoloaşe“; această opinie a fost adoptată de Giuglea, DR, III, 594, care face din *bord* baza lui *bordei*. – Der. *bordan*, s.m. (stâncă); *bordos*, adj. (puternic, viteaz) (DER).

Bordu (Bor) – pârâu, se varsă în Borlova Mare. V. *supra*.

Bordu (M) – pârâu. V. *supra*.

Bordu (RusM) – pârâu. V. *supra*.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Borlóva (M) – vale cu păduri de brad între Dealu Negru şi Muchia Fântânelelor. – După top. slav *Borlova*, derivat cu sufixul *-ova* din tema *Borl-*, cf. şi antrop. *Borla* sau *Borlea* (Pătruţ, OR, 97, v. şi Petrovici, SDT, 221; DTB, I, 113).

Borlóva (M) – pârâu, afluent al Nermeşului. Afluenţi: Borlova Mare şi Borlova Mică. V. *supra*.

Borlóva Máre (Bor) – pârâu, izvorăşte din Muntele Mic şi se varsă în Sebeş. – După top. *Borlova* + determ. adj. *mare*.

Borlova Mare (M) – pârâu, afluent al Nermeşului. – După top. *Borlova* + determ. adj. *mare*.

Borlova Mică (M) – pârâu, afluent al Nermeşului. – După top. *Borlova* + determ. adj. *mică*.

Borlovíţa (Bor) – pârâu, izvorăşte de la Pietrele Albe şi se varsă în Borlova Mare. – După hidron. *Borlova* + suf. *-iţa*.

Borlovi̯ţa (M) – pârâu, afluent al Nermeşului. – După hidron. *Borlova* + suf. *-iţă*.

Borúga (Vos) – pârâu. – După s. reg. *borugă* „apă mică, curgătoare care seacă vara” (*NALR-Banat. Date*, 48; DTB, I, 114).

Botu Drăcsinului [drăcsĺńului̯] (OR) – deal cu goruni. – După s. *bot* (fig) „partea anterioară şi ascuţită a unui deal, capăt, vârf” (DEX) + determ. topon. *Drăcsâńu* (gen.), v. *infra Drăcsâńu*.

Botu lu Bóşcai (Bor) – pădure de foioase. – După s. *bot* + determ. antrop. *Boşcaiu* (< *Boşcu* + *-a*;, pentru sufixul antroponimic *-ai̯,* v. Pătruţ, SOR, 177-178).

Bou (Zăv) – munte. – După antrop. pop. *Bou* (DOR, 212 *apud* DTB, I, 119) sau s. *bou*.

Boureaţa [bou̯uri̯áţa] (Car) – şes cu păşune. – După s. *boureaţă* „locul unde stau vitele la păşunat în munte” (Frăţilă, *Etimologii*, 66) < lat. *bovaricia*, apelativ neînregistrat (analog lui *căprăreaţă, porcăreaţă, văcareaţă*), derivat din termenul *bour*, care şi-a încetat existenţa în graiurile populare româneşti, dar a lăsat urme în toponimie, prin derivatele sale (DTB, 119 s. v. Frăţilă, *Lexic şi top*., 73; idem, *Etimologii*, 66, Loşonţi, *Soluţii etimologice*, 154-155).

Boureaţa (Ciut) – şes cu păşune. V. *supra*.

Boureaţa (Obr) – şes cu păşune. V. *supra*.

Boureaţa (Var) – şes cu păşune. V. *supra*.

Boureaua [bouri̯áu̯a] (TRu) – galerie în pârâul Slatina spre Poiana Mărului şi pârâu, izvorăşte din Goriţa şi se varsă în Slatina. – După s. **bourea* < **boura* + suf. dim. *-ea* (articulat).

Bourelu [bou̯rélu] (Zer) – grădini. – După s. *bourel* „bour mic” (DA) sau antrop. pop. *Bourel* (v. DOR, 213) s. v. *Bour* (DTB, I, 119) + suf. dim. *-el*.

Brádu (Ciut) – pârâu, izvorăşte din Pădurea Mare. – După s. *brad* (DTB, I, 121).

Branişte [bránisće] (M) – izlaz în partea de jos a satului între Mânzu şi Nermeş „acolo merg copiii la derdeluş”. – După s. *branişte* „pădure din care e oprit să se taie lemne” (v. Iordan, *Top. rom*., 86; DTB, I, 122) (< bg. *branište*).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Pentru mai multe detalii privind sensurile şi originea acestui apelativ, cf. Frăţilă, *Etimologii,* 24-25.

Brânzani [brînzáń] (Băţ) – parte de sat. – După n. grup. *brânzani* (< antrop. *Brânzan* (DOR, 217) s. v. *Brânză* (DNFR, 81; DTB, 131).

Bratonea [brátońa] (Măg) – pădure şi pârâu, izvorăşte din Muntele Mic şi se varsă în Bistra, cu o lungime totală de 6 km/14 km². – După antrop. *Bratonea*, v. şi antrop. scr. *Bratonja*, atestat în sec. al XIV-lea şi al XV-lea (v. SKOK, I, 200), cf. şi antrop. srb. *Bratońa* (cf. RJA, I, 606, cf. şi Densusianu, Ţ. H., 69) .

Bratonea (Măr) – vale şi pârâu, izvorăşte din Muntele Mic şi se varsă în Bistra. V. *supra*.

Bratonea (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Muntele Mic şi se varsă în Bistra. V. *supra*.

Bratonea (VB) – pârâu, izvorăşte din Muntele Mic şi se varsă în Bistra. V. *supra*.

Brazii lu Borca [bráḑî lu bu̯órca] (Bor) – pădure de amestec, foioase şi conifere. – După s. *brad* (pl. art.) (cf. alb. *bradh, bredh*) (DEX) + determ. antrop. *Borca* (DFNFR, I, 301) (gen.).

Brazii lu Iovițescu [~ iovițáscu] (Bor) – pădure amestec. – După s. *brad* (pl.) + determ. antrop. (cf. *Iovița* (DNFR, 260, cf. şi Densusianu, Ţ.H., 73) + suf. -*escu*) (gen.).

Brădețelu [brădăţálu] (Bor) – fânețe. – După s. *brădet* + suf. -*el* sau din top. **Brădet* + -*el* (DTB, 124).

Brústuru (Măr) – afluent al Pârâului Şucu. – După s. *brusture* „numele mai multor plante erbacee cu frunze foarte mari şi late, cu flori purpurii sau violete, dispuse în inflorescenţe sferice şi ţepoase, folosite pentru proprietăţile lor medicinale” (DEX). Pentru originea apelativului v. Brâncuş, *Vocabularul autohton,* p. 48-49; vezi şi Frăţilă, *Note lexicale şi toponimice,* în *G.I. Tohăneanu. 70*, Timişoara, 1995, p. 179.

Bucovița (Băţ) – pârâu, se varsă în râul Bistra, având o lungime de 7 km. – După top. scr. *Bukovica* (v. şi VUK, SKOK, I, sau v. *buk*, precum şi cele 15 nume din RČM) < s. *bukovica* dim. (< adj *bukov* „de fag”). E posibilă şi raportarea la top. *Bucova* + suf. -*iță* (DTB, I, 135).

Bucurósu Mare (Iaz) – izlaz comunal. – După top. **Bucurosu* (< *bucuros* < *bucur* + -*os*, influenţat de *frumos* sau antrop. *Bucurusu* > *Bucurosu*, prin disimilarea lui *u* la *o* şi cu transformarea lui *s* în *ş*, fenomen specific zonei învecinate, satele *Ilova, Zlagna*, *Poiana, Prisian* – v. Borcilă, *Un fenomen fonetic*, 262-274, v. şi Ioniță, *Nume*, 163-164, DTB, I, 138-139) + determ. adj. *mare*.

Bucurosu Mic (Iaz) – izlaz comunal. – După top. **Bucurosu* + determ. adj. *mic*.

Bucurúşu (Glb) – stână în Buza Nedeii. – După antrop. *Bucuruş* (ard., v. DOR, 219, DTB, I, 139) (< *Bucur* + suf. dim. -*uş*).

Bucuruşu Mare (Măr) – pârâu. – După top. *Bucuruşu* + determ. adj. *mare*.

Bucuruşu Mare (PoiMr) – pârâu. – După top. *Bucuruşu* + determ. adj. *mare*.

Bucuruşu Mic (Măr) – pârâu. – După top. *Bucuruşu* + determ. adj. *mic*.

Bucuruşu Mic (PoiMr) – pârâu. – După top. *Bucuruşu* + determ. adj. *mic*.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Budoniu [budóńu] (Zăv) – vale. – După antrop. *Budoniu*, var. băn. a lui *Budoiu* (DOR, 219, DTB, I, 140).

Buduroi [budurój] (VB) – izvor. – După s. reg. Ban. *budurój* „sul făcut dintr-un lemn găurit prin care se aduce apa la moară” (DA, DTB, I, 141, pentru originea apelativului, cf. Vladimir Drimba, *Cercetări etimologice*, Bucureşti, Ed. Univers enciclopedic, 2001, p. 281-282).

Burău [burə̆u̯] (Bcv) – pârâu cu cascadă. – După. s. reg. Ban. *burău* „cascadă” (DA, v. şi DTB, I, 147).

Burău (Cir) – pârâu cu cascadă. V. *supra*.

Burău (Obr) – pârâu. V. *supra*.

Burău (OR) – pârâu cu cascadă. V. *supra*.

Burău (Zăv) – pădure şi pârâu ce izvorăşte de la Obârşia Vârciorovii şi se varsă în Bistra. V. *supra*.

Burău de Jos [burə̆u̯ dă źos] (Cir) – pârâu. – După top. *Burău* + determ. adv. *jos* cu prep. *de*.

Burzăi [burzə̆i] (Bcv) – pădure de fag pe valea Bistrei. – După n. grup *burzăi* (< antrop. **Burzău* < *Burza* + suf. *-ău*).

Butoara [buţu̯ára] (Glb) – loc gol. – După s. reg. *butoară* „scorbură, deschizătură”, „orice gaură chiar şi în pământ” (DA), „gaură” (CADE, DTB, I, 148-149).

Butoara (M) – „loc cu un pom cu butoară”. V. *supra*.

Buza Nedei [búḍa neđé̯ii] (PoiMr) – munte. – După s. *buză* cu sens entopic „marginea de deasupra (subţiată) a unui deal, a unui pisc etc.” (DA) + determ. topon. *Nedeia* (gen.) (DTB, I, 150).

Buza Nedeii (Dlc) – munte. Vezi *supra*.

Buza Nedeii (Mal) – pajişte alpină. V. *supra*.

Buza Nedeii (Măr) – păşune alpină. V. *supra*.

C

Calea Bisericii [cáli̯a bisə́riśi] (Zer) – drum. – După s. *cale* „fâşie de teren special amenajată pentru a înlesni circulaţia oamenilor, a vehiculelor şi a animalelor; drum” (DEX) + determ. subst. *biserică* (gen.).

Calea Călătórilor (Ciut) – drum dinspre Maciova spre Obreja. – După s. *cale* + determ. subst. *călător* (gen. pl.).

Calea Călătórului (Glb) – drum. – După s. *cale* + determ. subst. *călător* (gen.).

Calea Curmătúrii (Bcv) – drum spre locul numit Curmătură. – După s. *cale* + determ. topon., cf. *La Curmătură* (gen.).

Calea de la Bufi [cáli̯a đi la bufʲ] (Băţ) – drum. – După s. *cale* + determ. subst. *buf* „arbust mic” (DSB, IV, 174), întrebuinţat de obicei la pl. – *bufi* „tufiş” (Densusianu, ŢH, 53), cu prep. comp. *de la*.

Calea de la Gruńu Lúpului (Dlc) – drum spre Poiana Laz. – După s. *cale* + determ. topon. *Gruńu Lupului* precedat de prep. comp. *de la*.

Calea Dósului (Mal) – drum. – După s. *cale* + determ. topon. *Dosu* (cf. top. *În Dos*) (gen.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Calea Gruńeţului [cáli̯a gruńé̯ţului̯] (Băţ) – drum. – După s. *cale* + determ. topon. *Gruńeţu* (gen.).

Calea la Stâna Obârşia Mânzului [cáli̯a la stî́na obî́rşa mî́nd̯ului̯] (M) – drum ce duce spre *Obârşia Mânzului*. – După s. *cale* + determ. topon. *Stâna Obârşia Mânzului* precedat de prep. *la*.

Calea lu Clain [ćali̯a lu klai̯n] (OR) – drum. – După s. *cale* + determ. antrop. *Clain* (< adj. germ. *klein* „mic”) (gen.).

Calea lu Păuléscu (Bcv) – drum. – După s. *cale* + determ. antrop. *Păulescu* (< *Paul* + suf. *-escu*) (DNFR, 360) (gen.).

Calea Maciovénilor (Obr) – cale de acces spre Maciova. – După s. *cale* + determ. n. grup *macioveni* „cei din localitatea Maciova” (gen.).

Calea Morii (Obr) – drum. – După s. *cale* + determ. subst. *moară* (gen.).

Calea Morii (Var) – teren arabil. V. *supra*.

Calea Morii (Vos) – drum. V. *supra*.

Calea Mureşanului [cáli̯a murăşánului̯] (M) – drum. – După s. *cale* + determ. antrop. *Mureşan* (< top. *Mureş* + suf. *-ean*) (DNFR, 320) (gen.).

Calea Nemţească (Băţ) – drum. – După s. *cale* + determ adj. *nemţească*.

Calea Nouă [cáli̯a nu̯óu̯ă] (M) – drum recent amenajat de către crescătorii de animale, mărginit de plantaţii de brad. – După s. *cale* + determ. adj. *nouă*.

Calea Obréjii (Var) – drum. – După s. *cale* + determ. topon. *Obreja* (gen.).

Calea Pópii (Obr) – cale de acces spre izlazul comunal. – După s. *cale* + determ. subst. *popă* „preot” (gen.).

Calea Postrucii [cáli̯a postrúśi̯] (Bcv) – drum. – După s. *cale* + determ. top. **Postruca* (gen.), cf. POSTRUNGA < *postrungă* „creastă” (DTRO, vol. V, 254), cf. şi *postrungă* „crestatul urechii vitelor, strungăreaţă (la dinţi), zăbală pusă în gura cailor” (DAR).

Calea Preveciorului [cáli̯a preveśórului̯] (Bcv) – drum. – După *cale* + determ. topon. *Prevecior* (gen.).

Calea Răoasei [~rău̯ásî] (VB) – cale de acces spre Băceni. – După s. *cale* + determ. topon. *Răoasa* (gen.).

Calea Surupátă (Bcv) – drum. – După s. *cale* + determ. adj. *surupată* „surpată”.

Calea Ţăránului (Băţ) – drum. – După s. *cale* + determ. antrop. *Ţăranu* (gen.).

Calea Uriaşilor [~uriáşîlor] (Măr) – drum face legătura între Tâlva Mare şi Tâlva Mică. – După s. *cale* + determ. subst. *uriaş* (gen. pl.).

Calea Zăvoiului [cáli̯a zăvóilu̯i̯] (VB) – drum. – După s. *cale* + determ. topon. *Zăvoi* (gen.).

Cálova (Glb) – deal. – După top. sl. *Kalova* < *kalŭ* „lut, noroi” + suf. *-ova* (DTB, II, 4).

Calovíţa (Glb) – pârâu. – După top. *Calova* + suf. *-iţa*.

Calovíţa (Obr) – pârâu. – După top. *Calova* + suf. *-iţa*.

Cápra (RusM) – pârâu în pădure, se mai numeşte şi *Pârâul Caprii*. – După s. *capră*. „gen de mamifere rumegătoare paricopitate, cu părul lung, cu

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

coarne, mai mari şi diferenţiate la masculi (*Capra*); animal care face parte din acest gen; femela acestui animal" (< lat. *capra*) (DEX).

Caprafoi (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Bloju şi se varsă în Bistra. – După s. *caprifoi* „arbust cu flori albe, gălbui sau roşietice, parfumate, cultivat ca plantă ornamentală (*Lonicera caprifolium*) (< lat. *caprifolium*) (DEX) (cf. şi Densusianu, Ţ.H., 63).

Capu de Bou [~đe boụ] (RusM) – deal. – După s. *cap* cu sens entopic „vârf, început, partea de dinainte" + determ. topon. *Bou* precedat de prep. *de*.

Capu Dealului [~đăluluị] (Prev) – deal cu pădure. – După s. *cap* + determ. topon. *Deal* (gen.).

Capu Dealului (Băţ) – vârf de deal cu pădure. V. *supra*.

Capu Dealului (Crn) – vârf de deal cu pădure. V. *supra*.

Capu Dealului (Mal) – vârf de deal cu pădure. V. *supra*.

Capu Luncii [~ lúnśi] (Iaz) – teren arabil. – După s. *cap* + determ. topon. *Lunca* (gen.).

Capu Luncii (Var) – teren arabil. – După s. *cap* + determ. subst. *luncă* (gen.).

Capu Măgúrii (M) – păşune montană, situată la capătul Măgurii. – După s. *cap* + determ. topon. *Măgura* (gen.).

Capu Sátului (Măr) – deal. – După s. *cap* + determ. subst. *sat* (gen.).

Caransebeşu Nou (Car) – cartier al oraşului Caransebeş. A doua parte a numelui are la bază magh. *sebes* „iute, repede, grăbit" (Iordan, *Top. rom*., 122). Pentru prima parte au fost propuse soluţii diferite. Reţinem apropierea de s. *caravană* (Bogra, PIF*,* 314), care însă nu poate fi susţinută de menţiunile documentare. Interesantă este trimiterea la radicalul celtic *caran* „grămadă de pietre" (Ioniţă, *Nume*, 207-208), DTB, II, 11, v. şi articolul lui Ilie Minescu, *Contribution sur l'origine du toponyme Caransebeş*, în AUT, XXXVI-XXXVII, 1998-1999, p. 185-190) + determ. adj. *nou*.

Carbonifera Veche (Car) – stradă. – După adj. *carbonifer* „(despre roci, terenuri sau regiuni) care conţine zăcăminte de cărbuni. 2. Adj. Care se ocupă cu extracţia şi cu prelucrarea cărbunelui; privitor la cărbuni" (DEX) + determ. adj. *veche*. Materialul arheologic datează din paleoliticul superior. Tot aici s-a descoperit şi ceramică medievală (cf. Luca, *Descoperiri,* 56).

Cariera de Marmură [cariẹ́ra~] (Bcv) – carieră de marmură. – După s. *carieră* „exploatare minieră de unde se extrag diferite varietăţi de substanţe minerale, materiale de construcţii etc. şi unde toate lucrările se execută sub cerul liber" (< fr. *carrière*) (DEX) + determ. subst. *marmură* cu prep. *de*.

Cariera de Marmură (RusM) – deal împădurit. V. *supra*.

Cariera de Marmură (Rusţ) – carieră de marmură. V. *supra*.

Cariera lu Andri Cărămidă (Zăv) – carieră de marmură. – După s. *carieră* + determ. antrop. *Andri Cărămidă* (prenume + poreclă) (gen.).

Cariera lu Sărăfin Iancu (VB) – teren accidentat. – După s. *carieră* + determ. antrop. *Sărăfin Iancu* (prenume + n. fam.) (gen.).

Câmpia Mare (Car) – platou pe deal. – După s. *câmpie* + determ. adj. *mare*.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Casa Bătrână (Zăv) – şes cu fânețe. – După s. *casă* „construcție servind ca locuință pentru oameni” (< lat. *casa*) (DEX) + determ. adj. *bătrână*.

Casa lu Drac (Bor) – loc în pădure. – După s. *casă* + determ. antrop. *Drac* (DOR, 263) (gen.).

Cascada Sfântu Ilie (RusM) – cascadă pe Loznișoara. – După s. *cascadă* „cădere naturală de apă pe cursul unui râu, provocată de o ruptură de pantă în profilul longitudinal al văii; cataractă” (< fr. *cascade*) (DEX) + determ antrop. *Sfântu Ilie.*

Căbắni (Bor) – complex turistic în domeniul Muntele Mic. – După *cabană*, cu forma de plural populară *cabăni*, „casă (la munte) construită, de obicei, din lemn, care serveşte pentru adăpostirea turiştilor şi a vânătorilor” (< fr. *cabane*) (DEX).

Căldarea Mare (Mal) – iezer în Muntele Mic. – După s. *căldare* „depresiune circulară cu versante prăpăstioase în zona munților înalți; scobitură în albiile apelor curgătoare, la baza unei cascade” (< lat. *caldaria*) (DEX) + determ. adj. *mare.*

Căldările Țarcului [căldárịa ț̦árculuị̯] (Măr) – depresiune în Muntele Țarcu. – După s. *căldare* + determ. topon. *Țarcu* (gen.).

Călianu (Măr) – munte. – După antrop. *Călianu* (DOR, 26) s. v. *Calian* (DNFR, 95; DTB, II, 19).

Călianu [călịánu] (PoiMr) – gol alpin lângă muntele Țarcu. V. *supra*.

Căprioarele [căprịuárele] (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Barnița şi se varsă în Valea Mare. – După s. *căprioară* (pl. art.) „femela căpriorului, fără coarne, mai mică decât acesta” (< lat. *capriola*) (DEX).

Căprióru (Bor) – pădure, amestec. – După s. *căprior* „animal rumegător sălbatic, mai mic decât cerbul, cu picioare subțiri şi agile, cu coarne mici (*Capreolus capreolus*) (< lat. *capriolus*) (DEX).

Căpúță (Glb) – teren în pantă. – După s. *căpută* „partea încălțămintei care cuprinde căputa piciorului” după ANON. CAR. (DA), în sens metaforic „partea de la poalele pădurii” (DTB, II, 23).

Cărarea Cioclodanului [cărárịa śoclodánuluị̯] (VB) – cale de acces spre Padina Roții. – După s. *cărare* „drum îngust pe care se poate umbla numai cu piciorul” (< lat. *carrare*) (DEX) + determ. topon. *Cioclodanu* (gen.).

Cărarea lu Matacioane [cărárịa lu mataśo̯ańĕ] (Băț) – drum. – După s. *cărare* + determ. topon. *Mătăcioane* (gen.).

Cărările (Bcv) – teren în pantă cu păşune şi fânețe. – După s. *cărare* (pl. art.).

Cărările (Cir) – drum. V. *supra*.

Cărările (Măr) – deal, cale de acces spre Măgura. V. *supra*.

Cărările (Vos) – drum. V. *supra*.

Cărările Fătăciunii [~fătăśúńi] (M) – drum. – După s. *cărare* (pl. art.) + determ. topon. *Fătăciunea* (gen.).

Cărbunarea [cărbunárịa] (Obr) – pârâu, izvorăşte de sub Vârful Ascuțita Mare şi se varsă în Vârciorova. – După. s. *cărbunare* „loc unde se face cărbune de lemn”, neatestat de dicționare, discutat de Homorodean, *Vechea vatră*, 14-116

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

care îi semnalează şi productivitatea în toponimie, mai ales în Munţii Apuseni şi în regiunea subcarpatică din nordul Carpaţilor Meridionali (DTB, II, 25).

Cărbunári (Iaz) – deal cu fânețe. – După n. grup. *cărbunari* < s. *cărbunar* „persoană care face sau vinde cărbuni” (DTB, II, 25).

Cărbunari (Car) – mică vale în partea de nord-est a oraşului. V. *supra*.

Cărpiniori [cărpińórį] (Zăv) – teren în pantă cu fânețe. – După s. dim. *cărpinior* (pl.) (< *carpen* „arbore înalt, cu frunze ovale dințate şi cu flori grupate în amenți, cu lemnul tare şi alb, cu dungi argintii şi adâncituri pe trunchi, întrebuințat la construcții şi în rotărie; cărpinar (*Carpinus betulus*)” (< lat. *carpinus*) (DEX).

Cărpiníş (Băț) – teren în pantă cu tufe de carpen. – După s. *cărpiniş* „pădurice sau desiş de carpeni; cărpinet” (< *carpen* + suf. *-iş*) (DEX).

Căsońu lu Ghestă [căsóńu lu ĝéstă] (M) – loc în hotarul satului. – După s. reg. Ban. *căsoń* (augum) „casă mare, căsoi” + determ. antrop. *Ghestă* (gen).

Cătánă Moartă (Car) – deal în partea de nord-est a oraşului. – După s. *cătană* „soldat” < mag. *katona* (DER) + determ. adj. *moartă*.

Cătană Moartă (Var) – deal unde se spune că ar fi fost îngropat un soldat. V. *supra*.

Cătămáru (RusM) – stradă. – După antrop. *Cătămaru* (v. *Catamar*) (DOR, 231; DTB, II, 28). Toponimul ar putea fi un nume compus din prepoziția *către* (cu varianta populară *cătă*) şi top. *Măru* pronunțat *Maru*.

Cătămaru (RusM) – pădure de foioase şi conifere. V. *supra*.

Câmpia Mică (Car) – platou pe deal. – După s. *câmpie* + determ. adj. *mic*.

Câmpia Valea Boului [cîmpíįa válįa bóuluį] (Car) – şes cu păşune. – După s. *câmpie* + determ. topon. *Valea Boului*.

Câmpu (OR) – şes arabil şi pădure. – După s. *câmp* „întindere vastă de pământ fără accidente însemnate de teren; şes, câmpie; întindere de pământ cultivată, semănată; totalitatea ogoarelor din jurul unei comune” (DEX).

Câmpu Băuțarului [~boțáriuluį] (M) – păşune. – După s. *câmp* + determ. topon. *Băuțar* (gen.).

Câmpu Bratonii [~brátońi] (Măr) – păşune. – După s. *câmp* + determ. topon. *Bratonea* (gen.).

Câmpu Burăului [~burắuluį] (Obr) – luncă. – După s. *câmp* + determ. topon. *Burău* (gen.).

Câmpu Foamii (Glb) – câmp cu fânețe. – După s. *câmp* + determ. antrop. *Foame* (DOR, 275) (gen.).

Câmpu lui Andrei (Car) – şes în *Balta Sărată*, situat la 100-150m de şoseaua Caransebeş – Orşova. – După s. *câmp* + determ. antrop. *Andrei* (gen). Aici s-au descoperit materiale ceramice din epoca eneolitică (Tiszapolgár, Coțofeni), bronzului (Vatina), Hallstatt şi perioada medievală timpurie (secolele VIII-IX d.Chr. şi X-XI d. Chr.). Tot în acest punct se pot observa 15-16 tumuli aplatizați. Unul dintre aceştia a fost cercetat sistematic şi este încadrat cronologic şi cultural în Hallstattul mijlociu. (Cf. Luca, *Descoperiri,* 57-58).

Câmpu Mare (Ciut) – şes. – După s. *câmp* + determ. adj. *mare*.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Câmpu Mare (Obr) – teren arabil în lunca Bistrei. – După s. *câmp* + determ. adj. *mare*.

Câmpu Mare (VB) – izlaz comunal. – După s. *câmp* + determ. adj. *mare*.

Câmpu Mărgii [~mắrźi] (Băț) – păşune. – După s. *câmp* + determ. topon. *Marga* (gen.).

Câmpu Mic (VB) – izlaz comunal. – După s. *câmp* + determ. adj. *mic*.

Câmpu Ploiéştilor (M) – păşune comunală înconjurată de grădini ale sătenilor; „acoló or stat a lu Ploi̯éşć”. – După s. *câmp* „întindere vastă de pământ fără accidente însemnate de teren; şes, câmpie; *spec.* întindere de pământ cultivată, semănată; totalitatea ogoarelor din jurul unei comune” (< lat. *campus*) (DEX) + determ. n. grup *ploieşti* (< antrop. *Ploia* poreclă cunoscută în localitate).

Câmpu Róşului (Car) – teren arabil, „o holdă care probabil îşi are numele de la o familie Roşu” (Gidiu, Bălan, *Monografia Caransebeşului*, p. 262). – După s. *câmp* + determ. antrop. *Roşu* (DNFR, 398) (gen.).

Câmpu Strâmb (Mal) – fânețe şi teren arabil. – După s. *câmp* + determ. adj. *strâmb*.

Câmpu Tarniții [~tắrńiți] (OR) – câmp. – După s. *câmp* + determ. topon. *Tarnița* (gen.).

Câmpu Zăvoiului (Zăv) – teren arabil. – După s. *câmp* + determ. topon. *Zăvoi* (gen.).

Cârlovắț (Ciut) – pârâu. – După antrop. *Cârlova* (cf. bg. *Kărlov*, DNFR, 134), cf. şi scr. *Kârlovac* < *Kârlov* (< *Kȁral*, gen. *Karla*) + *-ĭc* > *-ac* (Skok II, 47 s. v. *kȁral*).

Cârníş (Măg) – deal şi mină de mică. – După s. *cârniş*, abstract verbal = *cârniş* < *cârni* „a întoarce”, care prin Ardeal se poate confunda cu *cârmi*, cf. DA; poate fi vorba şi de un derivat al verbului *cârní* „a ciunti vârfurile” (unor crengi etc.)” (DTB, II, 80).

Cârşie [cî́rśi̯e] (M) – loc cu fânețe pe Bistra. – După s. reg. *cârşie* „stâncă, vârf de stâncă”; apelativul circulă în sud-vestul Transilvaniei (Țara Hațegului, cf. Densusianu, Ț.H.; jud HD, cf DA), sporadic şi foarte rar în Gorj. Apelativul caracterizează zonele de munte. Frecvența şi aria compactă pe care o face în Banat, unde a intrat din limba sârbă ar conduce spre ideea că aici se află centrul de iradiere al cuvântului spre celelalte ținuturi care îl folosesc (DTB, II, 159). – După srb. *krš* (Ioniță, *Glosar*, 20).

Celeap [ćeli̯áp] (Zer) – teren arabil. – După antrop. **Celeap* < s. *gelep* „negustor oriental care cumpăra vite din țările române pentru a le vinde la Constantinopol” (< tc. *celep*) (DEX), rostit probabil *geleap* şi apoi *celeap*.

Celéi (Măr) – colonie de țigani. – După n. grup *celei* (< antrop. *Celea* (DOR s. v. **Celu*, care înregistrează aici şi numele satului *Celeiu*) (DTB, II, 31).

Cenuşeriu Mare [śenuşắri̯u~] (TRu) – pârâu, izvorăşte din Culmea Măloasei şi se varsă în Măloasa. – După s. *cenuşar* „locul unde se strânge sau se păstrează cenuşa” (DA, DTB, II, 33) + determ. adj. *mare*. Toponimul aminteşte de defrişarea prin incendiere.

Cenuşeriu Mic (TRu) – pârâu, izvorăşte din Culmea Măloasei şi se varsă în Măloasa. – După s. *cenuşar* + determ. adj. *mic*.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Cerbu [śérbu] (M) – afluent al Nermeşului. – După s. *cerb* „mamifer rumegător de pădure, de talie mare, zvelt, cu coarne bogat ramificate, cu coada scurtă (*Cervus elaphus*)” (< lat. *cervus*) (DEX).

Ceret (Iaz) – deal cu fânețe. – După s. *ceret* „pădure de cer” (DTB, II, 35-36).

Cermazu [śĕrmázu] (Măr) – fânețe şi pârâu, izvorăşte din Vârful Runcurel şi se varsă în Bistra. – După top. magh. *Csermaháza* care redă rom. *Casa lui Cerma* (cf. antrop. **Cermă*, *Cermegeşti* – DOR, 235) (DTB, II, 36).

Certejele [śĕrćĕźăle] (OR) – poiană. – După s. reg. Ban. *certej* (pl.) „tăietură”, cf. şi vb. *certi* „a coji un arbore în picioare ca să se usuce, a săcui …” (DA), v. şi sl. *čertež* „tăietură” (DTB, II, 39 v. şi Ioniță, *Nume*, 92, 128, 129, 130).

Certeju [śerćéju] (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După s. reg. (Ban.) *certej* „idem”.

Certejul Mare (M) – pădure de fag pe valea pârâului Mânzu. – După top. **Certej* + determ. adj. *mare*.

Cetățeaua Mare [śĕtăţáu̯a~] (TRu) – pârâu, izvorăşte din Pleşa şi se varsă în Slatina. – După s. *cetățea* (dim.), conservat mai ales în toponimie (cf. şi DA, Iordan, *Top. rom*., 306, DTB, II, 39) + determ. adj. *mare*.

Cetățeaua Mică (TRu) – pârâu, izvorăşte din Pleşa şi se varsă în Slatina. – După top. *Cetățea* + determ. adj. *mică*.

Cheia (Zăv) – pârâu. – După s. *cheie* cu sens entopic „vale care şerpuieşte între doi pereți de stâncă…, strâmtoare” (< lat. *clavis*) (DA, DTB, II, 43).

Cheia Borlóvii (Bor) – vale. – După s. *cheie* + determ. topon. *Borlova* (gen.).

Cheia Cálovii (Obr) – vale îngustă. – După s. *cheie* + determ. topon. *Calova* (gen.).

Cheia Mică (Bor) – vale. – După top. *Cheia* (cf. top. *La Cheie*) + determ. adj. *mică*.

Cheia Ruschiții [~rúskiți] (Rusț) – drum pe vale. – După s. *cheie* + determ. topon. *Ruschița* (gen.).

Cherloni [kerlóń] (Cir) – teren în pantă arabil. – După n. grup *cherloń* (< *Cherl(e)a*), cf. şi *Cherleşti*, sat în fostul județ Olt, pe care DOR, 367 îl pune în legătură cu *Scarlat* (< **Scherlet* + *-eşti*) (DTB, II, 45).

Chicera [kíśera] (Ciut) – pârâu. – După s. *chiceră* „deal înalt, conic, mai înalt decât o colină” (DA), „vîrf, culme, pisc” (DEX).

Chiciora [kíśora] (Băț) – deal cu arboret între două văgăuni. – După s. *chicioră*, var. pop. pentru *chiceră* „deal înalt, conic, mai înalt decât o colină”. Drăganu, DR, I, 117, îl pune în legătură cu alb. *kikërë* „culme“ şi îl consideră anterior celor romanice. După Capidan, *Raporturile,* 231, din rom. provine bg. *kicer*. (DER), v. şi DTB, II, 47.

Chiciora (Cir) – deal. V. *supra*.

Chiciora [kiśora] (OR) – deal cu arboret între două văgăuni. V. *supra*.

Chiciora (Zăv) – deal cu arboret între două văgăuni. V. *supra*.

Chiciura [kíśura] (Mal) – drum. – După s. *chiciură* „cristale de gheață care se depun iarna pe crengi, pe sârme etc.; promoroacă” (< bg. *kičur*) (DEX).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Cicleanu [śicl̦ánu] (Var) – teren arabil şi fânețe. – După antrop. pop. *Cicleanu* (< numele de sat *Cicleni*) (DTB, II, 53).

Cicleanu (Dlc) – deal. V. *supra*.

Cimitíru (RusM) – deal. – După s. *cimitir* „teren (îngrădit) unde se îngroapă morții; țintirim” (< ngr. *kimitírion*, it. *cimitero*) (DEX).

Cioabe [śo̯ábe] (Car) – parte de oraș. – După s. *ciob* (pl.) „vas, oală spartă; hârb” (DTB, II, 56) (< tc. *çöp*) (DEX).

Cioaca [śo̯áca] (Mal) – deal ascuțit. – Din s. *cioacă* „deal, înălțime, vârf de deal” (DA), Iordan, *Top. rom*., 35 enumeră şi alte top. din Oltenia şi Muntenia care pornesc de la acest entopic, pe care-l consideră sinonim al lui *movilă* (DTB, II, 58).

Cioaca Árii (OR) – deal. – După s. *cioacă* + determ. subst. *arie* (gen.).

Cioaca cu Gardu (Bcv) – deal cu pădure de amestec. – După s. *cioacă* + determ. subst. *gard* precedat de prep. *cu*.

Cioaca cu Mesteceni [~măstắcắń] (Băț) – vârf de deal. – După s. *cioacă* + determ. subst. *mesteacăn* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Cioaca cu Piatră [śo̯áca cu pi̯átră] (M) – culme de deal în Hodinț „îi̯ un vîrv pi̯etrós întră Şîpot şî Hođínț”. – După s. *cioacă* + determ. subst. *piatră* precedat de prep. *cu*.

Cioaca Dâlmii (Zăv) – deal cu fânețe. – După s. *cioacă* + determ. topon. *Dâlma* (gen.).

Cioaca Hotárului (Măr) – deal. – După s. *cioacă* + determ. subst. *hotar* (gen.).

Cioaca Înaltă [śo̯áca‿ náltă] (Bcv) – vârf de deal. – După s. *cioacă* + determ. adj. *înaltă*.

Cioaca lu Ciuroń [~śuróń] (OR) – deal. – După s. *cioacă* + determ. antrop. *Ciuroń* (< antrop. *Ciur(e)a* (DNFR, 123) + suf. *-oń*.

Cioaca lu Hațeganu [~haț̦ágánu] (OR) – deal. – După s. *cioacă* + determ. antrop. *Haț̦eganu* (< top. *Haț̦eg* + suf. *-an*).

Cioaca Mare (Dlc) – deal. – După top. **Cioaca* + determ. adj. *mare*.

Cioaca Mare (Glb) – deal împădurit. – După top. **Cioaca* + determ. adj. *mare*.

Cioaca Mică (Dlc) – deal. – După top. **Cioaca* + determ. adj. *mică*.

Cioaca Mică (Glb) – deal împădurit. – După top. **Cioacă* + determ. adj. *mică*.

Cioaca Modúşului (Bcv) – vârf de deal. – După s. *cioacă* + determ. topon. *Moduşu* (gen.).

Cioaca Pietrii (RusM) – vârf de munte. – După s. *cioacă* + determ. subst. *piatră* (gen.).

Cioaca Plăiúțului (Prev) – deal. – După s. *cioacă* + determ. subst. *plăiuț* (diminutiv al lui *plai*) (gen).

Cioaca Poieții [~po̯iétî] (Obr) – deal. – După s. *cioacă* + determ. subst. *poiată* „construcție anexă pentru animale sau pentru păsări domestice într-o gospodărie personală” (< sl. *pojata)* (DEX) (gen).

Cioaca Popii (Băț) – cunună de deal. – După s. *cioacă* + determ. subst. *popă* (gen.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Cioaca Straului [~stráu̯luu̯] (Dlc) – deal. – După s. *cioacă* + determ. topon. *Strau* (gen.).

Cioaca Târnița (OR) – deal. – După s. *cioacă* + determ. topon. *Tarnița*.

Cioaca Várnițelor (Obr) – deal împădurit. – După s. *cioacă* + determ. subst. *varniță* (gen. pl.).

Cioaca Viézurilor (Prev) – deal. – După s. *cioacă* + determ. subst. *viezure* (gen. pl.).

Cioácele (M) – păşune montană între golurile alpine Măgura şi Zănoaga. – După s. *cioacă* (pl. art.).

Cioara [śo̯ára] (Măr) – deal cu păşune. – După antrop. *Cioară* (DOR, 239; Pătruț, OR, 134, DNFR, 123) sau s. *cioară*, prin metamorfozare ajungând să denumească un deal negru datorită înfățişării sale, cu vegetația arsă prin incendiere sau prin expunere la soare (DTB, II, 58, v. şi Ioniță, *Nume*, 72).

Cioara (RusM) – parte de sat. V. *supra*.

Cioarsa [śu̯ársa] (Bcv) – cap de deal cu fânețe. – După s. *cioarsă* „obiect tăios, tocit, ştirbit” în sens metaforic (DA) sau antrop. *Cioarsă* (DNFR, 123, DTB, II, 58).

Ciobel [śobél] (Ciut) – fânețe. – După s. *ciobel* (dim.) < *ciob* „hârb” sau < antrop. pop. *Ciobel* (cf. *Ciobu*) (DOR, 239; DNFR, 123; DTB, II, 58).

Cioburi [śóburi̯] (Zg) – terenuri agricole şi pomi fructiferi. – După s. *ciob* (pl.) de la cioburile, fragmentele din obiecte de lut care se găsesc în acest loc (cf. *Monografia localității Zlagna,* p. 39).

Cioburile (Bor) – gol alpin. – După s. *ciob* (pl. art.).

Ciocánu (RusM) – parte de sat. – După s. *ciocan* (< scr. *čokan*.) „pisc, vârf”, cf. şi Iordan, *Top. rom*., 40 care înregistrează câteva toponime având la bază acest entopic. Apelativul poate avea la origine şi s. *cioc* „vârf” + suf. *–an*, ca şi sinonimele sale: *boldan* < *bold, colțan* < *colț, dâlman* < *dâlm(ă), dâmpan* < *dâmp, grindan* < *grind*, v. Loşonți, *Toponime*, 39.

Ciocănei [śiocăńéi̯] (Var) – şes arabil. – După s. *ciocănel* „vârf mai mic” (pl.), înregistrat şi în Țara Hațegului, dar cu pl. *ciocănele*, de Loşonți, *Contribuții*, 241. Este derivat de la *cioc* „vârf” cu suf. dim. *-el* (DTB, II, 59).

Cioclodanu [śoclodánu] (VB) – deal. – După s. *cioclod* „cocean” (poate fi o contaminare de la *cioclej* şi *glod*) (DLR) + suf. *-an* sau antrop. *Cioclodanu*.

Cioclodanu (M) – pădure de fag pe Nermes, „îi un loc măi rădicát parcă-i un śot”. V. *supra*.

Ciocordan [śocordán] (Prev) – muchie de deal cu izlaz şi pădure. – După s. *ciocodan* „vârf” sau antrop. *Ciocordan.*

Ciocu Ascuțita Mare [śócu ascuțíta mári̯e] (Obr) – vârf de deal. – După s. *cioc* „partea dinainte a vârfului, ascuțită la capăt” (DELR) + determ. top. *Ascuțita Mare.*

Ciocu Ascuțita Mică (Obr) – vârf de deal. V. *supra*.

Ciocu Văii (Glb) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *cioc* + determ subst. *vale* (gen).

Ciordacu [śordácu] (Bcv) – deal. – După s. *ciordac*, var. cunoscută în Banat pentru *cerdac* „clădire de lemn izolată într-o curte, grădină, vie sau pădure, foişor” (DA), v. Homorodean, *Cinciş şi Valea Ploştii*, 95; DTB, II, 63.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Ciotaci [śotáś] (M) – păşune montană; „o fost acoló o pădúre care o lu̯at foc si or măi̯ rămás nişće śiotáś”. – După s. *ciotac*, augum. < s. *ciot* „butuc, buturugă” (DA), folosit la plural.

Ciotorogu [śotorógu] (RusM) – deal împădurit şi pârâu, izvorăşte din Munţii Poiana Ruscă şi se varsă în Apa Padeşului, având o lungime de 6 km/11 km². – După s. *ciotorog* „buturugă”, cf. *ciotorugă* (rezultat din contaminarea lui *ciot* cu *buturugă* s. v. *ciot* (DA)) sau < adj. *ciotorog* „cioturos” < *ciot* + *-orog* (cf. *boşorog*, *şontorog*) (Pascu, *Sufixe*, 469; DTB, II, 64).

Cireşel [śireşă̯l] (OR) – pădure. – După top. *Cireşu* + suf. dim. *-el*.

Cireşelu (Cir) – deal şi pârâu, izvorăşte din Scărişoara şi se varsă în Bistra. V. *supra*.

Cismărie (RusM) – afluent al pârâului Rusca. – După s. *cizmărie* „meserie de cizmar, atelier în care se repară (sau se confecţionează) încălţăminte (< *cizmă* + suf. *-ărie)*.

Ciubra [śúbra] (Ciut) – pârâu, izvorăşte de la Daşa. – Probabil dintr-un s. *ciubră*, var. pentru *ciublă* „vas de pământ” (DA). Cf. şi *Čubra*, nume de sat în Serbia (RJA, V, 82), antrop. masc. (< *Čiubrijan*) şi fem. (GRKOVIĆ, 210, 322 *apud* DTB, II, 67).

Ciuciurău [śuśurău̯] (Băţ) – pârâu izvorăşte din Râpi şi se varsă în Nermeş. – După s. reg. Ban. *ciuciurău* „jgheab” (DA), derivat sufixal din s. *ciuciur* „uluc, jgheab pe care curge apa la un izvor, la o fântână” (DEX). – Probabil formaţie onomatopeică sau rezultat din vb. *ciuciurăí*, cf. *tuţurăí* (Sufleţel, *Termeni hidrografici,* 76; DTB, II, 69).

Ciuculeţu [śuculéţu] (PoiMr) – pârâu. – După s. pop. *ciuculeţ* „înălţime” (< *cioc* în sens entopic + suf. *-ul(eţ)*) (DTB, II, 69).

Ciuculeţu (PoiMr) – munte. V. *supra*.

Ciungii lu Gheorghe [śunźi~] (Măr) – fost izlaz comunal, actualmente împădurit. – După s. *ciung* „ciot” (pl.) „butuc, trunchi de copac” (DA).

Ciurila [śuríla] (Bor) – pădure de foioase (carieră de piatră). – După s. *ciurilă*, derivat în *-ilă* din verbul *ciuruí* onomatopeic „a curge apa”, ca şi *zorilă* < *zori*, v. Sufleţel, *Termeni hidrografici*, 76, cf. şi DNFR, 132; DTB, II, 73.

Ciurila 1 (Bor) – fânеţe. – După top. *Ciurila* + numeral cardinal.

Ciurila 2 (Bor) – fânеţe. – După top. *Ciurila* + numeral cardinal.

Ciutura [śútura] (Băţ) – pârâu. – După s. *ciutură* „ploscă”, prin extensiune „puţ, fântână” (DA, DTB, II, 74) (< lat. **cytola***)** (DEX).

Ciuturoańa [śuturo̯áńa] (Obr) – pădure şi pârâu. – După s. reg. Ban. *ciuturoańe* „ciuturoaie, ciutură mare” (< s. *ciutură* + suf. *-oańe*) (DTB, II, 74).

Ciuvă̆r (Vos) – deal cu fânеţe. – Cf. s. *ciubăr* „vas mare făcut din doage de lemn şi prevăzut cu torţi, având diferite întrebuinţări” (< bg. *čebăr)* (DEX).

Ciuvérele (Vos) – izlaz comunal. – După s. *ciubăr* (pl. art.).

Cleanţu Bisericuţii [cli̯ánţu bisăricúţî] (M) – deal. – După s. *cleanţ* „strâmtoare între dealuri cu drumuri tăiate în stâncă; trecătoare, prihod, priod. 2. picior de deal. 3. stâncă prăpăstioasă, râpă stâncoasă, stâncă ascuţită; ştean, janţ, căţin” (DAR) (< sb. *klanac* (gen. *klánca*)) (DER) + determ. subst. *biserică* (gen.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Cleanțu Borúgii [~borúźi̯] (Vos) – deal stâncos la intrare în Voislova dinspre Rusca Montană şi pârâu, izvorăşte din Cocinu şi se varsă în Bistra. – După s. *cleanț* + determ. topon. *Boruga* (gen.).

Cleanțu Cerbului [~śérbului̯] (M) – deal. – După s. *cleanț* + determ. topon. *Cerbu* (gen.).

Cleanțu Chisului [~kísului̯] (Mal) – deal. – După s. *cleanț* + determ. antrop. *Chisu* (< *Chesarie*) (DOR, 32).

Cleanțu Cişmării [śişmắri̯] (RusM) – deal. – După s. *cleanț* + determ. antrop. *Cişmaru* < s. *cişmar* „pantofar" (DTB, II, 66).

Cleanțu cu Țoalele pe Vale [cli̯ánțu cu ți̯óáli̯li̯e pă váli̯e] (M) – deal cu pădure de fag pe valea râului Nermeş; „acolo îşi ascundeau oamenii hainele pentru a doua zi". – După s. *ceanț* + determ. subst. *țoale* + top. *Vale*.

Cleațu cu Vulpea (Băț) – izvor. – După s. *cleanț* + determ. subst. *vulpe* precedat de prep. *cu*.

Cleanțu de la Stâna Gujii (Bor) – gol alpin. – După s. *cleanț* + determ. topon. *Stâna Gujii* precedat de prep. comp. *de la*.

Cleanțu lu Bacu (Băț) – vârf de deal. – După s. *cleanț* + determ. antrop. *Bacu* (cf. bg. *Bakó*, variantă a lui *Bajko*) (DNFR, 43) (gen.).

Cleanțu lu Borúgă (VB) – teren accidentat către Rusca Montană. – După s. *cleanț* + determ. antrop. *Borugă* (< s. *borugă*) (DNFR, 74) (gen.).

Cleanț lu Doleanu [cli̯ánțu lu Doli̯ánu] (M) – loc stâncos deasupra Nermeşului. – După s. *cleanț* + determ. antrop. *Doleanu* (< *Dolea* (DNFR, 177) + suf. *-an*) (gen.).

Cleanțu lu Liof [cli̯ánțu lu li̯óf] (Băț) – deal. – După s. *cleanț* + determ. antrop. *Leof* (gen.).

Cleanțurile lu Bărbóncu (Bor) – păşune. – După s. *cleanț* (pl. art.) + determ. antrop. *Bărboncu* (< probabil din s. reg. *bărbunc* „numele unui dans (ostăşesc) care în trecut se executa cu prilejul recrutării; melodia după care se executa acest dans. (Înv.) Înrolare în armată; recrutare" (< germ. *Werbung*) (DEX) (gen.).

Cleanțurile lu Bocşánu (Bor) – deal cu pădure de foioase. – După s. *cleanț* (pl. art.) + determ. antrop. *Bocşanu* (gen.) (< top. *Bocşa* + suf. *-(e)an)*.

Cleanțurile lu Cocắrla (Bor) – deal cu pădure de foioase. – După s. *cleanț* (pl. art.) + determ. antrop. *Cocârla* (gen.) (< s. *cocârlă* „lemn îndoit ca un cârlig", „o parte a plugului" (DNFR, 138).

Cleanțu Mare (VB) – loc de scăldat pe Bistra. – După s. *cleanț* + determ. adj. *mare*.

Cleanțu Mic (VB) – loc de scăldat pe Bistra. – După s. *cleanț* + determ. adj. *mic*.

Cleanțu Neámțului (Măr) – stâncă pe malul Bistrei Mărului. – După s. *cleanț* + determ. antrop. *Neamțu* (DNFR, 327) (gen.).

Cleanțu Pigii (Bor) – deal cu pădure de răşinoase. – După s. *cleanț* + determ. topon. *Piga* (gen.).

Cleanțu Şoimului (RusM) – deal. – După s. *cleanț* + determ. topon. *Şoim* (gen.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Cleanțu Zănoagii (Bor) – munte cu pădure de răşinoase. – După s. *cleanț* + determ. topon. *Zănoaga* (gen.).

Clózăru (RusM) – pădure. – Probabil după s. germ. *Kloss* „bulgăre de pământ", „gălușcă", „căluș" (cf. DNFR, 136). Toponimul ar putea fi raportat şi la sl. *koz(i)ja* (< *koza* „capră"), bg. *kozij*, scr. *kozji, kozja* (SKOK, I, 173). Dintre toate propunerile etimologice cea mai propiată de realitate ni se pare raportarea toponimului la s. *cozlă* „movilă" (cf. Bogrea, DR I, p. 215-216), pronunțat *clozăr* prin metateză.

Coama [cu̯áma] (Glb) – şes de deal. – După s. *coamă* „culme prelungită de deal sau de munte; creastă" (< lat. *coma*) (DEX).

Coama (Obr) – şes de deal. V. *supra*.

Coasta Borlóvii (Bor) – păşune. – După s. *coastă* „latură, parte laterală", „costişă, pantă, povârniş", „mal, țărm" (< lat. *costa*) (DEX) + determ. topon. *Borlova* (gen.).

Coasta cu Cárpenu (Băț) – deal. – După s. *coastă* + determ. subst *carpen* precedat de prep. *cu*.

Coasta cu Satu (Bcv) – deal. – După s. *coastă* + determ. subst. *sat* precedat de prep. *cu*.

Coasta Gâştii (Măr) – loc abrupt pe deal. – După s. *coastă* + determ. antrop. *Găscă* sau s. *gâscă* (gen.).

Coasta Jercăilor (Băț) – față de deal. – După s. *coastă* + determ. n. grup *jercăi* (< antrop. *Jercău* < *Jerca* + suf. *-ău*, cf. s. *jărcă* „oaie bătrână şi slabă. 2) Piele de oaie de proastă calitate. 3 Cojoc vechi şi jerpelit" (DEX), unde *ă* > *e* din cauza pronunțării moi a lui *j* (v. DNFR, 266).

Coasta Lată (Băț) – deal. – După s. *coastă* + determ. adj. *lată*.

Coasta Lată (Bcv) – deal. V. *supra*.

Coasta Mare (VMg) – versant submontan cu păşune. – După s. *coastă* + determ. adj. *mare*.

Coasta Mărgani [~mărgáńi] (Băț) – față de deal. – După s. *coastă* + determ. n. grup *mărgani* „locuitori ai comunei Marga".

Coasta Petrońului [~petróńului̯] (TRu) – față de deal. – Dpă s. *coastă* + determ. subst. *pietroń* „piatră mare" (gen.).

Coasta Şarii (TRu) – deal. – După s. *coastă* + determ. antrop. (gen.) (cf. ung. *Sára* „Sara" (DNFR, 432).

Coasta Țigánilor (Dlc) – deal. – Dpă s. *coastă* + determ. n. grup *țigani* (gen.)

Cocâlțău [cocîlțău̯] (M) – pârâu, afluent al Nermeşului şi pădure de fag şi brad pe valea râului Nermeş. – După antrop. *Cocârța* (< s. *cocârțău*, acelaşi cu *cocârtiță* „mâncare ciobănească făcută din caş dulce amestecat cu jintiță" (DA; DNFR, 138), cf. şi s. reg. *cocârț* care la Marga are sensul de „ciupercă", cu trecerea lui *r* la *l* + suf. *-ău*.

Cocinel [cośińiél] (Zăv) – pârâu. – După top. *Cocinu* + suf. dim. *-el*.

Cocinu (Vos) – deal. – După s. *cocină* „adăpost sau coteț pentru porci. Cameră, locuință, foarte murdară şi neîngrijită" (< bg., scr. *kočina*) (DEX), cu formă de masculin determinată de genul entopicului care ar desemna realitatea

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

geografică, într-o construcție sintagmatică de tipul *Dealu, Pârâu Cocinu (Cocinului)* (v. DTB, II, 93).

Cocinu (Zăv) – deal cu teren arabil şi fânețe. V. *supra*.

Cocinu lu Stângu (Zăv) – vale, fânețe. – După top. *Cocinu* + determ. antrop. *Stângu* (gen.) (DNFR, 426).

Cocinu Mare (VB) – pârâu. – După top. *Cocinu* + determ. adj. *mare*.

Cocinu Vălămăreesc [~vălămărʲésc] (VB) – munte. – După top. *Cocinu* + determ. adj. (< top. *Valea Mare* „Valea Bistrei” + suf. *-esc*).

Cocinu Voislovenesc [~voisloveńĕsc] (VB) – pârâu, se varsă în Bistra. – După top. *Cocinu* + determ. adj. (< top. *Voislova* + suf. *-esc*).

Cocinu Zăvoienesc [~zăvoieńĕsc] (VB) – pârâu, se varsă în Bistra. – După top. *Cocinu* + determ. adj. *zăvoienesc* (< n. grup *zăvoieni* (cf. top. *Zăvoi* + suf. *-ean, -eni*).

Colibíța (M) – păşune comunală; „acoló îi o stíncă márʲe uńe să ascundéu̯ u̯oámeńi đe ploáʲe, sámăna cu o colíbă”. – După s. *colibiță* (dimin. < *colibă* „adăpost provizoriu pentru oameni şi, uneori, pentru animale, făcut din bârne, din crengi etc. şi acoperit cu paie, ramuri etc.” (< sl. *koliba*) (DEX).

Colnic [cólńic] (Dlc) – parte de sat. – După s. *colnic* „cărare, drum care trece peste deal” (DA) „drum, potecă prin pădure” (v. Oancă, *Probleme*, 113), „ridicătură de teren de formă alungită şi cu pante line, mai mică decât dealul”, „deal mic, colină”, „drum îngust care trece peste un asemenea deal sau printr-o pădure”, „teren fără copaci (acoperit cu iarbă si flori) într-o pădure, poiană, luminiş” (< bulg., sb. *kolnik*) (DEX).

Colnic [cu̯ólnic] (M) – ridicătură de teren la intrarea în sat. V. *supra*.

Colnicu [colńícu] (Zăv) – deal cu păşune. V. *supra*.

Colnicu de Jos (Bor) – drum în pantă. – După s. *colnic* + determ. adv. *jos* cu prep. *de*.

Colnicu de Sus (Bor) – drum în pantă. – După s. *colnic* + determ. adv. *sus* cu prep. *de*.

Comarnic [comárńic] (Bcv) – deal. – După s. *comarnic* „colibă mică în care locuiesc ciobanii la stână; umbrar pentru ciobani. 2. Adăpost la stână care serveşte la păstrarea şi la uscarea caşului. 3. Poliță, scândură sau leasă de nuiele pe care se pune caşul la uscat” (< bg. *komarnik*) (DEX).

Cómona (Băț) – culme de deal cu pădure de foioase pe Valea Ciuciurăului. – După probabil s. reg. *comană* (art.) „coama casei” (DAR), prin extindere „culme, coamă, creastă”. Densusianu, Ț.H., 63 îl înregistrează cu varianta fonetică *Comana*.

Copace (Dlc) – grădini. – După s. *copac*, cu formă neobişnuită de plural, specifică substantivelor feminine” (DTB, II, 105).

Copaci (Bor) – fânețe. – După s. *copac* (pl.) (cf. alb. *kopač*) (DEX).

Copaci (Glb) – teren în pantă. V. *supra*.

Copaci (Iaz) – deal. V. *supra*.

Copaci (Obr) – şes arabil. V. *supra*.

Corcána (Car) – stradă. – După s. *corcan* „ramură groasă (uscată) la un butuc de viță-de-vie” (DEX). Originea este necunoscută. Pare a fi o deformație de la *cîrcel* datorată, poate, unei schimbări de suf., însă fonetismul nu este clar. DAR

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

îl pune în legătură cu rut. *korkijka* „coroana unui copac curățat de ramuri uscate“ (cf. DER) + suf. top. *-a*. Toponimul ar putea fi raportat şi la apelativul *corhan* „coastă de deal râpoasă” (DA, v. şi DTB, II, 109).

Corcánu (Glb) – teren în panră cu pârâu, izvorăşte de la Sabău şi se varsă în Valea Satului. – După s. *corcan* sau antrop. *Corcanu* (DOR, 249).

Corcanu (TRu) – deal. V. *supra*.

Corcăni [corcắń] (M) – fostă păşune comunală, actualmente loc împădurit; printre esențele lemnoase amintim: fag şi mesteacăn. – După s. *corcan* (pl.).

Corciova [corśóva] (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Şaua Iepii şi se varsă în Bistra. – După s. *cociorvă*, prin metateză „unealtă casnică compusă dintr-o placă de metal sau de lemn în formă de triunghi sau de semicerc, fixată la capătul unei cozi lungi, cu care se scoate jarul sau cenuşa din cuptorul țărănesc de copt pâine” (< rus. *kocerga*, ucr. *kocerha*) (DEX) „instrument pentru pescuit” (DA). Este posibilă şi o origine antroponimică < *Corciu*, *Corcio* (DOR, 249) + suf. *-ov*. (DTB, II, 108).

Corfu Mare (Obr) – pârâu, izvorăşte de sub Vârful Ascuțita Mică şi se varsă în Vârciorova. – După top. **Corfu* < probabil s. *corfă* „coş, paner. 2. colivie minerească. 3. spetează. 4. parte a morii. 5. (la pl.) fofezele de la piuă. 6. parte a joagărului. 7. acoperişul şopronului sau pătulului” (DAR) (< germ. *Korb*, prin intermediul pronunțării săs. *korf*) (DER) + determ. adj. *mare*.

Corfu Mic (Obr) – pârâu, izvorăşte de sub Vârful Ascuțita Mică şi se varsă în Vârciorova. – După top. **Corfu* + determ. adj. *mic*.

Corhánu (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *corhan* „coastă de deal râpoasă” (DA, v. şi DTB, II, 109).

Cornişór (Băț) – râu, se varsă în Bistra. – După s. *cornişor*, dim. < *corn* „arbore” sau numele unor plante din familia Lycopodium” (DA), cf. şi *cornişor* „căprior”, „bârnă lungă…” (v. DTB, II, 113, Iordan, *Top. rom*., 64).

Cornu [cu̯órnu] (Bcv) – fânețe în partea de sus a satului „îi̯ un lu̯oc tării̯ înált ca un cu̯órn”. – După s. *corn*, preluat prin metaforă de la sensul de bază: „(la animalele cornute) fiecare dintre cele două excrescențe de pe osul frontal al rumegătoarelor” (< lat. *cornu*) (DEX), având sensul de „vârf de munte sau de deal”, „capăt”.

Cornu Dealului (Obr) – vârf de deal cu pădure de foioase. – După s. *corn* (v. *supra*) + determ. subst. *deal* (gen.).

Cornuțel [cornuțắl] (TRu) – deal cu fânețe. – După s. *cornuțel* (dim. „arbore mic” sau „corn mic de animale” prin metaforizare) (DTB, II, 114, v. şi Iordan, *Top. rom.*, 65).

Cornuțelu Mic (TRu) – deal. – După top. *Cornuțel* + determ. adj. *mic*.

Cornuțelu Mare [cornuțắlu] (TRu) – deal. – După top. *Cornuțel* + determ. adj. *mare*.

Costiş (TRu) – teren arabil în pantă. – După s. *costiş* „coastă de deal”, cf. şi adj. *costiş* „înclinat, strâmb” (DTB, II, 116, v. şi Rusu, *Nume*, 179).

Costişu [costî́şu] (Bor) – câmpie alpină. V. *supra*.

Costişu lu Borcu [costí́şu lu bórcu] (Var) – teren în pantă cu pădure. – După s. *costiş* + determ. antrop. *Borca* (gen.) (v. DTB, II, 117).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Costița [costíʦa] (Zăv) – deal. – După s. dim. *costiță* „coastă mică”, în sens entopic (v. DTB, II, 117).

Cotărci [cotárś] (Măg) – deal împădurit. – După s. reg. *cotarcă* (pl.) „coşar pentru porumb; coşarcă, hambar, pătul, porumbar. 2. coş de nuiele, colariță” (DEX), „împletitură de nuiele umplută cu pământ, folosită la construirea unor diguri împotriva inundațiilor” (DA) (< sb. mag. *kotarca*) (DER).

Cotu [cu̯ótu] (Bcv) – munte. – După s. *cot* „cotitură, colț” (v. DTB, II, 124) (< lat. *cubĭtŭm*) (DER).

Cotu Bárbului (Bor) – pădure de foioase. – După s. *cot* + determ. antrop. *Barbu* (DNFR, 48, cf. articolul Vioricăi Goicu, *Despre originea antroponimului* ***Barbu***, în *Studia in Honorem magistri Vasile Frățilă*, Timişoara, 2005, p. 271-282) (gen.).

Cotu Boştínchii (Car) – câmpie. – După s. *cot* + determ. antrop. *Boştinca* (< s. *boştină* „ceea ce rămâne din fagure după ce s-au scos mierea şi ceara” (< sl. *voština*) (DEX) (gen.).

Cotu Cheii (Obr) – vale îngustă. – După s. *cot* + determ. topon. *Cheia* (gen.).

Cotu Gropánului (Bcv) – pădure de răşinoase. – După s. *cot* + determ. subst. *gropan* „groapă mare” (gen.).

Cotu Isi (Car) – câmpie. – După s. *cot* + determ. antrop. *Isi* (hipocoristic a lui *Isidor*) (cf. DOR, 89, DNFR, 262).

Cotu Láțcului (Zăv) – teren ondulat cu pădure. – După s. *cot* + determ. antrop. *Lațcu* (cf. ung. *Latskó* „Ladislaus”) (DNFR, 273) (gen.).

Cotu lu Bărbúț (Car) – câmpie. – După s. *cot* + determ. antrop. *Bărbuț* (DNFR, 56) (gen.).

Cotu lu Buńéi (Zăv) – teren arabil şi fânețe. – După s. *cot* + determ. antrop. *Bunei* (< antrop. *Bunea* (< adj. *bun* + suf. *-ea*)) (DNFR, 88) (gen).

Cotu lu Bunei [~buńé̯i] (VB) – şes arabil. V. *supra*.

Cotu lu Gămán (Car) – teren arabil şi fânețe „de la familia fruntaşă Găman, una dintre cele mai fruntaşe familii nemțeşti din Sebeş” (Gidiu, Bălan, *Monografia Caransebeşului*, 263). – După s. *cot* + determ. antrop. *Găman* (< s. *găman* „om care mănâncă mult”) (DNFR, 216) (gen.).

Cotu lu Hérgheş (Car) – câmpie. – După s. *cot* + determ. antrop. *Hergheş* (cf. ung. *hegyes* „încrezut, înfumurat” (DNFR, 240) (gen.).

Cotu lu Pusoárea (Obr) – pădure. – După s. *cot* + determ. antrop. *Pusoarea* (< s. *pusoare* „aşezare”) (gen.).

Cotu lu Tudósie (Zăv) – teren arabil şi fânețe. – După s. *cot* + determ. antrop. *Tudosie* (cf. bg. *Todosi*) (DNFR, 463) (gen.).

Cotu Mare (VB) – şes arabil. – După s. *cot* + determ. adj. *mare*.

Cotu Mic (VB) – cot al râului Bistra. – După s. *cot* + determ. adj. *mic*.

Cotu Sébeşului (Car) – câmpie la cotitura Sebeşului. – După s. *cot* + determ. topon. *Sebeş* (gen.).

Cotu Spăriátului (Car) – câmpie. – După s. *cot* + determ. antrop. *Spăriatu* (DNFR, 421) (gen.).

Cotu Staicului [~stái̯culu̯i̯] (Car) – câmpie. – După s. *cot* + determ. antrop. *Staicu* (cf. bg. *Stajko)* (DNFR, 422) (gen.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Cotu Văidoańi [cu̯ótu văi̯doáńi̯] (Car) – luncă cu teren arabil şi fânețe la cotitura Timişului. – După s. *cot* + determ. antrop. *Văidoane* (< antrop. *Vaida* + suf. *-oańe*, cf. ung. *vajda* „voievod”, cf. şi *Văideanu*) (DNFR, 479, 481) (gen.).

Coturile (Iaz) – teren arabil şi fânețe. – După s. *cot* (pl. art.).

Covéi (Măg) – fânețe. – După s. reg. *covei* „cotitură de drum sau de apă”, cunoscut în Oltenia şi Banat. (v. DTB, II, 125, v. şi Sufleţel, *Gorj*, 273).

Coveiu [covéi̯u] (Băţ) – deal. V. *supra*.

Cózia (Obr) – cale de acces de la drumul național spre calea ferată. – După adj. pos. sl. *koz(i)ja* (< *koza* „capră”), bg. *kozij*, scr. *kozji, kozja* (SKOK, I, 173), top. scr. *Kozja Luka* (PRIRUČNIK, 27). Iordan, *Top. rom*., 507 raportează toponimul *Cozia*, destul de răspândit în toată ţara, la sl. *koza*. După DOR, 251 *Cozia* apare sporadic ca antroponim, părere greşită după DTB, II, 126.

Cpt. Baba Novac (Car) – stradă. – După antrop. *Baba Novac,* căpetenie de haiduci, căpitan în oastea lui Mihai Viteazul.

Crac (Băţ) – deal. – După s. *crac* „ramificație dintr-un deal sau munte” (DA), „ramificație a unei ape curgătoare” (DEX; DTB, II, 127-135; DTRO, II, 226-235; Frăţilă, STD, 68; Oancă, *Probleme*, 113), „cale de acces” (sens întâlnit în anchetele făcute) (< bg. *krak*) (DEX).

Crac (Bor) – gol alpin în Muntele Mic, stână. V. *supra*.

Cracu (Bcv) – afluent al Malingei. V. *supra*.

Cracu (Glb) – deal cu stână în Buza Nedeii. V. *supra*.

Cracu Balcii (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *crac* + determ. topon. *Balca* (gen.).

Cracu Bănăţanului [crácu bănăţánului̯] (Bcv) – fostă păşune, actualmente împădurită, printre esențele lemnoase dominante amintim jneapănul. – După s. *crac* + determ. antrop. *Bănăţan* (gen.).

Cracu Bărníţa (Măr) – cale de acces spre muntele Măgura. – După s. *crac* + determ. topon. *Bărniţa*.

Cracu Bisericii (Obr) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. subst. *biserică* (gen.).

Cracu Bisericuţei [crácu bisăricúţî] (M) – parte de deal cu pădure de fag pe valea râului Nermeş; „îi̯ un drum cu pi̯étri şî sámănă cu níşće bisăricúţ, dúśe la Prodána”. – După s. *crac* + determ. subst. dim. *bisericuţă* (gen.).

Cracu Bóului (Bor) – deal cu pădure de foioase şi conifere. – După s. *crac* + determ. subst. *bou* (gen.).

Cracu Cárpenu (Bor) – deal cu pădure. – După s. *crac* + determ. subst. *carpen*.

Cracu Certejii [~śerćézî] (Cir) – deal. – După s. *crac* + determ. topon. *Certej* (gen.), (cf. top. *Certejele* (OR)).

Cracu cu Cleanţu (Glb) – drum forestier în pantă şi pârâu, izvorăşte de sub Culmea Joianului şi se varsă în Purcăreaţa Mare. – După s. *crac* + determ. subst. *cleanţ* cu prep. *cu*.

Cracu cu Gorunu (Glb) – deal pe Valea Ponorna. – După s. *crac* + determ. subst. *gorun* cu prep. *cu*.

Cracu cu Goruni (Var) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. subst. *gorun* (pl.) cu prep. *cu*.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Cracu cu Lespedea [~léspeđa] (Bor) – deal cu pădure. – După s. *crac* + determ. subst. *lespede* (art.) cu prep. *cu*.

Cracu cu Mălini (Obr) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. subst. *mălin* (pl.) cu prep. *cu*.

Cracu cu Piatra (Glb) – deal cu pădure de stejar. – După s. *crac* + determ. subst. *piatră* (art.) cu prep. *cu*.

Cracu cu Trei Izvoare (Obr) – deal. – După s. *crac* + determ. subst. *izvor* (pl.) cu prep. precedat de numeral.

Cracu de la Bregădír (Obr) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. antrop. Bregădir < s. *brigadier* „tehnician din administrația pădurilor, care conduce o brigadă silvică” (< fr. *brigadier*) (DEX).

Cracu de la Fântâna Bătrână (Obr) – deal. – După s. *crac* + determ. topon. **Fântâna Bătrână* cu prep. comp. *de la*.

Cracu de la Fríptorea (Obr) – deal. – După s. *crac* + determ. antrop. *Friptorea* (cf. *Friptu*, *Fripcea*) (DNFR, 208) cu prep. comp. *de la*.

Cracu de la Míjlocu Pláiului (Bor) – deal cu pădure de foioase. – După s. *crac* + determ. topon. *Mijlocu Plaiului* cu prep. comp. *de la*.

Cracu de la Morminți (RusM) – deal. – După s. *crac* + determ. topon. *Morminți* (cf. top. *Morminţu Cailor*) cu prep. comp. *de la*.

Cracu de la Prun (Ciut) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. subst. *prun* cu prep. comp. *de la*.

Cracu de la Viezurimi (Obr) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. subst. *viezurime* (pl.), sinonim al lui *bârlog*, *vizuină* cu prep. comp. *de la*.

Cracu dintre Văi (Obr) – deal. – După s. *crac* + determ. topon. *Văi* (cf. top. *Valea lu Radu* şi *Valea Pleşii*) cu prep. *dintre*.

Cracu Fiuloanii (Bor) – deal cu pădure de foioase. – După s. *crac* + determ. topon. *Fiuloanea* (gen.).

Cracu Frápsănului (Bor) – deal cu pădure de foioase. – După s. *crac* + determ. subst. *frapsân*, variantă lui *frasin*, în care *p* nu s-a disimilat față de *f*.

Cracu Ibánului (RusM) – crac de deal. – După s. *crac* + determ. antrop. *Iban* care nu apare în DNFR; v. sl. *ljub-* „drag, iubit”, cf. *Ibănescu* (DNFR, 252) (gen.).

Cracu Iezánului (Obr) – deal. – După s. *crac* + determ. antrop. *Iezan* (< top. *Iaz* + suf. *-(e)an*) (gen.).

Cracu Iovănesculuí [~i̯ovăńĕsculuı̯] (Bcv) – deal. – După s. *crac* + determ. antrop. *Iovănescu* (< *Iovan* + suf. *-escu*) (DNFR, 260), cf. şi n. fam. *Iovăńesc* (Densusianu, Ț.H., 77) (gen.).

Cracu Lat (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *crac* + determ. adj. *lat*.

Cracu Lung (Obr) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. adj. *lung*.

Cracu lu Bulac (Bor) – păşune împădurită. – După s. *crac* + determ. antrop. *Bulacu* (< tc. *bulak* „izvor”) (DNFR, 86) (gen.).

Cracu lu Călimán (Bor) – deal cu pădure de foioase. – După s. *crac* + determ. antrop. *Căliman* (DNFR, 104) (gen.).

Cracu lu Cóman (Bor) – deal cu pădure de foioase. – După s. *crac* + determ. antrop. *Coman* (DNFR, 142) (< s. *cuman* „persoană aparținând unei

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

populații de neam turcic care, migrând dinspre est, în sec. XI s-a așezat pe teritoriul țărilor românești, unde, în parte a fost asimilată de populația românească. 2. Adj. Care aparține cumanilor, privitor la cumani" (< fr. *cumanes*) (DEX) (gen.).

Cracu lu Dămăschín (Dlc) – izlaz. – După s. *crac* + determ. antrop. *Damaschin* (cf. bg. *Damaskin)* (DNFR, 184) (gen.).

Cracu lu Filip (Obr) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. antrop. *Filip* (gen.).

Cracu lu Firắr (Bor) – deal cu pădure de foiase. – După s. *crac* + determ. antrop. *Firăr* (poreclă), cf. germ. *Fűhrer* „conducător" (gen.).

Cracu lu Íşvan (Glb) – deal cu pădure de foioase. – După s. *crac* + determ. antrop. *Isvan* (gen.) (cf. ung. *István* „Ştefan") (DNFR, 262, cf. şi Densusianu, Ț.H., 73).

Cracu lu Matei [măcéi] (Obr) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. antrop. *Matei* (gen.).

Cracu lu Mắdă (Bor) – deal cu pădure de foioase. – După s. *crac* + determ. antrop. *Mădă* (cf. *Mada*) (DOR, 318) sau hipocoristic de la *Mădălin(a)* (gen.).

Cracu lu Mon Iancu (Bor) – deal cu pădure de foioase. – După s. *crac* + determ. antrop. *Mon Iancu* (prenume + n. fam.) (gen.).

Cracu lu Răineánțu (Obr) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. antrop. *Răineanțu* (gen.).

Cracu lu Toma (Obr) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. antrop. *Toma* (gen.).

Cracu lu Tuluz (Bor) – păşune împădurită. – După s. *crac* + determ. antrop. *Tuluz* (gen.) (< probabil din s. pl. *tulugi* „strujan, cotor de porumb, cocean" (DAR), cf. şi antrop. *Tulea* (DNFR, 464) < *Tul-* + suf. *-uz* (vezi Pătruț, SOR, 152-154).

Cracu lu Vláicu (Obr) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. antrop. *Vlaicu* (gen.)

Cracu Lung (RusM) – deal şi pârâu, izvorăşte din Vârful Boul şi se varsă în Bistra Rusca. – După s. *crac* + determ. adj. *lung*.

Cracu Mare (Bcv) – deal. – După s. *crac* + determ. adj. *mare*.

Cracu Mắgura (RusM) – pârâu. – După s. *crac* + determ. topon. *Măgura*.

Cracu Mắgurii (Măr) – drum ce duce spre muntele Măgura, păşune alpină. – După s. *crac* + determ. topon. *Măgura* (gen.).

Cracu Măstácănului (Bor) – deal cu pădure de foioase şi conifere. – După s. *crac* + determ. subst. *mesteacăn* (gen.).

Cracu Mormíntului (Bor) – păşune. – După s. *crac* + determ. subst. *morminț* „cimitir" (gen.).

Cracu Mormínților (Obr) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. subst. *morminț* (gen.).

Cracu Neámțului (Obr) – deal. – După s. *crac* + determ. antrop. *Neamțu* (gen.).

Cracu Paului [páuluȷ̯] (Obr) – teren arabil. – După s. *crac* + determ. antrop. *Pau* (cf. gr. *Pahu*, cu dispariția lui *h*) (DNFR, 356), cf. şi n. fam *Paȕ*

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

(Densusianu, Ț.H., 78) (gen.). Acest toponim este înregistrat şi de *Monografia comunei Obreja*, p. 13 cu varianta *Cracu Paorului*, iar atunci al doilea element ar trebui raportat la subst. *paor* „țăran” (< germ. *Bauer* „idem”).

Cracu Pígii (Bor) – pădure de răşinoase. – După s. *crac* + determ. topon. *Piga* (gen.).

Cracu Pípului (Bor) – deal cu păşune. – După s. *crac* + determ. antrop. *Pipu* (< s. *pipă*, v. şi *Pipa*, *Pipă*) (DNFR, 366) (gen.).

Cracu Popii (Obr) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. subst. *popă* (gen.).

Cracu Răcuínii (Bor) – deal cu pădure de foioase. – După s. *crac* + determ. topon. *Răcuina* (gen.).

Cracu Rúschiței (RusM) – culme. – După s. *crac* + determ. topon. *Ruschița* (gen.).

Cracu Scării (Bor) – deal cu pădure de foioase şi răşinoase pe valea pârâului Bordu. – După s. *crac* + determ. topon. **Scara* (prezența toponimului *Scărişoară* (< *Scara* + suf. dim. *-işoară*) ne detemină să identificăm un toponim **Scara*) (gen.).

Cracu Seciului [sắśuluı̯] (Bor) – deal, pădure de foioase şi conifere. – După s. *crac* + determ. topon. *Seciu* (gen.).

Cracu Úrsului (Bor) – deal cu fânețe pe valea râului Slătinioara. – După s. *crac* + determ. antrop. *Ursu* (DNFR, 476) sau subst. *urs* (gen.).

Cracu Viteazul Mare (Obr) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. antrop. *Viteazul Mare*.

Cracu Viteazul Mic (Obr) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. antrop. *Viteazul Mic*.

Cracu Vârtóp (Obr) – picior de deal. – După s. *crac* + determ. subst. *vârtop.*

Cracu Zbégului (Bor) – deal. – După s. *crac* + determ. subst. *zbeg* „bălărie, buruiană” (DER), „desiş, mărăciniş, pădure deasă”, „loc de refugiu” (sl. *(s)beg* < sb. *zbeg*) (Creţan-Frăţilă, *Dicţionar*, p. 209, Ioniță, *Glosar*, 40).

Craiu [cráı̯u] (Bor) – pârâu, izvorăşte de sub Muntele Mic şi se varsă în Râu Mare. – După antrop. *Craiu* (DOR, 252), cf. şi n. fam. *Craı̯* (Densusianu, Ț.H., 76).

Crắsta (Bor) – fânețe. – După antrop. *Crâsta* (DNFR, 158).

Cremenița [cremeńíța] (Glb) – pârâu. – După s. *cremeniță*, dim. < *cremene*; cf. şi top. scr. *Kremenica* (RČM; RJA, V, 504).

Crívină (Zg) – terenuri arabile. – După s. *crivină* (pl. art.) „desiş de mărăcini mari, cu arbori subțiri; pădurice de arbori tineri; luncă. 2. Loc umed, mlăştinos. 3. Pământ lucrat, cultivat; țarină (DEX) (< sl. *krivŭ* „strîmb“) (DER).

Crivinele [crívińili] (OR) – şes cu fânețe. – După s. *crivină* (pl. art.).

Crívini (Mal) – platou cu anini pe malul Bistrei. – După s. *crivină* (pl. neart.), v. *supra*.

Crovu Báicului (Bor) – câmpie alpină. – După s. *crov* „formă mică de relief cu aspect de depresiune circulară sau alungită, dezvoltată pe loess prin tasare; găvan, padină” (< sb. *krov*) (DEX, v. şi Porucic, *Lexiconul*, 33) + determ. topon. *Baicu* (gen.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Crovu Caprii (Bor) – câmpie alpină. – După s. *crov* + determ. subst. *capră* (gen.).

Crovu lu Lie (Bor) – păşune. – După s. *crov* + determ. antrop. *Lie* (DNFR, 279) (gen.).

Crovu lu Talpă (Bor) – păşune, izlaz. – După s. *crov* + determ. antrop. *Talpă* (gen.) (< s. *talpă*) (DNFR, 441).

Crovu Panțúchii (Bor) – păşune. – După s. *crov* + determ. antrop. *Panțuca* (cf. *Panțuc*) (DNFR, 352) (gen.).

Crucea Copiilor (Bor) – confluenţă între Văile Rele şi Izvoru Mesteacănului. – După s. *cruce* „răscruce de drumuri” (informaţie din anchetă) + determ. subst. *copil* (gen. pl.).

Crucişoárele (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *crucişoară* (pl. art.), dim. < *cruce,* v. *supra*.

Cúca Dâlmii (Zăv) – deal. – După s. *cucă* „deal înalt şi izolat; vârf de deal” (DEX) (< tc. *kuca)* (Bogrea, PIF, 110), din latina vulgară (Iordan, *Top. rom.*, 35, 396), „cu rădăcină preindo-europeană” (Loşonți, *Toponime*, 56)) + determ. topon. *Dâlma* (gen.).

Cuca lu Crâjmánu (Glb) – izlaz comunal. – După s. *cucă* + determ. antrop. *Crâjmean* (< top. *Crâjma* + suf. *-ean*) (gen.).

Cuca lu Ion Şchiópu (VB) – fânețe. – După s. *cucă* + determ. antrop. *Ion Şchiopu* (prenume + poreclă) (gen.).

Cuca lu Sărăfín Iancu (VB) – deal cu fânețe. – După s. *cucă* + determ. antrop. *Sărăfin Iancu* (prenume + n. fam.) (gen.).

Cuca Mare (OR) – mamelon cu păşune. – După s. *cucă* + determ. adj. *mare*.

Cuca Mică (OR) – mamelon cu păşune. – După s. *cucă* + determ. adj. *mic*.

Cuca Vlădean (Măr) – vârf de deal. – După s. *cucă* + determ. topon. *Vlădeanu*.

Cucuiova [cucui̯óva] (Car) – deal. – *După s. cucuiovă* (< *cucui* + suf. *-ova*, Frăţilă, *Contribuţii*, 161), „deal, vârf de deal sau de munte” (DTB, II, 149).

Cucuiova (Car) – pârâu. – După s. *cucuiovă*.

Cucúiu cel Nalt (Bor) – deal cu pădure de foioase. – După s. *cucui* „vârf de deal sau deal cu vârful rotund” (DA) + determ. adj. *înalt*.

Cucuiu Cetățélii (Car) – deal. – După s. *cucui* + determ. topon. **Cetățeaua* (este vorba despre fosta cetate a Caransebeşului) (gen.).

Cucuiu lu Ecob (Car) – vârf de deal. – După s. *cucui* + determ. antrop. *Ecob,* acelaşi cu *Iacob* (DOR, 76) (gen.).

Cucuiu lu Mateş (TRu) – deal. – După s. *cucui* + determ. antrop. *Mateş* (gen.).

Cucuiu lu Râc (Bor) – deal cu pădure de foioase. – După s. *cucui* + determ. antrop. *Râc* (cf. bg. *Răko*) (DNFR, 394) (gen.).

Cucuiu lu Viga (Bor) – păşune împădurită. – După s. *cucui* + determ. antrop. *Viga* (cf. gr. *Vigga(s))* (DNFR, 485) (gen.).

Cucuiu Pleşii (Car) – vârf de munte. – După s. *cucui* + determ. topon. *Pleşa* (gen.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Cucuiu Satului (Bor) – păşune împădurită. – După s. *cucui* + determ. subst. *sat* (gen.).

Cucuiu Ţăndării [cucúi̯u ţắndării] (Bor) – deal cu pădure de foioase pe malul pârâului Borlova Mare. – După s. *cucui* + determ. subst. *ţandără* „bucăţică subţire care se desprinde dintr-un material casabil (în procesul prelucrării) sau dintr-un obiect spart” (< săş. *zander,* germ. *Zunder*) (DEX) (gen.).

Cucuiu Văii Lungi (Bor) – izlaz comunal. – După s. *cucui* + determ. topon. *Valea Lungă* (gen.).

Cucúta (Bor) – pădure de foioase. – După s. *cucută* (art.) „plantă erbacee otrăvitoare din familia umbeliferelor, cu miros caracteristic, cu frunze mari, flori albe şi fructe brune-verzui, întrebuinţată ca medicament; dudău, buciniş *(Conium maculatum)* (< lat. **cucuta* (= *cicuta*)) (DEX).

Cúlmea (Dlc) – deal. – După s. *culme* (art) „partea cea mai de sus, prelungită orizontal, a unui munte sau a unui deal; vârf” (< lat. *culmen*) (DEX).

Culmea Alúnului (RusM) – culme. – După s. *culme* + determ. subst. *alun* (gen.).

Culmea Ascuţită [~ascuţítă] (Glb) – deal. – După s. *culme* + determ. adj. *ascuţită* (v. şi Ioniţă, *Nume*, 105).

Culmea Babii (RusM) – deal. – După s. *culme* + determ. antrop. *Baba* (v. şi Ioniţă, *Nume*, 84, v. şi articolul Vioricăi Goicu, *Semnificaţia cuvântului* ***babă*** *în toponimia românească,* în LR, XLIX, 2000, nr. 3, p. 465-472) (gen.).

Culmea Bârlóvilor (M) – deal. – După s. *culme* + determ. n. grup *bârlovi* (< *Bârlov*). Cf. top. *Bârloviţa* (gen.).

Culmea Blidárului (Glb) – deal. – După s. *culme* + determ. topon. *Blidaru* (gen.).

Culmea Borloviţei [~borloviţắi̯] (TRu) – partea de sus a dealului acoperită cu pădure de foioase şi răşinoase. – După s. *culme* + determ. topon. *Borloviţa* (gen.).

Culmea Bou (RusM) – culme. – După s. *culme* + determ. topon. *Bou*.

Culmea Cătămárului (RusM) – deal. – După s. *culme* + determ. topon. *Cătămaru* (gen.).

Culmea Ciorii [~śóri] (RusM) – deal. – După s. *culme* + determ. topon. *Cioara* (gen.).

Culmea Ciréşului (Obr) – deal în Masivul Poiana Ruscă. – După s. *culme* + determ. topon. *Pârâu Cireşului* (gen.).

Culmea Cireşului (RusM) – deal. – După s. *culme* + determ. subst. *cireş* (v. şi Ioniţă, *Nume*, 148) (gen.).

Culmea Cornuţelului [~cornuţắlului̯] (Dlc) – partea de sus a dealului. – După s. *culme* + determ. topon. *Cornuţel* (gen.).

Culmea cu Rugi (RusM) – pârâu. – După s. *culme* + determ. subst. *rug* (pl.) cu prep. *cu*.

Culmea Dálciului (Dlc) – deal. – După s. *culme* + determ. topon. *Dalci* (gen.).

Culmea Dâlmii (Bor) – fostă păşune, actualmente împădurită. – După s. *culme* + determ. topon. *Dâlma* (gen.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Culmea de către Obreján (Ciut) – deal împădurit. – După s. *culme* + determ. antrop. *Obrejan* (< top. *Obreja* + suf. *-ean*), cf. şi n. fam. *Obrežan* (Densusianu, Ț.H., 78) precedat de prep. comp. *de către*.

Culmea de la Valea Cerbului [~đi la váli̯a śérbului̯] (M) – deal cu apă curgătoare. – După s. *culme* + determ. topon. *Valea Cerbului* precedat de prep. comp. *de la*.

Culmea Dracúlii (Ciut) – deal. – După s. *culme* + determ. antrop. *Dracula* (gen.).

Culmea Hunedórii (Băț) – deal cu fânețe la gura de vărsare a Floruşului. – După s. *culme* + determ. topon. *Hunedoara* (gen.).

Culmea Huşăníța (RusM) – culme. – După s. *culme* + determ. topon. *Huşănița*.

Culmea Ibánului (VMg) – coamă de deal. – După s. *culme* + determ. antrop. *Iban* (gen.), v. *supra Cracu Ibanului*.

Culmea Iéderii (TRu) – deal cu pădure. – După s. *culme* + determ. subst. *iederă* (gen.).

Culmea Jgheábului (Cir) – culme. – După s. *culme* + determ. topon. *Jgheabu* (gen.).

Culmea Joiánului (Glb) – deal împădurit, pădure de foioase. – După s. *culme* + determ. antrop. *Joian* < s. *joian* „nume de bou fătat joia” (DNFR, 268), cf. şi omonimul său *joian* „plantă ierboasă cu flori albe” (DAR) (gen.).

Culmea Lázului (Dlc) – deal cu pădure de foioase. – După s. *culme* + determ. topon. *Laz* (gen.)

Culmea Lazului (TRu) – deal. – După s. *culme* + determ. topon., cf. top. *Lazu ăl Mare* şi *Lazu ăl Mic* (gen.).

Culmea lu Eisler (Rusț) – deal. – După s. *culme* + determ. antrop. *Eisler* (gen.).

Culmea lu Trăián (Glb) – deal. – După s. *culme* + determ. antrop. *Traian* (gen.) (DNFR, 459).

Culmea Maciovii [~máśovi] (Ciut) – deal. – După s. *culme* + determ. topon. *Maciova* (gen.).

Culmea Mijlocínii (Glb) – culme cu pădure de foioase. – După s. *culme* + determ. topon. *Mijlocina* (gen.).

Culmea Mormínților (Obr) – culme de deal. – După s. *culme* + determ. subst. *morminț* „cimitir” (gen.).

Culmea Nădrágului (Obr) – culme de deal împădurită. – După s. *culme* + determ. topon. *Nădragu* (gen.).

Culmea Pádeşului (RusM) – culme de munte. – După s. *culme* + determ. topon. *Padeş* (gen.).

Culmea Pălitúrii (RusM) – culme de deal. – După s. *culme* + determ. subst. *pălitură*, cu referire la natura locului „teren ars de soare” (gen.)

Culmea Péşterii (Obr) – culme de deal. – După s. *culme* + determ. subst. *peşteră* „cavitate, scobitură naturală subterană adâncă şi mare, formată prin dizolvarea unor roci solubile de către apele de infiltrație; grotă, cavernă” (< sl. *peštera*) (DEX) (gen.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Culmea Préjbii (Vos) – culme de deal. – După s. *culme* + determ. topon. *Prejba* (gen.).

Culmea Prevecióri (Bcv) – pădure de fag şi plantaţie de răşinoase pe partea dreaptă a Bistrei, coboară spre Poarta de Fier. – După s. *culme* + determ. topon. *Preveciori* pentru care, *cf. sl. *Pravĭcĭ,* bg. *Pravec* (Petrovici, *Daco-slava,* 258*,* Densusianu, Ţ.H., 65), cf. şi s. reg. şi înv. *pravaţ* „drum drept (de obicei pe coama unui deal) ; 2. direcţie, fel în care este orientat cineva sau ceva ; 3. Puţ de intare într-o mină; (reg.) parte abruptă a unei văgăuni” (< v. sl., scr. *pravaţ*) (DLR).

Culmea Ramna (Glb) – culme cu pădure de foioase. – După s. *culme* + determ. topon. *Ramna*.

Culmea Surupátă (M) – culme cu pantă abruptă. – După s. *culme* + determ. adj. *surupată*.

Culmea Tâlvilor (M) – culme de deal. – După s. *culme* + determ. topon. *Tâlvele* (gen.).

Culmea Tihóbului (Obr) – vârf de munte acoperit cu pădure de foioase. – După s. *culme* + determ. topon. *Tihobu*, cf. top. *Vârfu Tihobului* (gen.).

Culmea Túrnului (Dlc) – culme de deal ce duce spre Turnu. – După s. *culme* + determ. topon. *Turn* (*Turnu Ruieni*) (gen.).

Culmea Úrsului (Bor) – deal cu fânețe. – După s. *culme* + determ. antrop. *Ursu* sau subst. *urs* (v. şi Ioniţă, *Nume*, 86) (gen.).

Culmea Vóinii (Bor) – deal. – După s. *culme* + determ. antrop. *Voina*, *Voinea,* cf. Densusianu, Ţ.H., 74.

Culmea Zápota (Vos) – culme de deal. – După s. *culme* + determ. topon. *Zapota*.

Culmea lu Dealu Şes (Bor) – culme cu pădure de foioase şi conifere. – După s. *culme* + determ. topon. **Dealu Şes* (gen.).

Cuntu (Bor) – pârâu şi munte în masivul Ţarcu. – După antrop. *Cuntu* (Pătruţ, OR, 147) sau v. sl. *kâtŭ* „unghi”, în care *â* este reprezentat prin reflexul românesc *un* (Stan, ACILEF, 1123, v. DTB, II, 153).

Cunúna Cuntu (Măr) – păşune alpină. – După s. *cunună* „lanţ de dealuri sau munţi”, „şir de munţi sau păduri care împrejmuiesc un loc în formă de cerc sau arc” (DA) (< lat. *corona***)** (DEX) + determ. topon. *Cuntu*.

Cununa Măgúrii (Măr) – păşune alpină. – După s. *cunună* + determ. topon. *Măgura* (gen.).

Curmătúra Bódului (Bcv) – deal. – După s. *curmătură* „depresiune, adâncitură pe culmea unui deal sau a unui munte; prăpastie între doi munţi sau două dealuri, şa” (DEX) (< *curma* + suf. *-ătură*) + determ. antrop. *Bodu* (DNFR, 69), cf. şi Densusianu, Ţ.H., 84 care înregistrează numele de bou *Bodu* (gen.).

Curmătúra Frásinilor (OR) – deal. – După s. *curmătură* + determ. subst. *frasin* (gen. pl.).

Curmătúra lu Barbu (Bcv) – deal. – După s. *curmătură* + determ. antrop. *Barbu* (gen.), v. *supra Cotu Barbului*.

Curmătura Măgúrii Mărgăńéşti (VB) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *curmătură* + determ. topon. *Măgura Mărgănească* (gen.).

Curmătúră (Bor) – câmpie alpină. – După s. *curmătură* (neart.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Curmătúră (Cic) – deal. – După s. *curmătură* (neart.).

Curpenu [cúrpănu] (Obr) – pârâu. – După s. *curpen* (neart.) „arbust cu tulpina subțire, agățătoare şi ramificată, cu frunze compuse, cu flori mari, violete sau albe, în panicule (*Clematis vitalba*)” (cf. alb. *kurpen*) (DEX).

Curteanu [curćeánu] (M) – loc împădurit „o fost un lu̯óc đe fînáț şî acúma îi̯ pădúri̯e”. – După antrop. *Curteanu* (< *Curtea* + *-eanu*), „locuitor al satului Curtea”.

Curu Dealului [cúru đálului̯] (Bcv) – partea din dosul dealului. – După s. *cur* cu sens entopic, desemnând partea din spatele sau capătul unor locuri (dealuri, păduri etc.) (DTB, II, 158, v. şi Homorodean, *Vechea vatră*, 146) + determ. subst. *deal* (gen.).

Curu Dealului (M) [cúru đálului̯] – păşune montană. – După s. *cur* + determ. subst. *deal* (gen.).

Curu Orlii (Bor) [cúru u̯órlii] – pădure de foioase. – După s. *cur* + determ. topon. *Orlea* (gen.).

Custúra la Fărcăşeşti [~fărcăşắşć] (OR) – deal cu fânețe. – După s. *custură* „colină de forma unei custure, munte cu vârf ascuțit, stânci lungi şi înalte, râpi prăpăstioase” (DA) – „Origine incertă. Apare şi în bg., slov. *kustura*, sb. *kùstura*, magh. *kusztor(a)*, fapt pentru care s-a considerat de origine sl. (Miklosich, *Slaw. Elem.,* 27; Cihac, II, 89;); însă cuvântul nu poate fi autentic sl., şi mai curând pare a proveni din rom. (Capidan, *Raporturile,* 207 şi Drăganu, DR, VII, 109, pentru originea rom. a magh.). Astfel stând lucrurile, se consideră că *custură* este o reducere de la *cuțitură*, din lat. **cotire* „a face vîrf“, cu aceeaşi reducere ca *neguțător* › *negustor* sau *toți trei* › *tustrei* (DAR; Scriban)” (DER) + determ. n. grup *fărcăşeşti* (< antrop. *Fărcăşescu* < *Farcaş* + suf. *-escu*) (DNFR, 196) precedat de prep. *la*.

Custura Murgánă (OR) – deal. – După s. *custură* + determ. adj. *murgană*.

Cutea [cućа] (Măg) – păşune. – După antrop. *Cutea* (DNFR, 162, v. şi DTB, II, 159).

Cutea (RusM) – pârâu, izvorăşte din Vârful Boul şi se varsă în Lozna. – După antrop. *Cutea (*< s. *cute „*piatra de ascuțit coasa şi alte instrumente tăioase” (< lat. *cos, cotis*) (DEX), cf. şi gr. *Kuti(s)* (DNFR, 132).

D

Daşa (Ciut) – pârâu, izvorăşte de la Calova Obrejii. – După antrop. fem. *Daşa* (cf. nb srb. *Daša*, hipoc de la *David, Danilo* etc. (GRKOVIĆ, 73).

Dăncioania [dănśu̯áńa] (Bcv) – pârâu ce se varsă în Bista la Piatra Caprii. – După antrop. pop. *Dăncioańa*, format cu suf. *-u̯ańa* (DTB, III, 6) de la n. fam. *Danciu*.

Dănciuleşti [dănśuléşć] (Băț) – parte de sat. – După n. grup *dănciuleşti* (< antrop. *Danciu* hip.) (v. Pătruț, OR, 27; DNFR, 165 sau *Dănciulescu*, DNFR, 167, v. şi DTB, III, 6-7).

Dăneasa [dăńása] (Zg) – terenuri arabile. – După antrop. *Dan* + suf. *-easa*, având sensul de „proprietatea lui Dan”.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Dărăbánțu (Glb) – teren arabil. – După antrop. *Dărăbanțu* (DOR, 257) s. v. *Dărăban* (DNFR, 168, v. şi DTB, III, 7).

Dărăbanțu (Obr) – luncă în apropierea Bistrei. V. *supra*.

Dâlma (Mal) – deal cu fânețe. – După s. *dâlmă* (art.) „formă de relief cu aspect de deal scund, izolat şi cu vârful rotunjit”, „formă de relief izolată având forma unui mamelon” (DLR, v. şi DEX; DTB, III, 46-47; DTRO, II, 364-366; Frățilă, STD, 71-72; Iordan, *Top. rom.*, 35-36; Porucic, *Lexiconul*, 25, 27). – Probabil o contaminare între *dâmb* şi *gâlmă* (DEX).

Dâlma (Măr) – deal cu fânețe. – După s. *dâlmă* (art.).

Dâlma (Var) – coastă de deal cu pădure şi grădini. – După s. *dâlmă* (art.). Aici au fost găsite fragmente ceramice atipice, preistorice. (cf. Luca, *Descoperiri,* 266).

Dâlme [dî́lmi̯e] (M) – loc de fînețe şi livezi pe valea răului Bistra. – După s. *dâlmă* (pl. neart.) (DTB, III, 47).

Dâlme (Zăv) – deal. – După s. *dâlmă* (pl. neart.).

Dâlmele (Dlc) – deal cu păşune împădurită. – După s. *dâlmă* (pl. art.).

Dâmbu de la Capu Dealului [đi la cápu đálului̯] (VB) – deal. – După s. *dâmb* „formă de relief mai mică decât dealul; deluşor; colină” (DEX) + determ. topon. *Capu Dealului* precedat de prep. comp. *de la.*

Dâmbu la Din Dos [dîmpu la dîn dos] (Var) – parte de deal cu fânețe. – După s. *dâmb* + determ. topon. *Din Dosu* precedat de prep. *la*.

Dâmbu la Şuşúi (Var) – dâmb cu fânețe. – După s. *dâmb* + determ. topon. *La Şuşui* cu prep. *la*.

Dâmbu Popii (Iaz) – păşune şi pădure. – După s. *dâmb* + determ. subst. *popă* (gen.).

Dâmbu Popii (OR) – păşune şi pădure pe un loc mai ridicat. V. *supra*.

Dârmán (Glb) – teren în pantă cu pădure. – După antrop. *Dârman* (DOR, 260, DNFR, 174) sau s. *dârman* „lemn gros, cioplit pentru construcții de case la grinzi” (DTB, III, 52).

Dârman (OR) – teren în pantă cu pădure. V. *supra*.

Deal [đál] (Dlc) – deal cu teren arabil. – După s. *deal*.

Deal (TRu) – deal cu teren arabil. – După s. *deal*.

Dealu Andreónilor (Car) – deal. – După n. grup *andreoni* < *Andrei* + suf. *-oń* (cf. Ghidiu, Bălan, *Monografia Caransebeşului*, 250).

Dealu Băluşii [~bălúşi] (Glb) – deal. – După s. *deal* + determ. topon. *Băluşa* (gen.).

Dealu Birăilor [~birắi̯ilor] (Obr) – deal. – După s. *deal* + determ. n. grup. *biră*i (< antrop. *Birău* < s. *birău* „primar”) (DNFR, 64) (gen.).

Dealu Bolodońilor [~bolodóńilor] (Băț) – deal. – După s. *deal* + determ. n. grup *bolodoni* (< probabil din antrop. *Bolog* (cf. DOR, 208) < magh. *balog* „stângaciu” + suf. *-oń*) (gen.).

Dealu Boului (Dlc) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *bou* (gen.).

Dealu Boului [~bóului̯] (Cic) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *bou* (gen.).

Dealu Boului (Zer) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *bou* (gen.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Dealu Brăila [đálu brăíla] (Bcv) – fânețe la poalele muntelui Godeanu. – După s. *deal* + determ. antrop. *Brăila* (gen.).

Dealu Brănişţii [~brắńişśi] (M) – deal. – După s. *deal* + determ. topon. *Branişte* (gen.).

Dealu Cepélca (Car) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Cepelca* < ucr. *čepel* „cuțit cu vârful rupt” (DNFR, 109).

Dealu Cheii (PoiMr) – deal. – După s. *deal* + determ. topon. **Cheia* (gen.).

Dealu Ciclénilor (Var) – deal cu fânețe. – După s. *deal* + determ. n. grup *cicleni* „originari din localitatea Cicleni”.

Dealu Ciclenilor (Zer) – deal. V. *supra*.

Dealu Cornii [đálu cu̯órńi] (Băț) – deal cu fânețe în Munții Poiana Ruscă, „îi un lu̯óc uńe îs cu̯orń”. – După s. *deal* + determ. antrop. *Cornea* (DTB, II, 111) (gen.).

Dealu Cornu (Var) – deal calcaros. – După s. *deal* + determ. subst. *corn*.

Dealul Cornului (Ciut) – deal, fosta vatră a satului. Prof. Groza spune că aici s-ar fi născut legenda legată de numele localității Ciuta: „Aici au fost găsite două ciute (căprioare) din marmură în interiorul cărora ar fi fost aur” (Groza, Rădulescu*, Legende*, 80-82). – După s. *deal* + determ. subst. *corn* (gen.).

Dealu Cozii [~có̯đî] (RusM) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *coadă* (de deal) sau antrop. *Coza* (gen.).

Dealu Croitórilor (Car) – deal. – După s. *deal* + determ. n. grup *croitori* „meseriaşi sau muncitori care croiesc şi cos haine. 2. Insecte mari, de culoare neagră, cu antene lungi, care trăiesc mai ales pe stejar, degradând lemnul *(Cerambyx cerdo*)” (DEX) sau antrop. *Croitoru* (pl.) (gen.).

Dealu Crucii (RusM) – deal, „aici se găseşte o cruce de fier înaltă de 4 m cu crucifix, ridicată în anul 1870 (cf. Mărgineanu, *Ruskberg,* 16) – După s. *deal* + determ. subst. *cruce* (gen.).

Dealu Crucii (Car) – deal, aici ieşeau caransebeşenii cu litia („crucea”) a doua zi de Paşti „poporul din Sebeş păstrează o tradiție, în sensul căreia aici, în Dealul Crucii, cetățenii ar fi învins pe turci a doua zi de Paşti şi de atunci pelegrinează la sărbătoarea aceasta locuitorii către acest loc. Alții sunt de părere că pelegrinajul se face în amintirea zilei când a încetat ciuma în oraş” (cf. Ghidiu, Bălan, *Monografia Caransebeşului*, 263). V. *supra*.

Dealu cu Afinári [đálu cu afinári] (M) – deal cu păşune cu afinari pe Valea râului Nermeş. – După s. *deal* + determ. subst. *afinar* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Dealu cu Áfine (RusM) – deal cu afinari. – După s. *deal* + determ. subst. a*fină* (pl.) precedat de prep. *cu.*

Dealu cu Anini Câineşti [~cîńéşći] (VB) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *anini câineşti* precedat de prep. *cu*.

Dealu cu Bordéiele (Bcv) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *bordei* (pl.) precedat de prep. *cu*

Dealu cu Calea [đálu cu cálẹa] (Bcv) – deal cu păşune montană, în munții Poiana Ruscă. – După s. *deal* + determ. subst. *cale* precedat de prep. *cu*.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Dealu cu Ciréşii (VB) – deal, fostă plantaţie de cireşi. – După s. *deal* + determ. subst. *cireş* precedat de prep. *cu*.

Dealu cu Fériga (Bcv) – deal cu pădure şi fânețe. – După s. *deal* + determ. subst. *ferigă* precedat de prep. *cu*.

Dealu cu Piátra (Obr) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *piatră* precedat de prep. *cu*.

Dealu cu Tău (Bcv) – deal cu pământ mocirlos. – După s. *deal* + determ. subst. *tău* precedat de prep. *cu*.

Dealu Cucúiu Piétrii (Car) – deal. – După s. *deal* + determ. topon. **Cucuiu Pietrii*.

Dealu Dănciuléştilor (Bcv) – deal. – După s. *deal* + determ. n. grup *dănciuleşti* (< antrop. *Dănciulescu* < *Danciu* + suf. *-(l)escu*) (DNFR, 167) (gen.).

Dealu dintre Mâni [~dínträ míń] (Băţ) – deal cu fânețe. – După s. *deal* + determ. topon. *Mânea* (pl.) precedat de prep. *dintre*.

Dealu Drăgúşu (Măr) – deal la poalele Măgurii. – După s. *deal* + determ. topon. *Drăguşu*.

Dealu Fântáńii (Măg) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *fântână* (gen.).

Dealu Fântáńii (RusM) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *fântână* (gen.).

Dealu Feţei (RusM) – deal. – După s. *deal* + determ. top. *Faţa* (gen.).

Dealu Florii [~flóri] (Iaz) – deal cu teren arabil şi fânețe. – După s. *deal* + determ. subst. *floare* (gen.).

Dealu Florúşului (Băţ) – deal cu fânețe în munţii Poiana Ruscă. – După s. *deal* + determ. topon. *Floruşu* (gen.).

Dealu Frásinii (Băţ) – deal. – După s. *deal* + determ. topon. *Frasina* (gen.).

Dealu Găínii (Cic) – deal cu pădure. – După s. *deal* + determ. subst. *găină* sau antrop. *Găină* (gen.).

Dealu Gemeníţii [~źemeníţî] (Băţ) – deal. – După s. *deal* + determ. topon. *Gemeniţa* (gen.).

Dealu Grof (Bcv) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Grof* < s. *grof* „mare latifundiar maghiar (având titlul de conte)” (< mag. *gróf)* (DEX).

Dealu Ilcului [~ílculuị] (OR) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Ilcu* (cf. bg. *Ilko*) (DNFR, 256) (gen.).

Dealu Loánţei (Car) – deal cu pădure înspre localitatea Poiana. – După s. *deal* + determ. top. *Loanţa*. Cf. scr. *Lonac* < *lonac*, gen. *lonca* (pronunţat *lonţa*) „oală” (cf. DTB, V, 163, cf. şi Ioniţă, *Nume*, 193).

Dealu lu Bogdan (OR) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Bogdan* (< sl. *Bogdan*) (DNFR, 69) (gen.).

Dealu lu Brúma (Glb) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Bruma Bruma* (< s. *brumă*) (DNFR, 82) (gen.).

Dealu lu Chila [đálu lu kíla] (M) – deal cu păşune, izlaz comunal pe Valea Mânzului. – După s. *deal* + determ. antrop. *Chila* (gen.) (cf. *Chilu*, DOR, 426 sau s. *chilă* „veche măsură de capacitate pentru cereale, egală cu circa 680 de litri în Ţara Românească şi cu circa 430 de litri în Moldova” (< tc. *kile*) (DEX)).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Dealu lu Ciuşu [~ćúşu] (Glb) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Ciuşu* (gen.) (< adj. *ciuş* „miop, cu vederea slabă” (DAR); DNFR, 133 îl consideră o variantă a lui *ciuf* „păr mult şi zbârlit; om decăzut, depravat”).

Dealu lu Dan (Băţ) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Dan* (gen.) (hipocoristic al lui *Daniel*) (DNFR, 165).

Dealu lu Ion (RusM) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Ion* (gen.) (DNFR, 258).

Dealu lu Lion (Cir) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Lion* (gen.) (DNFR, 277).

Dealu lu Madăşpác (RusM) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Maderspac* (gen.). Istoria localităţii Rusca Montană este strâns legată de acest nume (cf. Mărgineanu, *Ruskberg,* 24. şi urm.).

Dealu lu Marian [~mărią́n] (Glb) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Marian* (DNFR, 292) (gen.).

Dealu lu Noílă (M) – deal cu păşune, islaz comunal, „îi númlie lu hăl đe are sălăşu acoló”. – După s. *deal* + determ. antrop. *Noilă* (gen.) (< antrop. *Noia* (DNFR, 336) + suf. *-ilă*).

Dealu lu Păsulícă (M) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Păsulică* (< s. *păsulă* „fasole” + suf. dim. *-ică*) (gen.).

Dealu lu Turnéni (TRu) – deal. – După s. *deal* + determ. n. grup *turneni* „cei din localitatea Turnu (-Ruieni)” (gen.).

Dealu Mare (Băţ) – deal. – După s. *deal* + determ. adj. *mare*.

Dealu Mare [đálu márie] (Bcv) – păşune în masivul Poiana Ruscă. V. *supra*.

Dealu Mare (Car) – deal. V. *supra*. Aici s-a descoperit o aşezare ce datează din secolele VIII-X d.Chr (cf. Luca, *Descoperiri,* 58).

Dealu Mare (RusM) – deal. – După s. *deal* + dterm. adj. *mare*.

Dealu Mắrului (Măr) – deal. – După s. *deal* + determ. topon. *Măru* (gen.).

Dealu Mesteacănului [~măstácănului] (Băţ) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *mesteacăn* (gen.).

Dealu Muierilor [~muiérilor] (M) – deal cu păşune, izlaz comunal, aproape de sat, „unde se întâlneau femeile şi povesteau”. – După s. *deal* + determ. subst. *muiere* „femeie” (gen. pl.).

Dealu Muiéşu (Var) – izlaz comunal. – După antrop. pop. *Muieşu* (cf. *Muia* (DNFR, 319; v. şi DTB, VI, 71) + suf. *-eş*).

Dealu Negru [đálu ńégru] (Bcv) – deal cu pădure de brad pe versantul drept al Văii Bistrei. – După s. *deal* + determ. adj. *negru*.

Dealu Negru (M) – deal cu pădure de brad pe valea râului Nermeş, „o pantă mare şi neguroasă”. V. *supra*.

Dealu Negru (RusM) – deal – După s. *deal* + determ. adj. *negru* (v. şi Ioniţă, *Nume*, 72).

Dealu Nucilor [~núśilor] (Cir) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *nuc* (gen.).

Dealu Obénilor (Glb) – deal. – După s. *deal* + determ. n. grup *obeni* (< *ohăbean* „originar din localitatea Ohaba”, cf. şi antrop. *Hobană* (v. Ioniţă, *Nume*, 30).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Dealu Pádeş (VB) – deal împădurit, pădure de foioase. – După s. *deal* + determ. topon. *Padeş*.

Dealu Pánga (Var) – deal. – După s. *deal* + determ. topon. *Panga*. Aici au fost descoperite materiale arheologice neolitice şi altele aparţinând culturii Coţofeni. (Cf. Luca, *Descoperiri*, 266).

Dealu Pelég (Ciut) – deal gol. – După s. *deal* + determ. adj. *peleg* „gol”.

Dealu Petrinél (RusM) – deal împădurit. – După s. *deal* + determ. topon. cf. *Pârâu Petrinel*.

Dealu Piétrii (Băţ) – deal cu teren arabil şi fâneţe, pe margini păduri de foioase pe Valea Micotă şi coboară spre Strâmba. – După s. *deal* + determ. subst. *piatră* (gen.).

Dealu Píscu (VB) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *pisc* (gen.).

Dealu Píţii [~píţî] (Glb) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *pită* „pâine” sau antrop. *Piţa* (gen.).

Dealu Pléşii (TRu) – deal. – După s. *deal* + determ. topon. *Pleşa* (gen.).

Dealu Préjba (Măr) – deal la poalele Măgurii cu pădure de foioase şi conifere. – După s. *deal* + determ. topon. *Prejba*.

Dealu Priboáie (Măr) – deal cu fâneţe. – După s. *deal* + determ. subst. *priboi* (pl.), v. *infra Priboaile*.

Dealurile Préjbii (Vos) – deal cu fâneţe. – După s. *deal* + determ. topon. *Prejba* (gen.).

Dealu Răchíta (Car) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *răchită*.

Dealu Răoásii (VB) – deal cu teren arabil. – După s. *deal* + determ. antrop. *Răoasa* (< *Rău* + *-oasă*, sufix cu acelaşi rol ca *-oaia* (fem. al suf. *-oiu*), cf. *Ilioasa*, *Goioasa* (DOR, LXIII) (gen.).

Dealul Românáta (Zg) – deal în partea de sud a satului. – După s. *deal* + determ. topon. *Românata*.

Dealu Runcurél (Măr) – deal cu fâneţe. – După s. *deal* + determ. topon. *Runcurel*.

Dealu Sátului (Var) – deal cu fâneţe. – După s. *deal* + determ. subst. *sat* (gen.).

Dealu Satului (Zer) – deal. V. *supra*.

Dealu Semenícu (Cir) – deal. – După s. *deal* + determ. topon. *Semenic* (gen.).

Dealu Simon [~sím̂on] (VB) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Simon*, nume biblic (DNFR, 416).

Dealu Stârcu (VB) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *stârc* sau antrop. *Stârcu*.

Dealul Stárcului (Măg) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *stârc* sau antrop. *Stârcu* (gen.).

Dealul Stoiănésti (Car) – deal. – După s. *deal* + determ. n. grup *stoieneşti* (< *Stoian* + *-escu,* pl. *-eşti)*.

Dealu Strâmbului (Băţ) – deal. – După s. *deal* + determ. topon., cf. *Strâmbu Mic, Strâmbu Mare* (gen.).

Dealu Strugului [đálu strúguluı̯] (Băţ) – deal cu fâneţe în Munţii Poiana Ruscă. – După s. *deal* + determ. topon., cf. *Strugu Mic* (gen.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Dealu Şes [~şăs] (Bcv) – deal. – După s. *deal* + determ. adj. *şes*.

Dealu Ştáier (RusM) – deal împădurit. – După s. *deal* + determ. antrop. *Ştaier*.

Dealu Ştefońului [~şćefóńuluį̯] (VB) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Ştefoni* (gen.), v. *infra Ştefońu*.

Dealu Şumárului (M) – deal cu păşune, izlaz comunal pe valea Mânzului, „acolo se întâlneau şumarii”. – După s. *deal* + determ. subst. *şumar* „pădurar” (< scr. *šumar*) (DEX) (gen.).

Dealu Tăbăcárilor (Car) – pârâu. – După s. *deal* + determ. n. grup *tăbăcari* „muncitori specializaţi în tăbăcirea pieilor” (DEX) (gen.).

Dealu Tăiat [đálu tă̯á̯t] (M) – deal cu pădure de fag şi răşinoase pe valea răului Nermeş, „cîn or făcút drumu̯ cắtă múnće (Măgura) o trăbuít să tá̯e đálu”. – După s. *deal* + determ. adj. *tăiat*.

Dealu Tiról sau ***Dealu Viilor*** (Car) – deal. – După s. *deal* + determ. topon. (DTB, III, 31).

Dealu Tocii [đálu tóśi] (M) – deal cu păşune între Mărguţa şi Măcişte, „acolo a fost un fag mare unde se bătea toaca când trebuia să se anunţe ceva”. – După s. *deal* + determ. subst. *toacă* (gen.).

Dealu Túrnului (TRu) – deal. – După s. *deal* + determ. topon. *Turnu* (gen.).

Dealu Tuta (Glb) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Tuta*, femininul lui *Tutu*, cf. şi s. *tută* „t ureatcă, om prost sau ignorant” (DNFR, 466).

Dealu Ulcior (Car) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *ulcior,* variantă a lui *urcior* „vas de lut (smălţuit) cu gâtul strâmt, cu una sau două toarte, folosit pentru păstrarea lichidelor. 2. (Rar) Loc mai adânc în albia unei ape curgătoare, unde se formează vârtejuri; bulboacă, bulboană” (< lat. *urceolus)* (DEX).

Dealu Valea Mare (Car) – deal în partea de răsărit a oraşului. – După s. *deal* + determ. topon. *Valea Mare*.

Dealu Vasilóńilor (Bcv) – deal. – După s. *deal* + determ. antrop. *Vasiloni* (DNFR, 480) (gen.).

Dealu Văii (Băţ) – deal cu fânețe. – După s. *deal* + determ. subst. *vale* (gen.).

Dealu Văranilor [đálu vărắńilor] (Băţ) – deal cu fânețe, izlaz comunal. – După s. *deal* + determ. n. grup *vărani* „originari din localitatea Var” (gen.).

Dealu Várniței (RusM) – deal împădurit. – După s. *deal* + determ. subst. *varniță* (gen.).

Dealu Viezurońi [~vi̯eḑuróń] (Glb) – deal. – După s. *deal* + determ. adj. *viezuroń* (< s. *viezure* + suf. *-oń*) (gen.).

Dealu Viilor (Car) – deal. – După s. *deal* + determ. subst. *vie* (gen. pl.).

Dealu Zervéştiului (Zg) – deal în partea de nord a satului. – După s. *deal* + determ. topon. *Zerveşti* (gen.).

Dealu Zboréşti (Car) – deal, locul unde a fost satul Zboreşti. – După s. *deal* + determ. topon. *Zboreşti*.

Dealu Zlắgnii (Zer) – deal cu teren agricol. – După s. *deal* + determ. topon. *Zlagna* (gen.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Dealu Zlăgníța (Car) – deal. – După s. *deal* + determ. topon. *Zlăgnița*. De pe deal provin piese din piatră cioplită, neolitice sau eneolitice. Ceramica preistorică de aici aparține Hallstattului. Tot aici s-a descoperit şi ceramică din secolele VII-IX d.Chr, iar pe coama dealului s-a descoperit ceramică aparținând culturii Vatina (cf. Luca, *Descoperiri,* 58).

Dealu Zlăgnița (Zg) – deal. V. *supra*.

De la Deal [đi la đál] (Vos) – şes arabil pe lângă Bistra. – După s. *deal* precedat de prep. comp. *de la*.

De la Dealuri (Ciut) – teren arabil. – După s. *deal* (pl.) „formă de relief pozitivă care se prezintă ca o ridicătură a scoarței pământului mai mică decât muntele, dar mai mare decât colina" (DEX, v. şi DTB, III, 10-35; DTRO, II, 296-351; Frățilă, STD, 72-77*;* Oancă, *Probleme*, 92-93, 134; Porucic, *Lexiconul*, 22, 25) precedat de prep. comp. *de la*.

De la Golu lu Dămían (Zăv) – izlaz comunal. – După adj. *gol* „(Despre copaci, crengi) care este lipsit de frunze; (Despre suprafețe, terenuri, regiuni) care nu este acoperit cu vegetație, cu case etc. sau care este fără ființe, pustiu, vegetație, de aşezări" (< sl. *golŭ*) (DEX) + determ. antrop. *Damian* (gen.).

Decebal (Car) – stradă. – După antrop. *Decebal* (DNFR, 168).

Deluț [đelúț] (TRu) – deal cu teren arabil. – După s. *deluț*, dim. al lui *deal*.

Denca (Rusț) – pârâu, izvorăşte din Culmea Cireşului. – După antrop. *Denca* (DNFR, 170). Cf. antrop. scr. *Denko* (RJA), bg. *Denka*.

Dinamu cel Mare [dinánu̯ăl máre] (Rusț) – față de deal. – După s. *dinam* „*m*aşină electrică rotativă, generatoare de curent continuu" (< fr. *dynamo*) (DEX) + determ. adj. *mare*.

Dobraia [dobrái̯a] (TRu) – câmpie, fânețe. – După antrop. *Dobraia* (DOR, 261 s. v. *Dobru*). Nu este însă exclusă nici originea slavă (< adj. *dobra* „bună" + suf. -*aja*), având în vedere contextul toponimic care conține şi alte nume slave (DTB, III, 54).

Dobreasca [dobrc̦ásca] (TRu) – munte. – După antrop. *Dobreasca* sau adj. pos. *dobreasca* „a lui *Dobre* sau aparținând lui *Dobre*" (DTB, III, 54).

Dobreasca (Bor) – pădure de foioase. V. *supra*.

Dobrotini [dobroćíń] (Măr) – fânețe. – După n. grup *dobrotini* < antrop. *Dobrotin* (*Dobrotă* + *-in*).

Dos (TRu) – teren arabil. – După s. *dos* „loc unde nu bate soarele; loc ferit, ascuns, adăpostit" (< lat pop. *dossum*) (DEX, v. şi Frățilă, STD, 79; Porucic, *Lexiconul*, 22, DTB, III, 64-71).

Dosu (Var) – fânețe. – După s. *dos*. Aici au fost descoperite fragmente ceramice preistorice aparținând culturii Coțofeni, epocii bronzului (grupul cultural Balta Sărată) şi Hallstattului timpuriu (cf. Luca, *Descoperiri, 266*).

Dosu Alúnului (RusM) – dos de deal. – După s. *dos* + determ. subst. *alun* (gen.).

Dosu Béichii (Băț) – față de deal cu stână. – După s. *deal* + determ. antrop. *Beica* (gen).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Dosu Borlóvii (Bor) – pădure de foioase. – După s. *dos* + determ. topon. *Borlova* (gen.).

Dosu Borlovíței (Bor) – pădure de foioase. – După s. *dos* + determ. topon. *Borlovița* (gen.).

Dosu Brádului (RusM) – față de deal pe Loznișoara. – După s. *dos* + determ. subst. *brad* (gen.).

Dosu de la Gura Văii (Măg) – față de deal. – După s. *dos* + determ. topon. *Gura Văii* cu prep. compusă *de la*.

Dosu de la Valea Mare (Măg) – față de deal. – După s. *dos* + determ. topon. *Valea Mare* cu prep. compusă *de la*.

Dosu Dealului Mare (Băț) – dos de deal. – După s. *dos* + determ. topon. *Dealu Mare* (gen.).

Dosu din Pietroasa (Măg) – față de deal. – După s. *dos* + determ. topon. *Pietroasa* cu prep. *din*.

Dosu din Valea Lupului (Măg) – față de deal. – După s. *dos* + determ. topon. *Valea Lupului* cu prep. *din*.

Dosu Jgheábului (Cir) – dos de deal. – După s. *dos* + determ. topon. *Jgheabu* (gen.).

Dosu Júrmii (Bor) – față cu pădure de foioase. – După s. *dos* + determ. antrop. *Jurma* (DNFR, 270) (gen.).

Dosu la Culmea Ursului (Bor) – vârf de deal cu pădure de foioase. – După s. *dos* + determ. topon. *Culmea Ursului* cu prep. *la*.

Dosu lu Jgoréşti (Bor) – față cu pădure de foioase. – După s. *dos* + determ. n. grup *jgoreşti* (< **Jgor(e)a*) (gen.).

Dosu Magaziei [~măgăzînii] (Bor) – pădure de foioase pe Valea de Rug. – După s. *dos* + determ. subst. *magazână* „magazie” (gen.).

Dosu Mărăiácului (Bor) – pădure de foioase. – După s. *dos* + determ. topon. *Mărăiacu* (gen.).

Dosu Mărgắnésc (Vos) – teren în pantă cu păşune. – După s. *dos* + determ. adj. *mărgănesc* < *margan* (< *Marga* + suf. *-esc*).

Dosu Múntelui (Măg) – față de deal. – După s. *dos* + determ. subst. *munte* (gen.).

Dosu Padinii (VB) – față de deal spre Măgura. – După s. *dos* + determ. topon., cf. *Padina Roții* (gen.).

Dosu Popii (Băț) – față de deal. – După s. *dos* + determ. subst. *popă* (gen.).

Dosu Râpilor (Băț) – dos de deal. – După s. *dos* + determ. subst. *râpă* (gen. pl.).

Dosu Şópotului (Dlc) – față de deal. – După s. *dos* + determ. topon. *Şopot* (gen.).

Dosu Vezii [~véḑî] (Bor) – față cu pădure de foioase. – După s. *dos* + determ. topon. *Veza* (gen.).

Doşíni (VB) – fânețe. – După n. grup *doşini* < *Doşin*, cf. n. b. srb. *Došin*, derivat de la *Doš(a)* + -in (GRKOVIĆ, 80).

Doşini (Zăv) – deal. V. *supra*.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Dracsânu [drăcsíńu] (Obr) – pârâu. – După antrop. *Dracsin* (< *Dragsin*) (DOR, 266) sau v. *Drag* (DTB, III, 75).

Drăgúşu (Măr) – deal. – După antrop. *Drăguş* (atestat ca mold. şi ard. de DOR, 265), cf. sl. *Draguš* (DNFR, 181) (v. şi DTB, III, 78).

Dricu Stârnii [drícu stĺŕńi] (M) – fânețe şi teren arabil pe Valea râului Bistra, străbătut de pârâul Stârna. – După s. *dric* „partea cea mai bună a unei întinderi de pământ cultivabil, fruntea pământului cultivat”, „întindere de pământ arător”, "loc situat la mijloc între alte locuri" (DTB, III, 79, v. şi DER; Homorodean, *Grădişte*, 18) (< mag. *dërék)* (DEX) + determ. topon. *Stârna* (gen.).

Dricu Stârnii (VMg) – şes arabil cu fânețe. V. *supra*.

Drumu al Mare (OR) – drumul național Caransebeş – Haţeg. – După s. *drum* „cale de comunicație terestră, stradă, şosea” (< sl. *drumŭ*. Cf. bg., scr. *drum*) (DEX) + determ. adj. *mare*, precedat de art. adj. *al* „cel”.

Drumu al Mic (Vos). – După s. *drum* + determ. adj. *mic*, precedat de art. adj. *al* „cel”.

Drumu ăl Nou (Dlc) – După s. *drum* + determ. adj. *nou*, precedat de art. adj. *ăl* „cel”.

Drumu Ciuții [~śúțî] (Iaz) – drum care duce spre localitatea Ciuta. – După s. *drum* + determ. topon. *Ciuta* (gen.).

Drumu Dărăbánțului (Glb) – cale de acces spre grădinile sătenilor. – După s. *drum* + determ. topon. *Dărăbanțu* (gen.).

Drumu de la Cireşélu (Cir) – drum ce duce spre Cireşelu. – După s. *drum* + determ. topon. *Cireşelu* precedat de prep. compusă *de la*.

Drumu de la Masa Neamțului (Dlc) – drum ce duce spre locul numit Masa Neamțului. – După s. *drum* + determ. topon. *Masa Neamțului* precedat de prep. comp. *de la*.

Drumu de la Scărişoara (Cir) – drum ce duce spre locul numit Scărişoara. – După s. *drum* + determ. topon. *Scărişoara* precedat de prep. comp. *de la*.

Drumu Jupii (Iaz) – drum ce duce spre localitatea Jupa. – După s. *drum* + determ. topon. *Jupa* (gen.).

Drumu la Luncă (Ciut) – drum ce duce spre lunca satului. – După s. *drum* + determ. topon. *La Luncă*.

Drumu Malului (Mal) – drum care duce spre localitatea Mal. – După s. *drum* + determ. topon. *Mal* (gen.).

Drumu Malului (Măg) – drum care duce spre localitatea Mal. – După s. *drum* + determ. topon. *Mal* (gen.).

Drumu Mare (Bor) – drumul principal. – După s. *drum* + determ. adj. *mare*.

Drumu Mare (Dlc) – drumul principal. V. *supra*.

Drumu Mare (Glb) – drumul principal. V. *supra*.

Drumu Mare (Mal) – drumul principal. V. *supra*.

Drumu Mare (RusM) – drumul principal. V. *supra*.

Drumu Mare (TRu) – drum de la Caransebeş spre Muntele Mic. V. *supra*.

Drumu Mare (Var) – drumul principal. V. *supra*.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Drumu Mare (VB) – drumul principal. V. *supra*.

Drumu Mare (Zer) – drumul principal. V. *supra*.

Drumu Mắrului (Cir) – drum care duce spre localitatea Măru. – După s. *drum* + determ. topon. *Măru* (gen.).

Drumu Mắrului (Măg) – drum care duce spre localitatea Măru. – După s. *drum* + determ. topon. *Măru* (gen.).

Drumu Mérii (Vos) – drum care duce spre păşunea alpină Meria. – După s. *drum* + determ. topon. *Meria* (gen.).

Drumu Mic (VB) – cale de acces între drumul național şi Cocinu Vălămăresc. – După s. *drum* + determ. adj. *mic*.

Drumu Mic (Vos) – drum de-a lungul râului Bistra. – După s. *drum* + determ. adj. *mic*.

Drumu pe Róvină (Dlc) – drum care duce spre locul numit Rovină. – După s. *drum* + determ. topon., cf. *În Rovina* cu prep.

Drumu Poiana Mărului (Măr) – drum care duce spre localitatea Poiana Mărului. – După s. *drum* + determ. topon. *Poiana Mărului* (gen.).

Drumu Rusca Nouă (RusM) – drum care duce spre localitatea Ruschița. – După s. *drum* + determ. *topon. *Rusca Nouă* (gen.).

Drumu Rusperculuí (Vos) – drum care duce spre localitatea Rusca Montană. – După s. *drum* + determ. topon. *Rusperc* (gen.).

Drumu Sắlcilor (Ciut) – drum care duce spre grădinile sătenilor. – După s. *drum* + determ. subst. *salcă* „salcie” (gen. pl.).

Drumu spre Andriliéşti (Dlc) – uliță în sat. – După s. *drum* + determ. topon. *Andrileşti* (fostă localitate lângă Caransebeş) sau n. grup *andrileşti* (< *Andrilă* (< *Andrei* + *-ilă*) + *-eşti*) precedat de prep. *spre*.

Drumu spre Cicliéni (Dlc) – drum care duce spre localitatea Cicleni. – După s. *drum* + determ. topon. *Cicleni* cu prep. *spre*.

Drumu Țárinii (Măg) – cale de acces spre grădinile sătenilor. – După s. *drum* + determ. subst. *țarină* (gen.).

Drumu Várului (Iaz) – drum care duce spre localitatea Var. – După s. *drum* + determ. topon. *Var* (gen.).

Drumu Varului (Obr) – drum care duce spre localitatea Măru. – După s. *drum* + determ. topon. *Var* (gen.).

Drumu Vércului (OR) – drum. – După s. *drum* + determ. subst. *verc* „fabrică, uzină”.

Dubi (Car) – pădure. – După srb. *dub „*stejar”, (reg.) „trunchi, tulpină”, (reg) „arbore, copac, pom”.

Dudu lu Bocşánu (Bor) – izlaz. – După s. *dud* „arbore cu fructe mici, cărnoase, albe sau negre (*Morus alba, Morus nigra*)” (< turc. *dud*) (DEX) + determ. antrop. *Bocşanu* (gen.), v. *supra Cleanțurile lu Bocşanu*.

Dulbína Plopului (VB) – loc cu fânețe. – După s. *dulbină* „bulboană”, cădere de apă, vâltoare” (DTB, III, 96, v. şi Ioniță, *Glosar*, 23) + determ. subst. *plop* (gen.).

Dulbínă (Mal) – loc de scăldat pe Bistra. – După s. *dălbină* „vâltoare” (DTB, III, 96).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Dumbrắvi (Obr) – seș arabil și fânețe. – După s. *dumbravă* (pl.) „pădure tînără. 2. Pădure de stejar. (< sb. *dâbrava*, de la *dâbŭ* „arbore, stejar“) (Miklosich, *Slav. Elem.,* 22; Miklosich, *Lexicon,* 189; Cihac, II, 104), cf. rus. *dubrava*. Cf. și *dîmb, dubă.* (DER).

Dumbrăvița (M) – pășune sub muntele Măgura. – După s. *dumbrăviță*, dim. < *dumbravă* + suf. dim. *-iță*.

Dúnga Deálului (Obr) – deal cu pășune. – După s. *dungă* în sens entopic „creastă (de deal) văzută de la o mare distanță” (DLR) (< sl. *dâga* „arc“ (Cihac, II, 96), cf. bg. *dŭgá* „arc“, rus. *dugá* „curcubeu“) (DER) + determ. subst. *deal* (gen.).

Dunga Gléznei (Car) – pădure și teren arabil. – După s. *dungă* + determ. subst. *gleznă (*< sl. *glezinu, glezna)* (DEX) cu sens entopic desemnând „partea mai ridicată” (gen.).

După Ánini (Var) – teren arabil. – După s. *anin* (pl.) precedat de prep. *după.*

După Ográzi (Mal) – teren arabil. – După s. *ogradă* „curte, împrejmuire. „grădină cu pomi fructiferi, livadă” (< sl. *ograda*) (DEX) precedat de prep. *după.*

După Râpă (Vos) – fânețe și pădure de foioase. – După s. *râpă* „coastă abruptă a unui deal; surpătură de pământ făcută de torente sau de șuvoaie (DEX) (< lat. *ripa*) (DEX) precedat de prep. *după.*

F

Fagu cel Mare [fágu ăl márțe] (RusM) – poiană. – După s. *fag* „copac înalt cu coaja netedă și lemnul tare (*Fagus silvatica*) (< lat. *fagus*) + determ. adj. *mare*.

Fagu lu Bórca (Bor) – pădure de foioase. – După s. *fag* + determ. antrop. *Borca* (gen.), v. *supra Brazii lu Borca.*

Fára (RusM) – teren în pantă cu pășune. – După antrop. *Fara* (DOR, 271). Cf. și dr. (în Țara Hațegului) *fară* „neam, gintă, națiune” (Densusianu, Ț.H., 60) și arom. *fară* „neam” (v. DTB, IV, 2).

Fáța (Mal) – deal. – După s. *față* (art.) „versant spre miazăzi sau spre est al dealului” (Frățilă, STD, 83), „partea dealului (sau a muntelui etc.) orientată spre soare sau spre miazăzi” (DEX) (< lat. pop. *facia* < *facies)* (DER).

Fața Albínii (Bor) – față cu pădure de foioase. – După s. *față* + determ topon. *Albina* (gen.).

Fața Bisericuței [~bisăricúțî] (M) – față cu pădure de fag și brad pe dealul Prodanei, în apropiere de Culmea Bisăricuței. – După s. *față* + determ. subst *bisericuță* (gen.).

Fața Bórdului (Bor) – față de deal cu pădure de foioase și conifere. – După s. *față* + determ. topon. *Bordu* (gen.).

Fața Borlóvii Mari (Bor) – față cu pădure de foioase. – După s. *față* + determ. topon. *Borlova Mare* (gen.).

Fața Borloviței (Bor) – față cu pădure de foioase. – După s. *față* + determ. topon. *Borlovița* (gen.).

Fața Boului (Rusț) – față de deal cu fânețe. – După s. *față* + determ. topon. *Bou* (gen.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Fața Cócinului (Zăv) – parte de deal cu fânețe. – După s. *față* + determ. topon. *Cocinu* (gen.).

Fața Cráiului (Bor) – gol alpin în Muntele Mic. – După s. *față* + determ. topon. *Craiu* (gen.).

Fața cu Mesteceni (Bcv) – față de deal. – După s. *față* + determ. subst. *mesteacăn* (pl.) cu prep.

Fața Curmăturii (Bcv) – parte de deal cu fânețe. – După s. *față* + determ. topon. *Curmătură*, cf. top. *La Curmătură* (gen.).

Fața Dábului (Băț) – fânețe la marginea satului, de-a lungul şoselei nr. 68. – După s. *față* + determ. antrop. *Dabu* (cf. bg. *Dabo*, hipocoristic de la *Dabiža*) (DNFR, 164) (gen.).

Fața de la Míjlocu Pláiului (Bor) – față cu pădure de foioase. – După s. *față* + determ. topon. *Mijlocu Plaiului* precedat de prep. comp. *de la*.

Fața de la Gura Văii (Măg) – față de deal. – După s. *față* + determ. topon. *Gura Văii* precedat de prep. comp. *de la*.

Fața de la Valea Mare (Măg) – față de deal. – După s. *față* + determ. topon. *Valea Mare* precedat de prep. comp. *de la*.

Fața Dealului de către Apa Mare (Bcv) – față de deal cu fânețe. – După s. *față* + determ. subst. *deal* urmat de top. *Apa Mare*, precedat de prep. comp. *de către*.

Fața Dealului Mare (Băț) – față de deal cu fânețe. – După s. *față* + determ. topon. *Dealu Mare* (gen.).

Fața Dealului Negru (Bcv) – față de deal cu fânețe. – După s. *față* + determ. topon. *Dealu Negru* (gen.).

Fața din Valea Lupului (Măg) – față de deal. – După s. *față* + determ. topon. *Valea Lupului* cu prep.

Fața Goală (Bor) – față cu pădure de foioase şi fânețe. – După s. *față* + determ. adj. *goală* „despădurită”.

Fața Hotárului (Măg) – față de deal. – După s. *față* + determ. topon. *Hotar*, cf. top. *La Hotar* (gen.).

Fața Júrmii (Bor) – față cu pădure de foioase. – După s. *față* + determ. topon. *Jurma* (gen.).

Fața Lázurilor (M) – poiană, pădure şi păşune de brazi pe versantul drept al Nermeşului. – După s. *față* + determ. topon., cf. *Plaiu Lazurilor* (gen.).

Fața lu Bălaci [~băláś] (Bor) – față cu pădure de foioase. – După s. *față* + determ. topon. *Bălaci*, v. *infra La Bălaci* (gen.).

Fața lu Can (Bor) – păşune alpină. – După s. *față* + determ. antrop. *Can* (gen.).

Fața lu Izvorắle (Măr) – față cu fânețe. – După s. *față* + determ. topon., cf. *Izvorele* (gen. pl.).

Fața lu Mischíe (Bor) – față cu fânețe. – După s. *față* + determ. antrop. *Mischie* (DNFR, 309).

Fața lu Páscu (Bor) – față cu fânețe. – După s. *față* + determ. antrop. *Pascu* (gen.)

Fața lu Pému (Bor) – față cu pădure de foioase. – După s. *față* + determ. antrop. *Pemu*, poreclă (gen.), v. *infra Izvoru lu Pemu*.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Fața lu Râc (Bor) – față cu fânețe. – După s. *față* + determ. topon., cf. *Cucuiul lu Râc* (gen.). Presupunem că inițial numele locului a fost *Fața Cucuiului lui Râc,* iar mai apoi, din dorința de simplificare, localnicii l-au numit simplu – *Fața lu Râc.*

Fața lu Sămeníca (Bor) – păşune. – După s. *față* + determ. topon. *Semenic* + suf. top. *-a* (gen.) al doilea element ar putea fi raportat şi la un antrop., cf. numele de animal *Sămeńica* înregistrat de Densusianu, Ț.H., 83.

Fața lu Şuşúi (Var) – față cu fânețe. – După s. *față* + determ. topon. *Şuşui*, cf. top. *La Şuşui* (gen.).

Fața lu Vreme Ră (Var) – față cu fânețe. – După s. *față* + determ. antrop. *Vreme Ră* (poreclă) (gen.).

Fața Lungă (Măg) – față de deal. – După s. *față* + determ. adj. *lungă*.

Fața Malingii [~malínźi] (Bcv) – față cu pădure. – După s. *față* + determ. topon. *Malingea* (gen.).

Fața Mare [fáța márie] (Băț) – fânețe în Valea Mănea. – După s. *față* + determ. adj. *mare*.

Fața Mare (VMg) – versant submontan cu păşune. V. *supra*.

Fața Măgăzắnii (Bor) – față cu pădure de foioase şi conifere. – După s. *față* + determ. topon. *Măgăzână* (< s. *măgăzână* „magazie") (gen.).

Fața Măgúrii (Măr) – partea estică a Măgurii. – După s. *față* + determ. topon. *Măgura* (gen.).

Fața Măgúrii (PoiMr) – gol alpin. – După s. *față* + determ. topon. *Măgura* (gen.).

Fața Mắrului (Băț) – față de deal cu fânețe. – După s. *față* + determ. topon. *Măru* (gen.).

Fața Miuțoánii (Bor) – față cu pădure de foioase şi conifere. – După s. *față* + determ. topon. *Miuțoańea* (gen.).

Fața Neamțului (Bcv) – față de deal cu pădure. – După s. *față* + determ. antrop. *Neamțu* (DNFR, 327) (gen.).

Fața Ńevóii (Bor) – gol alpin. – După s. *față* + determ. topon. *Nevoia* (gen.).

Fața Órlii (Bor) – față cu pădure de amestec. – După s. *față* + determ. topon. *Orlea* (gen.).

Fața Pietroásă (Măg) – față de deal. – După s. *față* + determ. adj. *pietroasă.*

Fața Pietroşíței (Bor) – față cu pădure de foioase. – După s. *față* + determ. *topon. *Pietroşița* (gen.).

Fața Pléşii (Vos) – față de deal cu fânețe. – După s. *față* + determ. topon. *Pleşa* (gen.).

Fața Plopilor (Bor) – față cu pădure de foioase. – După s. *față* + determ. subst. *plop* (gen. pl.).

Fața Popii (Bcv) – față de deal cu pădure. – După s. *față* + determ. subst. *popă* (gen.).

Fața Sébeşelului (Bor) – păşune împădurită. – După s. *față* + determ. topon. *Sebeş* (gen.).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Fața Slắtinii (TRu) – teren arabil. – După s. *față* + determ. topon. *Slatina* (gen.).

Fața Sub Pleşii (Vos) – față de deal cu fânețe. – După s. *față* + determ. topon. *Sub Pleşa* (gen.) (v. DTB, IV, 7).

Fața Uzinii (Bor) – față cu pădure de răşinoase. – După s. *față* + determ. subst. *uzină* (gen.).

Fața Văii Dalciului [~dálśului̯] (Dlc) – față cu deal cu fânețe. – După s. *față* + determ. topon. *Valea Dalciului* (gen.).

Fața Vărắticii (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *față* + determ. topon., cf. **Văraticu*, *Vărăticeaua* (gen.).

Fața Velica (VMg) – față de deal cu fânețe. – După s. *față* + determ. antrop. *Velica* (cf. bg. *Velika*) (DNFR, 482).

Fața Velíca (Cir) – față de deal cu fânețe. – După s. *față* + determ. antrop. *Velica*.

Fața Văiegilor [~voi̯éźilor] (Bcv) – față de deal cu fânețe. – După s. *văioagă* (pl.) variantă pentru *văiugă* „vale mică, îngustă şi puțin adâncă” (< *vale* + suf. *-ugă)* (DEX), cu *ă >o* sub influența labiodentalei *v* (gen.).

Fața Vóinii (Bor) – față cu pădure de foioase şi conifere. – După s. *față* + determ. antrop. *Voina* (DNFR, 489) (gen.).

Fața Zlắgnii (Bor) – grădinile sătenilor. – După s. *față* + determ. topon. *Zlagna* (gen.).

Față (Zăv) – deal cu fânețe. – După s. *față*.

Fauri [fáɸrĭ] (Dlc) – teren în pantă arabil. – După s. **faur* (pl.) „loc bun, propice cultivării, în urma unei defrişări a pământului, sens care poate fi pus în legătură cu „bun”, una din semnificațiile etimonului latin *faber*” (Ioniță, *Nume*, 233-236, v. şi DTB, IV, 11) sau mai degrabă n. grup *fauri* (< antrop. *Faur*).

Fărcăşeşti (Bor) – câmpie alpină. – După n. grup *fărcăşeşti*, probabil de la un antrop. *Fărcaşu* (DNFR, 196, v. şi DTB, IV, 14).

Fărcăşeşti (PoiMr) – gol de munte la hotar cu muntele Țarcu. V. *supra*.

Fărcăşeşti (TRu) – munte. V. *supra*.

Fătăciunea [fătăśúńa] (M) – gol alpin, păşune pentru vaci înconjurată de pădure şi izvor. – După s. *fătăciune* „locul destinat pentru animale când fată, fătătoare” (DA, v. şi DTB, IV, 15).

Fătăciune (TRu) – fânețe. V. *supra*.

Fântắna Artezică (Obr) – izvor în izlazul comunal. – După s. *fântână* „izvor; puț” (< lat. *fontāna*) (DER) + determ. adj. *artezică*, variantă a lui *arteziană.*

Fântâna Baroáńa (Cic) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Băroańe* (< antrop. *Băra*, bg. *Bera* (DNFR, 55) + suf. *-oańe*).

Fântâna Bumbóńilor (VB) – fântână. – După s. *fântână* + determ. n. grup *bumboni* (< antrop. *Bumbu*) (DNFR, 87).

Fântâna Cămắț (Iaz) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Cămaț*.

Fântâna Cărăbéştilor (Var) – fântână. – După s. *fântână* + determ. n. grup *cărăbeşti* (< antrop. *Cărăbaş* < s. *cărăbaş* „cântăreț la fluier, cimpoier”) (DNFR, 106, DOR, 233) < s. *cărabă* < srb. *karabe* (Densusianu, Ț. H., 55).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Fântâna cu Gheață (Bor) – fântână. – După s. *fântână* + determ. subst. *gheață* precedat de prep. *cu*.

Fântâna Dălceána (Iaz) – fântână. – După s. *fântână* + determ. adj. *dălceană* (substantivizat), a Dălcenilor (< top. *Dalci* + suf. *-eană*).

Fântâna de Jos (Cic) – fântână. – După s. *fântână* + determ. adv. *jos*. precedat de pep. *de*.

Fântâna de la Antonie (VB) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Antonie* (DNFR, 33) precedat de prep. comp. *de la*.

Fântâna de la Biserică (Bor) – fântână. – După s. *fântână* + determ. subst. *biserică* precedat de prep. comp. *de la*.

Fântâna de la Biserică (Cir) – fântână. V. *supra*.

Fântâna de la Groz (Zer) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Groz* (DOR, 289) precedat de prep. comp. *de la*.

Fântâna de la Luncă (Zăv) – fântână. – După s. *fântână* + determ. topon. *Lunca* precedat de prep. comp. *de la*.

Fântâna de la Moméntă (Cir) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Momentă* precedat de prep. comp. *de la*.

Fântâna de la Primărie (Iaz) – fântână. – După s. *fântână* + determ. subst. *primărie* precedat de prep. comp. *de la*.

Fântâna de la Şcoală (Zăv) – fântână. – După s. *fântână* + determ. subst. *şcoală* precedat de prep. comp. *de la*.

Fântâna de la Vladu (Zer) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Vladu* (DNFR, 488) precedat de prep. comp. *de la*.

Fântâna de pe Úliță (VB) – fântână. – După s. *fântână* + determ. subst. *uliță* precedat de prep. comp. *de pe*.

Fântâna de sub Drum (Bor) – fântână. – După s. *fântână* + determ. subst. *drum* precedat de prep. comp. *de sub.*

Fântâna din Câmp (Iaz) – fântână. – După s. *fântână* + determ. subst. *câmp* precedat de prep. *din*.

Fântâna Dumbrávă (Iaz) – fântână. – După s. *fântână* + determ. topon. *Dumbravă*.

Fântâna Găgiónilor (VB) – fântână. – După s. *fântână* + determ. n. grup *găgioni* (cf. antrop. *Gagea*) (cf. şi DNFR, 216, 227).

Fântâna lu Blagóie (Bor) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Blagogie* (cf. antrop. *Blagoi*, bg. *Blagoj*) (DNFR, 66).

Fântâna lu Blăjóni (Var) – fântână. – După s. *fântână* + determ. n. grup *blăjoni* (< antrop. *Blaj*) (DNFR, 66).

Fântâna lu Brânză (Var) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Brânză* (< s. *brânză*) (DNFR, 81).

Fântâna lu Bréndea (Zăv) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Brendea* (DNFR, 80) (gen.).

Fântâna lu Buríc (Măg) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Buric* (DOR, 224) (gen.).

Fântâna lu Cărámă (Var) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Căramă*, probabil un hipocoristic de la *Caraman* (< s. *caraman* „nume de bou cu

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

părul negru"; tc. *karaman* „om înalt", cf. şi sl. *Karaman*, bg. *Karamanov* (DNFR, 99) (gen.).

Fântâna lu Cărăbáş (Var) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Cărăbaş* (gen.), v. *supra Fântâna Cărăbeştilor.*

Fântâna lu Cocíe (Bor) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Cocie* (< s. *cocie* „trăsură") (DNFR, 138) (gen.).

Fântâna lu Cóman (Bor) – fântână. – După s. *fântână* + determ. topon. *Coman*, cf. top. *Cracu lu Coman, Izvoru lu Coman.* Presupunem că inițial locul s-ar fi numit *Fântâna de la Cracu lu Coman*, după care, din dorința de simplificare, s-a ajuns la *Fântâna lu Coman*.

Fântâna lu Covácіu (Var) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Covaciu* (< *covaci* „fierar") (DNFR, 153) (gen.).

Fântâna lu Críntă (Var) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Crintă* (< s. *crintă* „vas de lemn (în formă de albie) de care se servesc ciobanii când storc zerul din caş" (DEX) (< sl. *krinca* dimin. din *krina* „vas" care a dat în româneşte **crință* cu pl. *crinți,* de unde s-a reconstituit analogic un singular *crintă* cu noul plural *crinte* (DA).

Fântâna lu Dila (Bor) – fântână. – După antrop. *Dila* (gen.) (cf. srb. *Dila*, hipoc. de la *Dimitrije* (GRKOVIĆ, 75) (gen.).

Fântâna lu Fara (Ciut) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Fara* (DNFR, 194) (gen.).

Fântâna lu Fíră (Bor) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Firă* acelaşi cu *Fira* hipocoristic de la *Zamfira* (DNFR, 201) (gen.).

Fântâna lu Fremóń (Vos) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Fremon* (< antrop. *Frem* < *Efremie* (DOR, 60, DNFR, 208) + suf. *-oń*) (gen.).

Fântâna lu Frenț (Var) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Frenț*, hipoc. germ. de la *Franziscus* (= *Franciscus*) (gen.).

Fântâna lu Hoba (Iaz) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Hoba* (cf. *Hobo*) (DNFR, 243) (gen.) sau topon., cf. *Izvoru Hobanului* (Var).

Fântâna lu Iezánu (Var) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Iezan* (< top. *Iaz* + suf. *-(e)an*) (gen.).

Fântâna lu Iován (OR) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Iovan* (gen.) (DNFR, 260).

Fântâna lu Ioviț́óń (OR) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Iovițoń* (< *Iovița* + suf. *-oń*) (cf. şi antrop. *Iovițoiu*) (DNFR, 260) (gen.).

Fântâna lu Leórinț (Bor) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Leorinț* (gen.) (cf. ung. *Lőrints* „Laurențiu") (DNFR, 280).

Fântâna lu Ninóń (OR) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Ninoń* (gen.) (< antrop. *Ninu* + suf. *-oń*) (cf. *Ninoiu*) (DNFR, 335).

Fântâna lu Pấrvu (VB) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Pârvu* (gen.) (DNFR, 369), cf. sl. *pŭrvŭ* „primul născut".

Fântâna lu Pétec (Var) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Petec* (gen.) (< s. *petec*, *petic* „fâşie (nu prea mare) tăiată, ruptă sau rămasă dintr-o țesătură, dintr-o bucată de piele, dintr-o hârtie etc.; *spec.* bucată dintr-un material cu care se repară, prin aplicare şi coasere sau lipire, obiecte de stofă, de piele etc. rupte sau găurite" (DEX)).

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Fântâna lu Racu (Var) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Racu* (DNFR, 385) (gen.).

Fântâna lu Râpu (Iaz) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Râpu* sau s. *râpă* la masc (gen.).

Fântâna lu Răineánțu (Var) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Răineanțu* (< *ruieneanț* „originar din localitatea Turnu-Ruieni") (gen.).

Fântâna lu Reánga (Bor) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Reanga* (DOR, 360) (< s. *rangă* pronunuțat *reangă* „bară de fier, teşită la unul din capete, servind ca pârghie pentru ridicarea sau deplasarea unor obiecte grele sau la desfacerea unor pavaje" (DEX) (gen.).

Fântâna lu Şocu (Iaz) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Şocu* (< s. *şoc*) (gen.).

Fântâna lu Şuțu (Măg) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Şuțu* (cf. *Şuța*) (DNFR, 439) (gen.).

Fântâna lu Tăfărágă (Bor) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Tăfăragă* (gen.) (< s. *tăfărágă* „brânză de vacă. 2. mâncare proastă" (DAR)).

Fântâna lu Treáncă (Iaz) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Treancă* (cf. *Trancă*) (DNFR, 459) (gen.).

Fântâna lu Tucă (Iaz) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Tucă* (DNFR, 462) (gen.).

Fântâna lu Țăpériu (Iaz) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Țăperiu* (< s. *țepár* „țăpoi. 2. unealtă agricolă ca o săpăligă. 3. crestătură în urechea oilor pentru recunoaştere" (DAR) (gen.).

Fântâna lu Țăránu (Var) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Țăranu* (DNFR, 468) (gen.).

Fântâna lu Voín (Bor) – fântână. – După s. *fântână* + determ. antrop. *Voin* (DNFR, 489) (gen.), cf. şi Densusianu, ȚH., 74.

Fântâna Păúțului (Mal) – izvor, izvorăşte din Mătrăguna şi se varsă în Bistra. – După antrop. *Păuțu* < antrop. *Pau* (gen.) (v. *supra Cracu Paului*) + suf. dim. *-uț*).

Fântâna Pitoáncă (Iaz) – fântână. – După s. *fântână* + determ. subst. *pitoancă* „mânătarcă" (DEX) (gen.).

Fântâna Popii (Car) – loc. – După s. *fântână* + determ. subst. *popă* (gen).

Fântâna Rece (VB) – izvor în Sălişte. – După s. *fântână* + dterm. adj. *rece*.

Fântâna Répede (Car) – loc. Denumirea apare în documente încă din secolul al XVI-lea (cf. Ghidiu, Bălan, *Monografia Caransebeşului*, 264). – După s. *fântână* + determ. adj. *repede*.

Fântâna Sărácova (Iaz) – fântână. – După s. *fântână* + determ. topon., cf. *Uliția Săracova*.

Fântâna Voínii (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *fântână* + determ. topon., cf. *Fața Voinii, Izvoru Voinii* (inițial locul s-ar fi numit *Fântîna de la Fața Voinii*) (gen.).

Fântânele [fîntîńélie] (M) – pădure de fag pe valea râului Nermeş, „acolo erau multe izvoare". – După *fântânea* (pl.), diminutiv de la *fântână* „izvor".

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Fântânele (Măg) – teren arabil şi fânețe. V. *supra*.

Fântânele (Obr) – şes cu fânețe. V. *supra*.

Fântânele (Zăv) – mai multe izvoare. V. *supra*.

Fântáni (TRu) – teren arabil. – După s. *fântână* (pl.).

Fântâni (Zer) – fânețe. V. *supra*.

Fâşcu (Bor) – pădure de foiase şi conifere pe valea râului Slătinioara. – După antrop. *Fâşcu* (cf. s. *fâşc* „târtiță” (DAR)).

Fecioara Mare (Bcv) – pârâu şi poiană pe vârf de deal. – După top. **Fecioara* < antrop. *Fecioară* + determ. adj. *mare* (DTB, IV, 16), cf şi s. *feţioară* (< *față* + suf. dimin. *-ioară* > *fățioară* > *fecioară*).

Fecioara Mică (Bcv) – pârâu. – După top. **Fecioara* < antrop. *Fecioară* + determ. adj. *mică.*

Fériga (Zăv) – teren în pantă. – După s. *ferigă* „nume dat mai multor specii de criptogame vasculare cu frunze mari şi dințate, pe dosul cărora se găsesc sporangi cu spori (< lat. *filix, -icis*) (DEX).

Ferigaru [ferigárụ] (Cic) – deal cu pădure de ferigă. – După s. reg. Ban. *ferigar* „regiune acoperită cu ferigă” (DA, v. şi DTB, IV, 19, Pascu, *Sufixe*, 171, Paşca, *Contribuții*, 75 vede în cuvânt un derivat colectiv şi local).

Ferigi [fér̥iź] (Glb) – teren mlăştinos arabil. – După s. *ferigă* (pl.).

Feţele lu Buştă (M) [fi̯éţălị̯ lu Búştă] – fânețe pe valea râului Slatina. – După s. *față* (pl.) + determ. antrop. poreclă (cf. *Buştea* < s. pl. *buşte* „crețele de la mâneca iiei, unde se încheie mâneca cu trupul iiei” (DNFR, 91) (gen.).

Feţe (Dlc) – coastă cu teren arabil. – După s. *față* (pl.).

Feţele Mălíngii (Bcv) – față de deal. – După s. *față* (pl.) + determ. topon. *Malingea* (gen.).

Feţele Mari (VB) – față de deal în Padeş. După s. față (pl.) + determ. adj. *mari*.

Físer (RusM) – pârâu. – După antrop. germ. *Fischer* (DTB, IV, 25) „pescar”.

Fiuloáńa (Bor) – pădure de foioase. – După antrop. *Fiu(l)* + suf. *-oańe*, v. şi *Fiulescu* (DNFR, 202)

Floace [flo̯áśe] (Bor) – pădure de răşinoase pe valea râului Râu Mare. – După s. *floc* cu sensul de „lăstar, pădure tânără”, prin analogie cu sensul lui *floc* „smoc mic de păr, de lână sau de mătase” (< lat. *floccus*) (DEX).

Flocotoása (Mal) – pădure cu arbuşti. – După adj. *flocotos*, *-oasă* adj. (reg.) „păros, lânos, cu floace” (DAR) cu sensul de „pădure deasă”.

Floréiu (Var) – pădure de foioase şi pârâu, izvorăşte din pădurea Floreiu şi se varsă în Văruțu. – După antrop. *Floreiu* (DNFR, 203, v. şi DTB, IV, 60).

Florúşu (Bcv) – fânețe şi pădure de fag în masivul Poiana Ruscă, între Floruşu, Corna, Bistra. – După antrop. *Floruşu* (< *Floru* (DNFR, 204) + suf. *-uş*).

Fódoru (Bor) – pădure de foioase. – După antrop. *Fodor* (cf. rus. *Fedor* „Teodor”; cf. şi rom. *fodor* „creț”, împrumutat din magh. *fodor* cu sensul „încrețitură de pânză sau dantelă ca ornament în mânecile iilor țărăneşti”) (DNFR, 204).

Foionfiu [fonfí̯u] (Bcv) – teren în pantă cu fânețe. – După s. *foionfiu* sinonim al lui *saschiu* „numele a două plante erbacee cu tulpina întinsă pe

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

pământ şi cu frunze persistente lucioase, una cu flori albastre (*Vinca herbacea),* cealaltă cu flori albastre, roşii sau albe (*Vinca minor)*" (DEX, cf. şi DTB, IV, 62).

Fonfiu (Glb) – izvor, afluent al pârâului Măcieşu. – După s. *fonfiu*, variantă a lui *foionfiu*.

Frásina (Băţ) – parte de sat în majoritate locuită de ţigani. Numele vine de la pădurea de frasini care odinioară ar fi existat aici, lemnul fiind folosit de către meşterii rotari pentru a face roţi de căruţă. – După s. *frasin* „arbore cu tulpina dreaptă, cilindrică, cu coroana rară, frunze compuse, flori unisexuate lipsite de corolă şi fructe alungite, cu lemnul elastic, folosit în industrie *(Fraxinus excelsior)* (< lat. *fraxinus*) (DEX) + suf. top. *-a*.

Frasini [frásîń] (M) – fânețe pe valea râului Stârna, fostă pădure de frasini actualmente loc împădurit. – După s. *frasin* (pl.).

Frasinii Mari (Cir) – poiană. – După top. *Frasin* + determ. adj. *mari*.

Frasinii Mici (Cir) – poiană. – După top. *Frasinii* + determ. adj. *mici*.

Frasinu (OR) – poiană în Valea Jgheabului. – După s. *frasin*.

Frăgăria [frăgăríl̦a] (Obr) – crac de deal cu duzi. – După s. *frăgărie* „loc cu frăgari" < s. reg. Trans. Ban. *frăgar* „dud" (DA, v. şi DTB, IV, 65) + suf. col. *-ie*.

Frăsinei [frăsîńéi̯] (M) – fânețe pe valea râului Şipot, loc unde cresc frasini. – După s. *frăsinel*, (dim. < *frasin*) (pl.).

Fruntea Goală [frúnća~] (Băţ) – frunte de deal cu pădure şi fânețe. – După s. *frunte* cu sens entopic „partea din faţă a unui deal sau munte" (DTB, IV, 68) + determ. adj. *goală* „neîmpădurită, lipsită de copaci".

Frúnțile lu Lulă (Bor) – pădure de foioase. – După s. *frunte* (pl.) + determ. antrop. *Lulă* (cf. *Lula*) (DOR, 312) (gen.).

Fundătúra (Car) – stradă. – După s. *fundătură* „stradă, drum, uliță care se înfundă, fiind închisă la un capăt prin construcții sau printr-un taluz; fundac" (DEX) „vale înfundată care se sfârşeşte într-o pădure, p. ext. pădure deasă" (DA).

Fundătúra Cetăți̯i (act***. Sarmizegetusa)*** (Car) – stradă. – După s. *fundătură* „drum închis la un capăt (care întrerupe continuitatea circulației). 2) Parte a unei localități aflată departe de centru. 3) Localitate izolată, aflată într-un loc adâncit, închis de jur împrejur (de păduri, dealuri)" (DEX) + determ. *topon. *Cetatea* (gen.).

Fundătura Tímişului (Car) – stradă. – După s. *fundătură* + determ. topon. *Timiş* (gen.).

Fundoańa [fundo̯áńa] (VB) – loc mai ascuns cu fânețe. – După s. reg. Ban. *fundoáńe* „loc dosit prin munți; înfundătură" (DAR) + suf. top. *-a*.

Fundu Izórului (VB) – fânețe. – După s. *fund* „adâncime" (< lat. *fŭndus*) (DER) + determ. subst. *izvor* (gen.).

Fundu Izvorului (Cic) – teren în pantă cu pomi fructiferi.V. *supra*.

Fundu Izvorului (Zăv) – fânețe. V. *supra*.

SIGLE ŞI ABREVIERI BIBLIOGRAFICE

ACILFR = *Actele celui de-al XII-lea Congres Internațional de Lingvistică şi Filologie Romanică* (Bucureşti, 1968), I-II, Bucureşti, EA, 1970-1971.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

ANON. CAR. = *Anonymus Caransebiesensis (Dictionarium valachico-latinum, vechi glosar roman-latin),* în „Tinerimea română", publicaţie a Societăţii literare cu acelaşi nume sub direcţia lui Gregorie C. Tocilescu, serie nouă, Tipografia corpului didactic, vol I, fasc. III, p. 326-380.

Bogrea, PIF = Vasile Bogrea, *Pagini istorico-filologice,* Cluj, Ed. Dacia, 1971.

Borcilă, *Un fenomen fonetic* = Mircea Borcilă, *Un fenomen fonetic dialectal: rostirea lui **ş** ca **s** şi a lui **j** ca **z** în graiurile dacoromâne. I. Răspândirea şi situaţia actuală a fenomenului*, în CL, X, 1965, nr. 2, p. 269-279.

Brâncuş, *Vocabularul autohton* = Grigore Brâncuş, *Vocabularul autohton al limbii române*, Bucureşti, EŞE, 1983.

CADE = I.-A. Candrea, *Dicţionarul limbii române din trecut şi de astăzi* (Dicţionarul enciclopedic ilustrat „Cartea Românească"), partea I, Bucureşti, 1931.

Capidan, *Raporturile* = Th. Capidan, *Raporturile lingvistice slavo-române I. Influenţa română asupra limbei bulgare*, în DR, III, 1924.

Cihac I-II = A. de Cihac, *Dictionnaire d'étymologie daco-romaine.* Vol. I. *Éléments latins, comparés avec les autres langues romanes*. Francfort, 1870. Vol. II. *Éléments slaves, magyars, turcs, grecs-moderne et albanais*, Francfort, 1879.

Costin, *Graiul bănăţean* = Lucian Costin, *Graiul bănăţean*, vol. I şi II, Timişoara şi Dr. Tr.-Severin, 1926 şi 1934.

Conea, I. (coordonator), *Clopotiva,*Institutul de Ştiinţe Sociale al României, Bucureşti, 1940.

Copilu, *Turda* = D. Copilu, *Material dialectal cules din Regiunea Cluj (raionul Turda, comuna Suţu)*, în LR, X, 1961, p. 129-131.

Creţan, Frăţilă, *Dicţionar* = Remus Creţan, Vasile Frăţilă, *Dicţionar geografico-istoric şi toponimic al judeţului Timiş*, Timişoara, Editura Universităţii de Vest, 2007.

DA = *Dicţionarul limbii române*, publicat de Academia Română, Bucureşti, 1913 şi urm.

DAR = Gh. Bulgăr şi Gh. Constantinescu-Dobridor*, Dicţionar de arhaisme şi regionalisme,* Editura Saeculum Vizual, Bucureşti, 2005.

DELR = Gh. Bolocan, Elena Şodolescu-Silvestru, *Dicţionarul entopic al limbii române*, SCO, I, 1995, p. 67-101, SCO, II, 1996, p. 179-239.

Densusianu, Ţ.H. = Ovid Densusianu, *Graiul din Ţara Haţegului*, Bucureşti, Ed. Librăriei Socec, 1915.

DER = Alexandru Ciorănescu, *Dicţionarul etimologic al limbii române*, Bucureşti, Editura Saeculum I. O., 2007.

DEX = *Dicţionarul explicativ al limbii române,* Bucureşti, EA, 1975; ed. a II-a, Bucureşti, Ed. Univers Enciclopedic, 1996.

DFNFR = *Dicţionar de frecvenţă a numelor de familie din România (DFNFR)*, vol. I, A-B, Craiova, Ed. Universitaria, 2003, redactor responsabil prof. univ. dr. Teodor Oancă.

Dicţ. etnobotanic = Al. Borza, *Dicţionar etnobotanic*, Bucureşti, EA, 1968.

DLR = *Dicţionarul limbii române*, serie nouă, Bucureşti, EA, 1965 ş.u.

DLRM = *Dicţionarul limbii române moderne*, Bucureşti, EA, 1958.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

DNFR = Iorgu Iordan, *Dicţionar al numelor de familie româneşti*, Bucureşti, EŞE, 1983.
DR = „Dacoromania", Cluj, I, 1920-1921 ş.u.
DSB = *Dicţionarul subdialectului bănăţean,* redactor coordonator Vasile Şerban, vol. I-II – redactor Sergiu Drincu, vol. III-IV – redactor Maria Purdela Sitaru, Timişoara, TUT, 1985-1988.
DTB, I = Vasile Frăţilă, Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului,* I (A-B) 1984, TUT, Timişoara, 1989.
DTB, II = Rodica Sufleţel, Viorica Goicu, *Dicţionarul toponimic al Banatului*, II (C), TUT, Timişoara, 1985.
DTB, III = Rodica Sufleţel, Viorica Goicu, *Dicţionarul toponimic al Banatului*, III (D-E), Universitatea din Timişoara, Centrul de Ştiinţe Sociale, Timişoara, 1986.
DTB, IV = Vasile Frăţilă, Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului*, IV (F-G), TUT, Timişoara, 1986.
DTB, V = Vasile Frăţilă, Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului*, V (H-L), TUT, Timişoara, 1987.
DTB, VI = Vasile Frăţilă, Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului*, VI (M-N), Universitatea din Timişoara, CŞS, Timişoara, 1989.
DTB, VII = Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului*, VII (O), Timişoara, Ed. Amphora, 1994.
DTB, *Litera R* = Vasile Frăţilă, Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului* (R), în SCO, nr. 7, Editra Universitaria, Craiova, 2002, p. 267-327.
DOR = N. A. Constantinescu, *Dicţionar onomastic românesc*, Bucureşti, EA, 1963.
DTRO = *Dicţionarul toponimic al României. Oltenia*, Craiova, Ed. Universitaria, I-V, 1993-1995 (coordonator Gh. Bolocan).
Duridanov, *Vardar* = Ivan Duridanov, *Die Hydronymie des Vardarsystems als Geschichtsquelle,* Köln-Wien, Böhlau Verlag, 1975.
Frăţilă, *Etimologii* = Vasile Frăţilă, *Etimologii. Istoria unor cuvinte*, Bucureşti, Ed. Univers Enciclopedic, 2000.
Frăţilă, *Lexic. şi top.* = Vasile Frăţilă, *Lexicologie şi toponimie,* Timişoara, Ed. Facla, 1987.
Frăţilă, *Contribuţii* = Vasile Frăţilă, *Contribuţii lingvistice*, Timişoara, Ed. de Vest, 1993.
Frăţilă, STD = V. Frăţilă, *Studii de toponimie şi dialectologie*, Timişoara, Ed. Excelsior Art, 2002.
Frăţilă, *Studii* = Vasile Frăţilă, *Studii lingvistice*, Timişoara, Editura Excelsior, 1999.
Frăţilă, *Top. băn.* = Vasile Frăţilă, *Toponimie bănăţeană (Note etimologice),* în CCS, II, 1984, p. 31-50.
Gămulescu, *Elemente* = D. Gămulescu, *Elemente de origine sîrbocroată ale vocabularului dacoromân*, Bucureşti, EA, 1974.
Ghidiu, Bălan, *Monografia Caransebeşului* = Andrei Ghidiu, Iosif Bălan, *Monografia Caransebeşului,* Timişoara, Ed. Mirton, 2000.
Giuglea, CRR = George Giuglea, *Cuvinte româneşti şi romanice*, Bucureşti, EŞE, 1983.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Goicu, *Note* = Viorica Goicu, *Note de toponimie bănăţeană*, CCS, II, 1984, p. 51-54.
GRKOVIĆ = Milica Grković, *Rečnik ličnih imena kod srba*, Beograd, 1977.
Groza, Rădulescu, *Legende* = Liviu Groza, Mihail Rădulescu, *Legendă şi istorie în Banatul grăniceresc*, Lugoj, Editura Dacia Europa Nova, 2004.
Homorodean, *Cinciş şi Valea Ploştii* = M. Homorodean, *Toponimia satelor Cinciş şi Valea Ploştii (Judeţul Hunedoare)* în SMO, 1960, p. 87-109.
Homorodean, *Grădişte* = Mircea Homorodean, *Nume de locuri de pe valea Grădiştii (judeţul Hunedoara)*, în StUBB, XX, 1975, p. 52-56.
Homorodean, *Vechea vatră* = M. Homorodean, *Vechea vatră a Sarmizegetusei în lumina toponimiei*, Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1980.
Ilčev, *Rečnik* = St. Ilčev, *Rečnik na familni imena u bălgarite,* Sofia, 1969.
Ioniţă, *Glosar* = V. Ioniţă, *Glosar toponimic Caraş-Severin*, Reşiţa, Ed. Casa Corpului Didactic, 1972.
Ioniţă, *Nume* = V. Ioniţă, *Nume de locuri din Banat,* Timişoara, Ed. Facla, 1982.
Iordan, *Top. rom*. = Iorgu Iordan, *Toponimia românească*, Bucureşti, EA, 1963.
Ivănescu, ILR = G. Ivănescu, *Istoria limbii române*, Iaşi, Ed. Junimea, 1980.
Loşonţi, *Soluţii etimologice* = Dumitru Loşonţi, *Soluţii şi sugestii etimologice*, Bucureşti, Ed. Univers Enciclopedic, 2001.
Loşonţi, *Contribuţii* = Dumitru Loşonţi, *Contribuţii toponimico etimologice*, în LR, nr. 3, 1975, p. 239-247.
Loşonţi, *Toponime* = D. Loşonţi, *Toponime româneşti care descriu forme de relief*, Cluj-Napoca, Ed. Clusium, 2000.
Luca, *Descoperiri* = Sabin Adrian Luca, *Descoperiri arheologice din Banatul românesc*, Sibiu, 2006.
Mărgineanu, *Ruskberg* = Doinel Puiu Mărgineanu, *Ruskberg. Rusca Montană*, Caransebeş, Ed. Ionescu, 2004.
Miklosich, *Lexicon* = Fr. Miklosich, *Lexicon palaeoslovenicum-graeco-latinum*, emendatum et auctum, Vindobonae, 1862-1865.
Miklosich, *Slaw. Elem* = F. Mikosich, *Slavische Elemente im Neugriechischen*, în Sitzungabeichte, t. LXIII, Vien, 1870.
Monografia comunei Obreja = Petru Itineanţu (coordonator), *Monografia comunei Obreja,* Caransebeş, Editura Ionescu, 2002.
Monografia localităţii Zlagna = Dimitrie Negrei, Dimitrie Pavel Negrei, Egiţa Silvia Pop, *Monografia localităţii Zlagna,* Timişoara, Editura Marineasa, 2007.
NALR-Banat. Date = Noul atlas lingvistic român pe regiuni. Banat. Date despre localităţi şi informatori, sub conducerea lui Petru Neiescu, de Eugen Beltechi, Ioan Faiciuc, Nicolae Mocanu, Bucureşti, EA, 1980.
Oancă, *Probleme* = Teodor Oancă, *Probleme controversate în cercetarea onomastică românească*, Craiova, Ed. „Scrisul Românesc", 1996.
Oros, *Bistra* = M. I. Oros, *Din toponimia Văii Bistrei (jud. Bihor)*, în SMO, p. 189-199.
Pascu, *Sufixe* = G. Pascu, *Sufixele româneşti*, Bucureşti, 1916.
Paşca, *Contribuţii* = Ştefan Paşca, *Contribuţii toponomastice. 1. Apelative topice derivate cu sufixe colective de la nume de plante. 2. Ceva despre sufixul* ***-at, -ată*** *în toponomastica noastră. 3. Şugag*, în DR, XI, 1948, p. 60-102.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

Paşca, ȚO = Ştefan Paşca, *Nume de persoane şi nume de animale în Țara Oltului*, Bucureşti, EA, 1936.
Pătruț, *Nume* = Ioan Pătruț, *Nume de persoane şi nume de locuri româneşti*, Bucureşti, EDP, 1984.
Pătruț, OR = Ioan Pătruț, *Onomastica românească*, Bucureşti, EŞE, 1980.
Pătruț, SOR = Ioan Pătruț, *Studii de onomastică românească*, Cluj-Napoca, Ed. Clusium, 2005.
Petrovici, SDT = Emil Petrovici, *Studii de dialectologie şi toponimie,* Bucureşti, EA, 1970 (volum îngrijit de I. Pătruț, B. Kelemen şi I. Mării).
Porucic, *Lexiconul* = T. Porucic, *Lexiconul termenilor entopici din limba română*, Chişinău, 1931.
PRIRUČNIK = *Priručnik za primenu postanskog broja* (Beograd), 1971.
REZ. POPISA = *Rez Popisa*. *Definitivni rezultati popisa stanovista od 31 Marta, 1931 godine*, kniga I, Beograd, 1937.
RJA = *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, (Jugoslovenska Akademija znanosti i umijetnosti), Zagreb, 1988 şi urm.
RČM = *Rečnik Mesta. Kraljevina Srba, Hrvata i Slovenaca*, 1925.
Russu, ER = I. I. Russu, *Etnogeneza Românilor*, Bucureşti, EŞE, 1981.
Rusu, *Nume* = Gr. Rusu, *Nume şi locuri din nord-estul Transilvaniei*, în SMO, p. 153-180.
Schütz, *Terminologie* = Joseph Schütz, *Die geographische Terminologie des Serbokroatischen*, Berlin, Akademie Verlag, 1957.
Scriban = A. Scriban, *Dicționarul limbii româneşti*, Iaşi, 1939.
Skok I-III = Petar Skok, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika,* t. I-III, Zagreb, 1971-1973.
SMO = *Studii şi materiale de onomastică*, EA, 1969.
Suflețel, Gorj = Rodica Suflețel, *Aspecte dialectale ale toponimiei din Gorj*, în MCD, 2, 260-280.
Suflețel, *Termeni hidrografici* = Rodica Suflețel, *Termeni hidrografici în toponimie (I),* în CCS, II, Timişoara, 1984, p. 74-80.
Tiktin = H. Tiktin, *Rumänisch-deutsches Wörterbuch*, I-II, Bucureşti, 1903-1924.
Tomici, *Onomastica* = Mile Tomici, *Onomastica sârbilor şi a croaților din România*, Bucureşti, EA, 2006.
TTRT, (Sălaj) = *Tezaurul toponimic al României: Transilvania (TTRT): județul Sălaj*, Editura Academiei Române, Bucureşti, 2006 (colaboratori Dumitru Loşonți, Ileana Neiescu).
VUK = Vuk St.-Karadžić, *Srpski rječnik istolkovan njemačkim i latinskim rječma (1818)*, în *Sabrana dela Vuka Karadžića*, II, Belgrad, 1966, p. 1-928.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)

SIGLE PENTRU LOCALITĂȚILE ANCHETATE

Băuțar = (Băț)
Borlova = (Bor)
Bucova = (Bcv)
Caransebeș = (Car)
Cicleni = (Cic)
Cireșa = (Cir)
Ciuta = (Ciut)
Cornișoru = (Crn)
Dalci = (Dlc)
Glimboca = (Glb)
Iaz = (Iaz)
Măgura = (Măg)
Mal = (Mal)
Marga = (M)
Măru = (Măr)
Obreja = (Obr)
Ohaba = (O)
Oțelu Roșu = (OR)
Poiana Mărului = (PoiMr)
Preveciori = (Prev)
Rusca Montană = (RusM)
Ruschița = (Rusț)
Turnu Ruieni = (TRu)
Valea Bistrei = (VB)
Vama Marga = (VMg)
Var = (Var)
Voislova = (Vos)
Zăvoi = (Zăv)
Zerveşti = (Zer)
Zlagna=(Zg)

LA TOPONYMIE DES VALLÉES DE BISTRA ET DE SEBEŞ GLOSSAIRE (I)

(Résumé)

L`article comprend la toponymie des vallées de Bistra et de Sebeş, département de Caraş-Severin, Roumanie. Les noms de lieux ont été enregistrés à la suite d`amples enquêtes. On a consulté également un grand nombre de documents historiques (publiés ou en manuscrit) et des matériaux cartographiques qui se trouvent aux Archives d`État de Caransebeş.

Les principes de rédaction du glossaire mais aussi les méthodes utilisées pour la documentation sont celles qui ont été employés par le professeur Vasile Frățilă dans le glossaire toponymique de la vallée de Târnave, publié dans l`étude *Studii de toponimie şi dialectologie*, 2002.

Les articles de glossaire sont organisés en fonction de la nature des noms. Les microtoponymes donnent des informations sur l`aspect géographique du terrain, sur l`importance économique et leur localisation. On indique aussi le sens et l`origine des appellatives qui sont à la base des noms propres.

BDD-A6392 © 2007 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 04:59:57 UTC)